

- เศรษฐกิจไทยไตรมาสสามปี 2552 ปรับตัวดีขึ้นจาก 2 ไตรมาสที่ผ่านมา โดยหดตัวร้อยละ 2.8 จากที่หดตัวร้อยละ 7.1 และ 4.9 ในไตรมาสแรกและสองตามลำดับ เป็นการหดตัวน้อยที่สุดในรอบปี เมื่อรวม 9 เดือนแรกของปีหดตัวร้อยละ 5.0 โดยการใช้จ่ายครัวเรือน การลงทุนเอกชน และการส่งออกปรับตัวดีขึ้น เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ได้รับการกระตุ้นจากมาตรการทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ รวมทั้งมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของไทยที่ช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนในประเทศ ประกอบกับปัญหาการเมืองภายในประเทศเริ่มมีสัญญาณคลี่คลายลง ทำให้ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยปรับตัวดีขึ้น
- หากปรับปรุงปัจจัยฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวจากไตรมาสที่สองร้อยละ 1.3 (% QoQ) แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจไทยมีการปรับตัวที่ดีขึ้น โดยเฉพาะการขยายตัวของอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออก อัตราการใช้กำลังการผลิตสูงขึ้น และอัตราการว่างงานลดลง
- เศรษฐกิจไทยในไตรมาส 4 คาดว่ามีแนวโน้มขยายตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (%YoY) เป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบปี โดยมีปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลด้านบวกต่อการส่งออก การท่องเที่ยว และการใช้จ่ายของครัวเรือน ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น มาตรการเร่งรัดการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ส่งผลให้การใช้จ่ายภาครัฐมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องในไตรมาสถัดท้ายของปี
- ทั้งปี 2552 คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มหดตัวร้อยละ 3.0 และอัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ -0.9 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.คาดว่าจะลดลงร้อยละ 13.7 อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.7 และมีการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดประมาณร้อยละ 8.8 ของ GDP
- การประมาณการเศรษฐกิจไทยในปี 2553 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 3.0-4.0 เป็นการขยายตัวภายใต้เงื่อนไขการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการรักษาความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจและการดูแลแก้ไขปัญหาการลงทุนภาคเอกชน อัตราเงินเฟ้อทั่วไปร้อยละ 2.5-3.5 อัตราการว่างงานร้อยละ 1.4 และการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดร้อยละ 5.3 ของ GDP โดยราคาน้ำมันดิบดูไบอยู่ในช่วง 75-85 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล
- การบริหารเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจในปี 2553 ควรให้ความสำคัญดังนี้ (1) **ขับเคลื่อนและผลักดันการลงทุนของภาคเอกชนให้สามารถเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวม** โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความชัดเจนของกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเปิดกิจการใหม่หรือขยายกิจการเดิม เพื่อช่วยให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่เริ่มมาจากภาคการส่งออก ภาคการท่องเที่ยว และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลในระยะที่ 1 และแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (2) **ส่งเสริมให้ภาคเอกชนใช้ประโยชน์จากการลดภาษีสินค้าในตลาดอาเซียน** จากการเปิดเสรีทางการค้าของอาเซียนที่จะเริ่มในเดือนมกราคม 2553 มากขึ้น รวมทั้งเร่งรัดการพัฒนาความเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์กับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสขยายกำลังการผลิตและขยายตลาดให้เชื่อมโยงได้ระหว่างอาเซียนเดิมและอาเซียนใหม่ (3) **ประสานนโยบายการเงินและการคลังในการสร้างความมั่นใจให้เศรษฐกิจไทยสามารถฟื้นตัวได้อย่างเต็มที่และต่อเนื่อง**

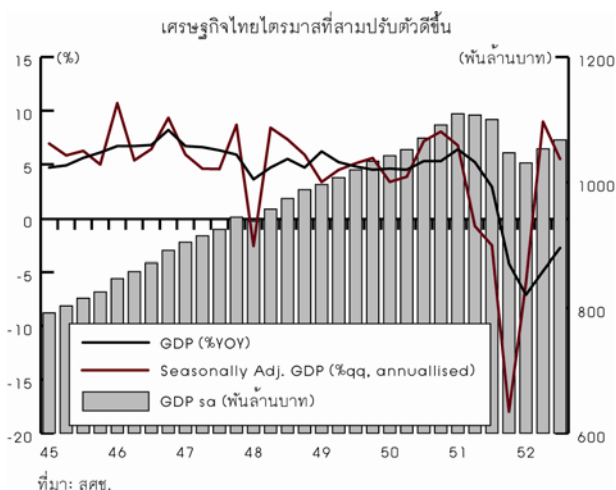
ประมาณการเศรษฐกิจทั้งปี 2552 และแนวโน้มปี 2553

(% YOY)	2552			
	H1	Q3	ทั้งปี 2552	ประมาณการปี 2553
GDP (ณ ราคาคงที่)	-6.0	-2.8	-3.0	3.0-4.0
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่)	-13.0	-6.3	-8.6	3.8
ภาคเอกชน	-17.0	-12.2	-12.7	3.0
ภาครัฐ	0.1	8.0	4.4	6.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่)	-1.0	-0.3	-0.2	2.5
ภาคเอกชน	-2.3	-1.3	-1.2	2.7
ภาครัฐบาล	6.8	4.7	5.7	1.6
มูลค่าการส่งออกสินค้า (US\$)	-23.1	-17.5	-13.7	10.0
ปริมาณ	-21.6	-15.6	-13.2	6.5
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (US\$)	-35.1	-28.3	-26.1	18.5
ปริมาณ	-31.2	-24.9	-22.8	14.0
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	9.9	5.6	8.8	5.3
เงินเฟ้อ	-1.5	-2.2	-0.9	2.5-3.5
อัตราการว่างงาน	1.9	1.2	1.7	1.4

1. เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สาม ภาพรวมทั้งปี 2552

1.1 ภาพรวมเศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่สาม ปี 2552

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สามหดตัวร้อยละ 2.8 จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งเป็นการหดตัวน้อยที่สุดในรอบปี ใน 9 เดือนแรกของปี 2552 เศรษฐกิจไทยหดตัวร้อยละ 5.0 ปรับตัวดีขึ้น ทั้งการใช้จ่ายครัวเรือน การลงทุนเอกชน และการส่งออก โดยเป็นผลจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ได้รับผลกระทบจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาการเมืองภายในประเทศที่มีสัญญาณที่คลี่คลายลง หากปรับปัจจัยฤดูกาลออกแล้วปริมาณกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในไตรมาสที่สามของปี 2552 เปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 (% QoQ) ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากที่ขยายตัวร้อยละ 2.2 (% QoQ) ในไตรมาสที่สอง แสดงถึงสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยที่ชัดเจนมากขึ้น

ประเด็นหลัก

ภาวะเศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สามปี 2552 เริ่มเข้าสู่ช่วงการฟื้นตัว และสัญญาณการถดถอยทางเศรษฐกิจได้สิ้นสุดลง ภาวะเศรษฐกิจโลกในไตรมาสนี้หดตัวร้อยละ 0.2 เทียบกับที่หดตัวร้อยละ 4.0 และ 2.5 ในไตรมาสแรกและสองตามลำดับ โดยที่ภาคการเงินในประเทศอุตสาหกรรมหลัก ๆ ปรับตัวดีขึ้นโดยลำดับ ในขณะที่ภาคเศรษฐกิจจริงเริ่มเข้าสู่ภาวะการฟื้นตัว โดยมีแรงขับเคลื่อนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ เมื่อพิจารณาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไตรมาสต่อไตรมาส เศรษฐกิจสหรัฐ และกลุ่มยูโรโซน ขยายตัวเป็นครั้งแรกหลังจากหดตัวติดต่อกันมา 4 และ 5 ไตรมาสตามลำดับ เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวเป็นไตรมาสที่ 2 ติดต่อกัน ประกอบกับการขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นของเศรษฐกิจจีนที่ได้รับแรงส่งจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ได้ส่งผลต่อเนื่องให้ เศรษฐกิจของสิงคโปร์และเกาหลีใต้เริ่มขยายตัวเป็นบวกเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

สัญญาณบวกที่สำคัญในช่วงไตรมาสที่สาม ได้แก่ การปรับตัวดีขึ้นของดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกาและประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ซึ่งปรับตัวสูงกว่าระดับร้อยละ 50 ซึ่งให้เห็นว่าภาวะเศรษฐกิจมีแนวโน้มฟื้นตัวจากการขยายตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรม การเลิกจ้างลดลง ซึ่งเป็นสัญญาณของการปรับตัวที่มีเสถียรภาพมากขึ้น นอกจากนี้ดัชนีความเชื่อมั่นทั้งภาคธุรกิจและเอกชนปรับตัวดีขึ้น รวมทั้งราคาหลักทรัพย์ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้ส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการบริโภคเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสินค้าคงทน ที่ได้รับผลประโยชน์จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ในขณะเดียวกันการขยายสินเชื่อและการลงทุนของจีนส่งผลให้เศรษฐกิจจีนขยายตัวเร่งขึ้นและได้ส่งผลให้การค้าในภูมิภาคขยายตัวซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญที่ทำให้ประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคปรับตัวดีขึ้นและหลุดพ้นจากภาวะการหดตัวทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สาม ปี 2552 หดตัวร้อยละ 2.8 ปรับตัวดีขึ้นจากที่หดตัวร้อยละ 7.1 และ 4.9 ในไตรมาสแรกและสอง ตามลำดับ เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของการส่งออกตามภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยการส่งออกไปตลาดหลักและตลาดใหม่หดตัวในอัตราที่ช้าลง และเริ่มมีการขยายตัวในตลาดออสเตรเลียร้อยละ 7.1 มีคำสั่งซื้อจากต่างประเทศเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้อุตสาหกรรมการผลิตเริ่มมีการขยายตัว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออกที่ขยายตัวร้อยละ 0.2 ซึ่งเป็นการขยายตัวเป็นบวกเป็นครั้งแรกตั้งแต่ไตรมาสที่สามของปี 2551 ทำให้ไตรมาสนี้ มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น และอัตราการว่างงานลดลงจากร้อยละ 1.8 ในไตรมาสที่สอง เป็นร้อยละ 1.2 ในไตรมาสนี้การที่ภาวะเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มฟื้นตัว และสถานการณ์การเมืองภายในประเทศไทยคลี่คลายลงมาก ทำให้มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มขึ้น การจ้างงานและราคาสินค้าเกษตรปรับตัวดีขึ้น นอกจากนี้การดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจภาครัฐ ส่งผลให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และใช้จ่ายมากขึ้นในไตรมาสนี้

○ ปัจจัยบวก

- (1) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สาม ได้ส่งผลให้การส่งออกของไทยปรับตัวดีขึ้นอย่างชัดเจน โดยสังเกตได้จากการเพิ่มขึ้นของคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วนกลับเข้ามา โดยที่การส่งออกไปยังตลาดใหม่ เริ่มมีสัญญาณบวก เช่น จีน ออสเตรเลีย และฮ่องกง และหากปรับปัจจัยฤดูกาลออกแล้วมูลค่าและปริมาณการส่งออกในไตรมาสที่สามเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่สองร้อยละ 9.3 และ 6.2 ตามลำดับ ในเดือนกันยายนมูลค่าการส่งออกรวมเพิ่มขึ้นจากเดือนสิงหาคมร้อยละ 9.0 โดยราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 และปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3
- (2) การใช้จ่ายครัวเรือนหดตัวร้อยละ 1.3 แต่เป็นการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อปรับปัจจัยฤดูกาลออกแล้วเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่สองร้อยละ 1.0 (%QoQ) และดัชนีการใช้จ่ายเพื่ออุปโภคและบริโภคภาคเอกชนในเดือนกันยายน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 จากเดือนก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มรายได้และช่วยเหลือผู้ประกอบการชีพของประชาชนที่มีรายได้น้อย ประกอบกับผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย อัตราการว่างงานลดลง ทำให้อุปสงค์ในการบริโภคเพิ่มขึ้น โดยที่กลุ่มสินค้าที่มีการปรับตัวดีขึ้น ได้แก่ อาหาร และสินค้าคงทนประเภทรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- (3) การผลิตภาคอุตสาหกรรมมีการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น โดยที่มูลค่าเพิ่มภาคอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 5.9 จากที่หดตัวร้อยละ 14.4 และ 8.7 ในไตรมาสแรกและสอง ตามลำดับ เป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกเริ่มมีสัญญาณฟื้นตัวที่ชัดเจน ส่งผลให้อุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออกในเดือนสุดท้ายของไตรมาสขยายตัวถึงร้อยละ 7.2 เมื่อรวมทั้งไตรมาสขยายตัวร้อยละ 0.2 เทียบกับที่หดตัวร้อยละ 22.2 และ 2.1 ในไตรมาสแรกและสอง ตามลำดับ กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวอย่างชัดเจน คือ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 ปรับตัวดีขึ้นจากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 ในไตรมาสที่สอง ส่วนอัตราการใช้จ่ายในการผลิตเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 62.4 เทียบกับร้อยละ 58.1 และ 59.2 ในไตรมาสแรกและสองของปี ตามลำดับ
- (4) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจโลก ความกังวลต่อการระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1) ได้ผ่อนคลายลงและสถานการณ์การเมืองภายในประเทศคลี่คลายลงมาก ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่จะ

เดินทางมาประเทศไทยเพิ่มขึ้น ในเดือนกันยายน 2552 มีจำนวนนักท่องเที่ยว 1.1 ล้านคนเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.4 จากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และเมื่อขจัดปัจจัยฤดูกาลแล้วขยายตัวร้อยละ 6.2 จากเดือนก่อน ในไตรมาสนี้นักท่องเที่ยวลดลงร้อยละ 2.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 15.8 และ 16.5 ในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สองตามลำดับ อย่างไรก็ตามอัตราการเข้าพักในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 46.9 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ระดับร้อยละ 53.2

- (5) ความเชื่อมั่นปรับตัวดีขึ้น โดยที่ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องมาอยู่ที่ 75.6 ในเดือนกันยายน เพิ่มขึ้นจาก 74.5 ในเดือนสิงหาคม สำหรับภาคธุรกิจดัชนีความเชื่อมั่นดีขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจขึ้น 3 เดือนข้างหน้าสูงกว่าระดับ 50 ติดต่อกันเป็นเดือนที่ 5

○ ปัจจัยลบ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชน และทำให้การผลิตยังคงหดตัวในหลายสาขา ได้แก่

- (1) การใช้กำลังการผลิตในภาคอุตสาหกรรมยังอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากความต้องการสินค้าและบริการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศยังฟื้นตัวช้า ประกอบกับการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาตพุดมีความล่าช้า ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและบรรยากาศการลงทุน ทำให้ภาคเอกชนบางส่วนชะลอการลงทุนและเลื่อนการลงทุนออกไปก่อน
- (2) ราคาสินค้าและปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญลดลงทำให้รายได้เกษตรกรลดลง ส่งผลให้การใช้จ่ายครัวเรือนฟื้นตัวช้า

○ เสถียรภาพเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์ดี

(1) เสถียรภาพในประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดี

- อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ในไตรมาสที่สาม เงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ -2.2 เทียบกับร้อยละ -2.8 ในไตรมาสที่สอง เป็นผลมาจากการลดลงของราคาข้าว และราคาน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งการดำเนินมาตรการเรียนฟรี 15 ปีของรัฐบาล ทำให้ค่าใช้จ่ายในด้านการศึกษาลดลง อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยในไตรมาสที่สาม เท่ากับร้อยละ -0.5 เมื่อรวม 9 เดือนแรกของปี 2552 อัตราเงินเฟ้อร้อยละ -1.7 และเดือนตุลาคม 2552 อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 0.4 ซึ่งเป็นอัตราเงินเฟ้อที่เป็นบวกครั้งแรกในรอบ 9 เดือน

ส่วนดัชนีราคาผู้ผลิตในไตรมาสที่สามลดลงร้อยละ 10.2 เทียบกับที่ลดลงร้อยละ 7.0 ในไตรมาสที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงการผ่อนคลายของแรงกดดันด้านต้นทุนการผลิตอย่างต่อเนื่อง และเมื่อรวม 9 เดือนแรกของปี ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 7.0

- อัตราการว่างงาน โดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.2 ต่ำกว่าอัตราการว่างงานร้อยละ 2.1 และ 1.8 ในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สองที่ผ่านมา เป็นสัญญาณชี้ให้เห็นถึงการฟื้นตัวของภาคเศรษฐกิจทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในสาขาโรงแรมและภัตตาคารที่เพิ่มขึ้นตามภาวะการท่องเที่ยวที่ปรับตัวดีขึ้น และสาขาอุตสาหกรรม ที่เพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ไตรมาส 2 ปี 2551 ตามภาวะการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมยานยนต์

(2) เสถียรภาพด้านต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี: ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล และทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง

- ดุลบัญชีเดินสะพัดในไตรมาสที่สามเกินดุล 3,713 ล้านดอลลาร์ สรอ. (125,891 ล้านบาท) เป็นผลมาจากดุลการค้าเกินดุล 5,118 ล้านดอลลาร์ สรอ. ส่วนดุลบริการ รายได้ และเงินโอนขาดดุล 1,406 ล้านดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากการส่งกลับผลตอบแทนจากการลงทุนและเงินปันผลของนักลงทุนต่างชาติเพิ่มขึ้น เมื่อรวม 9 เดือนแรกของปีดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 16,088 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 560,762 ล้านบาท
- เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนตุลาคม 2552 เท่ากับ 135.26 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และมี Net Forward Position อีก 15.28 พันล้านดอลลาร์) สูงกว่า 123.45 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม 2552 (และมี Net Forward Position อีก 11.37 พันล้านดอลลาร์) คิดเป็นประมาณ 6.2 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น และเท่ากับมูลค่าการนำเข้า 10.6 เดือน
- อัตราแลกเปลี่ยนในไตรมาสที่สามเฉลี่ยเท่ากับ 33.91 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นกว่า 34.64 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่ผ่านมา แต่ยังอ่อนค่าเมื่อเทียบกับ 34.00 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปี 2551 สำหรับในเดือนตุลาคม อัตราแลกเปลี่ยนอยู่ที่ 33.36 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และ ในช่วงวันที่ 1 – 18 พฤศจิกายน เท่ากับ 33.28 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นการแข็งค่าในทิศทางเดียวกันกับค่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาค

○ แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในช่วงไตรมาสที่สี่ และทั้งปี 2552

- (1) แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ จากแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับฐานเศรษฐกิจที่ต่ำในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จะส่งผลทำให้เศรษฐกิจไทยในไตรมาสสุดท้ายของปีมีการขยายตัวเป็น

บวกเป็นครั้งแรกในรอบปี ทั้งนี้ปัจจัยสนับสนุนและเงื่อนไขที่สำคัญสำหรับการฟื้นตัวในไตรมาสสุดท้าย มีดังนี้

- การฟื้นตัวของการส่งออก จากการคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจโลกในไตรมาสสุดท้ายของปียังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ประกอบกับการส่งออกที่หดตัวมากในช่วงเดียวกันปีที่แล้ว จะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ภาคการส่งออกของไทยมีอัตราการขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบสี่ไตรมาส
- การปรับตัวดีขึ้นของค่าใช้จ่ายครัวเรือน ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่มีการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นในภาคการผลิตต่าง ๆ การฟื้นตัวของการท่องเที่ยว ประกอบกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตร รวมทั้งผลจากมาตรการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าเกษตรของภาครัฐ และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวสูงขึ้นคาดว่าจะส่งผลให้การบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสสุดท้ายเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่สาม และเมื่อเทียบกับฐานการใช้จ่ายที่ต่ำในไตรมาสสุดท้ายของปีที่แล้วคาดว่าจะเป็แรงส่งให้การใช้จ่ายภาคครัวเรือนในไตรมาสสุดท้ายขยายตัวได้เป็นครั้งแรกหลังจากหดตัวต่อเนื่อง 3 ไตรมาส
- มาตรการเร่งรัดการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 การใช้จ่ายภาครัฐมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องในไตรมาสสุดท้ายของปี โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ซึ่งคาดว่าจะมีการเบิกจ่ายในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2553 เมื่อรวมกับฐานการเบิกจ่ายที่ต่ำในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2552 คาดว่าการใช้จ่ายภาครัฐมีแนวโน้มจะขยายตัวเพิ่มขึ้น
- สภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจคาดว่าจะยังอยู่ในเกณฑ์สูง เนื่องจากการขยายการใช้จ่ายภาครัฐ การดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นต่อเนื่อง การเพิ่มทุนให้กับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ รวมทั้งการบริหารสภาพคล่องและการขยายสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคธุรกิจและรายจ่ายภาคครัวเรือน

- (2) การประมาณการเศรษฐกิจทั้งปี 2552: คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มหดตัวร้อยละ 3.0 จากที่ประมาณการเดิมในช่วงร้อยละ (-3.5) - (-3.0) ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2552 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ -0.9 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะลดลงร้อยละ 13.7 แต่เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทโดยเฉลี่ยอ่อนลงกว่าในปี 2551 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินบาท จึงลดลงร้อยละ 11.0 และมีการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดประมาณร้อยละ 8.8 ของ GDP

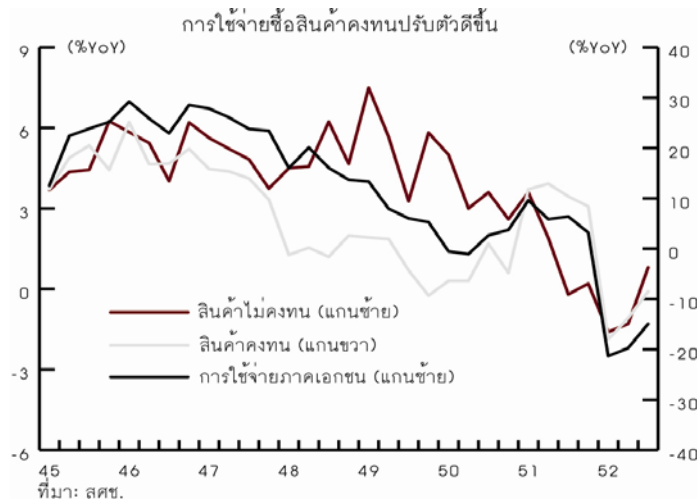
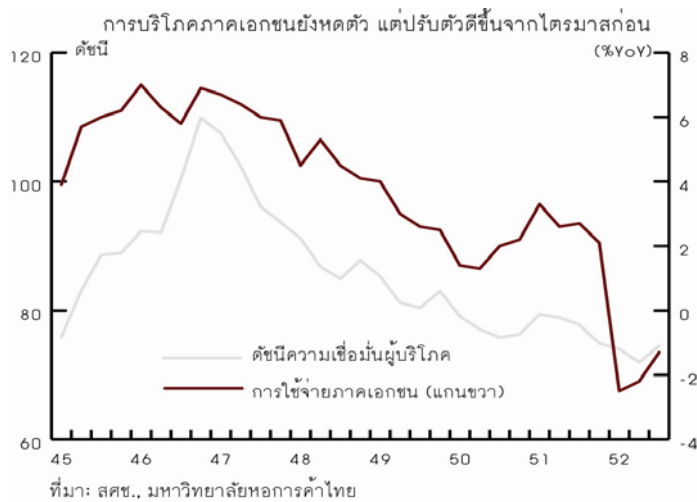
○ แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2553

(1) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2553 มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่สี่ ปี 2552 ตามภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก รวมทั้งการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง การดูแลแก้ไขปัญหาการลงทุนภาคเอกชน และการรักษาความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ โดยมีปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวในปี 2553 ดังนี้

- **การฟื้นตัวของภาคการผลิต การส่งออก และภาคการท่องเที่ยว** รวมทั้งมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐบาลจะส่งผลให้สถานการณ์การจ้างงานและระดับรายได้ของครัวเรือนปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะครัวเรือนภาคอุตสาหกรรมและบริการ ในขณะที่รายได้ของครัวเรือนภาคเกษตรมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์และราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก ประกอบกับการดำเนินนโยบายการประกันรายได้เกษตรกร ระดับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้อุปสงค์ในการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนมีแนวโน้มสูงขึ้น
- **การดำเนินการลงทุนภาครัฐภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555** คาดว่ามีความคืบหน้ามากขึ้นตามลำดับและส่งผลให้การลงทุนภาครัฐมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะฟื้นตัวจากฐานที่ต่ำอย่างช้าๆ เนื่องจากกำลังการผลิตส่วนเกินในภาคการผลิตยังอยู่ในระดับสูงและความต้องการภายในประเทศยังมีความเปราะบาง ในขณะที่ภาคธุรกิจส่วนหนึ่งรอดูความชัดเจนของแนวโน้มสถานการณ์การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดก่อนตัดสินใจลงทุน
- **แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก** คาดว่าในปี 2553 ภาวะเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มขยายตัว ในช่วงร้อยละ 2.8-3.2 (เทียบกับที่หดตัวร้อยละ 1.1 ในปี 2552) ส่งผลดีต่อการส่งออกของไทย ซึ่งคาดว่าจะการส่งออกสินค้าไทยจะปรับตัวขึ้นทั้งปริมาณและราคา และเป็นการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากฐานการส่งออกที่ต่ำในปี 2552 โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรก การส่งออกสินค้าเกษตรมีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ดี เนื่องจากปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติในประเทศผู้ผลิตหลายประเทศ การฟื้นตัวของอุปสงค์โลกและการปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมัน

(2) **ประมาณการเศรษฐกิจทั้งปี 2553:** คาดว่าอัตราการขยายตัวทั้งปีจะอยู่ในช่วงร้อยละ 3.0-4.0 โดยที่อัตราเงินเฟ้ออยู่ในช่วงร้อยละ 2.5-3.5 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. จะขยายตัวร้อยละ 10.0 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินบาทขยายตัวร้อยละ 4.2 และมีการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดประมาณร้อยละ 5.3 ของ GDP

1.2 ภาพเศรษฐกิจในไตรมาสที่สามปี 2552 ในด้านต่าง ๆ เป็นดังนี้

การใช้จ่ายภาคเอกชน

(%YoY)	2551				2552			
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	9 M
การใช้จ่ายภาคเอกชน	2.5	2.6	2.7	2.1	-2.5	-2.2	-1.3	-2.0
สินค้าคงทน	9.5	10.7	9.4	7.3	-18.1	-13.7	-8.5	-13.4
สินค้ากึ่งคงทน	1.7	3.5	3.3	-3.1	-8.6	-8.4	-10.3	-9.3
สินค้าไม่คงทน	0.9	1.8	-0.3	0.3	-1.6	-1.7	0.8	-0.7
- อาหาร	1.4	1.8	-0.1	2.4	1.8	-0.1	3.2	1.4
- มิใช่อาหาร	0.6	1.8	-0.4	-1.1	-4.2	-2.9	-1.0	-2.3
บริการ	3.0	0.3	5.1	6.2	6.8	4.4	2.8	4.8

ที่มา: สศช.

□ **การใช้จ่ายครัวเรือน:** ยังคงหดตัวแต่ปรับตัวดีขึ้นจากสองไตรมาสที่ผ่านมา การใช้จ่ายครัวเรือนในไตรมาสที่สาม หดตัวร้อยละ 1.3 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 2.5 และร้อยละ 2.2 ในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สองที่ผ่านมา โดยได้รับแรงสนับสนุนจาก (1) การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมและบริการโรงแรมเพิ่มขึ้น (2) ราคาและผลผลิตสินค้าเกษตรที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นส่งผลให้รายได้เกษตรกรหดตัวในอัตราที่ช้ากว่าในช่วงที่ผ่านมา และ (3) ผลทางจิตวิทยาจากการเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจของรัฐบาลโดยการอนุมัติโครงการลงทุนตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งกว่า 400 โครงการ ส่งผลให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยมากขึ้น และเริ่มมีความมั่นใจที่จะใช้จ่ายใช้สอยมากกว่าในช่วงที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามความวิตกกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มราคาน้ำมันและราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้น ความเคลื่อนไหวทางการเมืองเป็นระยะ ๆ ยังคงทำให้ผู้บริโภคระมัดระวังในการใช้จ่ายใช้สอย

เครื่องชี้สำคัญของการใช้จ่ายภาคครัวเรือนในไตรมาสที่สามเมื่อปรับปัจจัยทางฤดูกาลออกแล้ว ที่ชี้ถึงการปรับตัวดีขึ้นจากช่วงที่ผ่านมาอย่างชัดเจน เช่น การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ณ ราคาคงที่) สินค้าคงทนประเภทรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของครัวเรือน และปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น

เมื่อรวม 9 เดือนแรกของปี การใช้จ่ายภาคเอกชนลดลงร้อยละ 2.0 เป็นการลดลงในสินค้าประเภทคงทนร้อยละ 13.4 สินค้ากึ่งคงทนร้อยละ 9.3 และสินค้าไม่คงทนร้อยละ 0.7 โดยที่สินค้าไม่คงทนประเภทอาหารเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 และสินค้าที่มีโชอาหารลดลงร้อยละ 2.3

□ **การลงทุนภาคเอกชน:** เริ่มปรับตัวดีขึ้น การลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสที่สาม หดตัวร้อยละ 12.2 เทียบกับไตรมาสแรก และไตรมาสที่สองที่หดตัวร้อยละ 17.8 และ 16.1 ตามลำดับ โดยการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักร และการก่อสร้างลดลงร้อยละ 14.0 และ 6.3 ตามลำดับ

การลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรหดตัวในอัตราที่น้อยลง สอดคล้องกับการนำเข้าสินค้าประเภททุน และอัตราการใช้จ่ายในการผลิตรวมที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามกำลังการผลิตส่วนเกินที่ยังมีอยู่มาก และความต้องการทั้งภายในและต่างประเทศที่เริ่มฟื้นตัวแต่ยังมีความล่าช้า ประกอบกับการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตนิคมอุตสาหกรรม

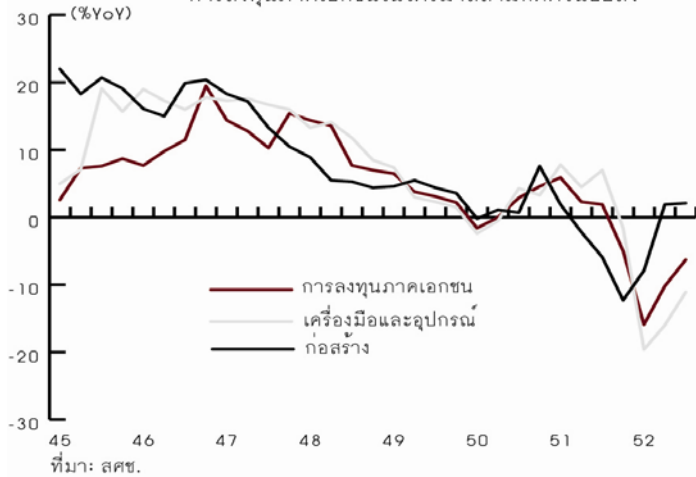
มาบตาพุดที่มีความล่าช้าและส่งผลต่อการดำเนินโครงการขนาดใหญ่ 76 โครงการ ทำให้นักลงทุนยังชะลอและเลื่อนการลงทุนออกไป

สำหรับการลงทุนด้านการก่อสร้างยังคงหดตัวอยู่ แต่ในอัตราที่ช้ากว่าช่วงครึ่งแรกของปี โดยการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในเขต กทม. ปรับตัวดีขึ้นตามการลงทุนก่อสร้างที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะตามแนวเส้นทางรถไฟฟ้าและย่านชานเมือง เพื่อรองรับความต้องการที่อยู่อาศัยประชาชนที่เพิ่มขึ้น แต่การก่อสร้างที่อยู่อาศัยนอกเขต กทม. ยังลดลงมาก ทำให้การลงทุนในการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในไตรมาสนี้ลดลงร้อยละ 15.1 ในขณะที่การก่อสร้างอาคารพาณิชย์ลดลงร้อยละ 14.1 อย่างไรก็ตามการลงทุนก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.5 ตามภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศที่เริ่มฟื้นตัว และเมื่อรวม 9 เดือนแรกของปี การลงทุนภาคเอกชนลดลงร้อยละ 15.4 โดยการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรและการลงทุนก่อสร้างลดลงร้อยละ 17.7 และ 7.5 ตามลำดับ

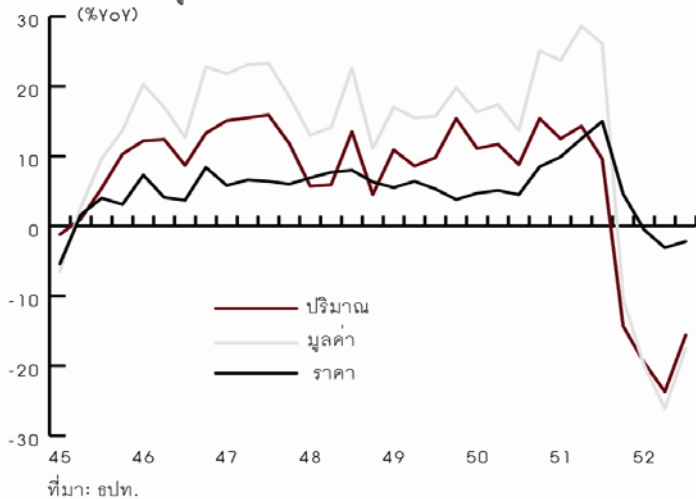
- **การส่งออก :** มูลค่าและปริมาณการส่งออกปรับตัวดีขึ้นตามการเริ่มฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ในไตรมาสนี้ มูลค่าการส่งออกในรูปแบบเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 17.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 19.9 และ 26.1 ในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สองที่ผ่านมาตามลำดับ โดยปริมาณและราคาลดลงร้อยละ 15.6 และ 2.2 ตามลำดับ การส่งออกที่ปรับตัวขึ้นมีแรงสนับสนุนมาจากการเริ่มฟื้นตัวของประเทศคู่ค้าสำคัญทั้งสหรัฐฯ ออสเตรเลีย ประเทศในกลุ่มอาเซียน และประเทศจีน ประกอบกับสต็อกสินค้าที่ลดลง ทำให้ผู้นำเข้าสินค้ากลับมาสั่งซื้อสินค้าเพื่อสนองความต้องการที่เริ่มปรับตัวขึ้นและเพื่อชดเชยสต็อกสินค้าที่ลดลง นอกจากนี้การที่ราคาทองคำในตลาดโลกสูงขึ้น ส่งผลให้มีการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปเพิ่มขึ้นมาก เมื่อคิดในรูปเงินบาท มูลค่าการส่งออกในไตรมาสสามลดลงเพียงร้อยละ 17.3 และราคาลดลงร้อยละ 2.0 เนื่องจากค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น

- **สินค้าเกษตร:** ลดลงทั้งปริมาณและราคา ในไตรมาสที่สามปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 15.2 และราคาลดลงร้อยละ 21.2 มีผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 33.2 ทั้งนี้ สินค้าเกษตรส่งออกสำคัญที่มีปริมาณลดลงได้แก่ ข้าว (ลดลงร้อยละ 15) เนื่องจากราคาข้าวของไทยยังสูงกว่าราคาส่งออกของกลุ่มแข่งขัน ทำให้ประเทศคู่ค้าหันไปทำการซื้อขายจากประเทศคู่แข่งมากขึ้น ยางพารา (ลดลงร้อยละ 14.8) เนื่องจากผู้นำเข้ายางยังมีสินค้าในสต็อก อย่างไรก็ตามการส่งออก มันสำปะหลัง มีปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 84.1 จากความต้องการนำไปผลิตเป็นเอทานอลแทนกากน้ำตาลที่มีแนวโน้มราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสสามหดตัวน้อยลง

มูลค่าการส่งออกยังหดตัว แต่ในอัตราที่ช้าลง

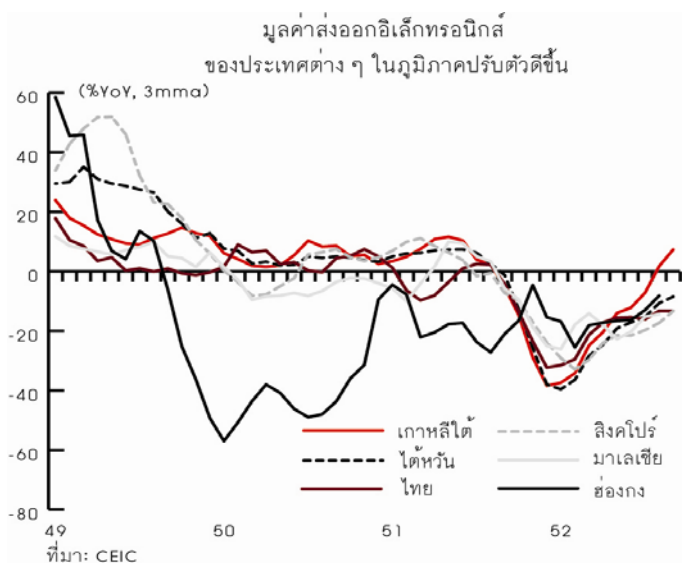
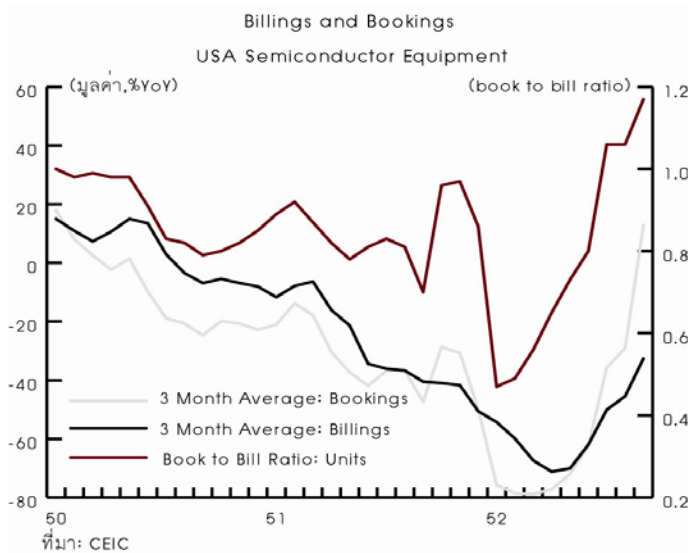
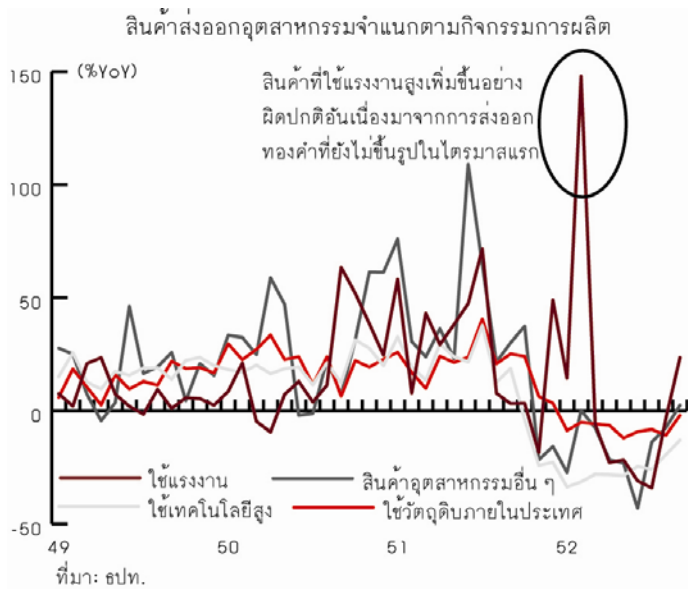

การส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญ

(มูลค่า ราคา: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)

(%YOY)		2550	2551			2552		
		ทั้งปี	H1	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
ข้าว	มูลค่า	78.9	134.6	134.2	-18.0	-13.7	-35.7	-29.3
	ราคา	63.0	51.8	88.4	59.6	28.6	-19.8	-16.3
	ปริมาณ	11.1	56.0	23.4	-48.6	-32.8	-20.5	-15.0
ยางพารา	มูลค่า	20.4	32.1	47.1	-21.3	-45.5	-53.0	-52.5
	ราคา	24.7	30.1	43.8	-3.1	-42.5	-45.7	-44.2
	ปริมาณ	-4.5	1.3	2.4	-20.9	-5.7	-13.5	-14.8
มันสำปะหลัง	มูลค่า	3.6	16.3	23.3	-35.2	-45.6	-20.1	13.5
	ราคา	40.0	60.6	39.3	13.1	-15.1	-29.1	-38.3
	ปริมาณ	-27.8	-27.8	-11.8	-40.6	-34.1	12.9	84.1
ข้าวโพด	มูลค่า	110.3	110.8	201.4	27.4	-48.7	68.0	-24.2
	ราคา	64.3	110.2	27.2	-1.9	-14.1	-61.2	-36.2
	ปริมาณ	79.1	82.6	136.6	22.1	-40.0	175.5	23.0

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

• **สินค้าอุตสาหกรรม: ปริมาณและมูลค่าการส่งออกยังลดลง แต่ปรับตัวดีขึ้นอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับครั้งแรกของปีที่ผ่านมา** มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 15.8 โดยที่ปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 15.4 และราคาลดลงเพียงร้อยละ 0.4 อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับช่วงครั้งแรกของปีนับได้ว่าเป็นการปรับตัวที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน ทั้งนี้สัญญาณการฟื้นตัวของการส่งออกมีความชัดเจนมากขึ้นในเดือนกันยายน จากการขยายตัวของสินค้าส่งออกสำคัญหลายรายการ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งพิมพ์/กระดาษและผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง/สบู่และผลิตภัณฑ์รักษาผิว ผลิตภัณฑ์เภสัชเครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์ อย่างไรก็ตาม เมื่อแยกตามประเภทอุตสาหกรรมส่งออก พบว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง สินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศ และสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูง มีมูลค่าลดลงร้อยละ 19.5 7.0 และ 4.5 ตามลำดับ

– **สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า:** การส่งออกหดตัวในอัตราที่ช้าอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความต้องการสะสมสต็อกเพื่อชดเชยสต็อกที่ลดลงจากการสั่งซื้อสินค้าที่ลดลงในช่วงก่อนหน้า ประกอบกับความต้องการของตลาดเริ่มฟื้นตัวตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ทั้งนี้เดือนกันยายนที่ผ่านมา มูลค่าการส่งออกอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าบางประเภทเริ่มมีอัตราการขยายตัว อาทิ ส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ เครื่องคำนวณอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ

ในไตรมาสที่สามมูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าลดลงร้อยละ 11.1 และ 12.0 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มูลค่าการส่งออกยังคงลดลง ประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ (ลดลงร้อยละ 10.2) แผงวงจรไฟฟ้า (ลดลงร้อยละ 8.9) เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ (ลดลงร้อยละ 3.0) เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ (ลดลงร้อยละ 20.4) ตู้เย็นตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ (ลดลงร้อยละ 14.9)

– **สินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ:** มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นมากจากการส่งออกทองคำยังไม่ขึ้นรูป มูลค่าส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.3 ซึ่งเป็นผลจากการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปที่เพิ่มขึ้นเป็นหลักร้อยละ 65.0 ตามราคาทองคำในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้น ทั้งจากความต้องการทองคำของประเทศอินเดียเพื่อใช้เป็นทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศ และจากการเก็งกำไรในระยะสั้นของนักลงทุนเพื่อกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้หากไม่รวมทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปจะทำให้การส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับมีมูลค่าลดลงร้อยละ 20.0

ตลาดส่งออกรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบที่สำคัญ

(%YOY)	2551				2552			
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	สัดส่วน
ออสเตรเลีย	8.8	20.4	34.0	-34.6	-50.1	-46.1	-20.9	21.4
มาเลเซีย	47.0	65.3	64.1	2.1	-25.7	-33.5	-9.2	8.3
อินโดนีเซีย	49.0	71.6	56.2	7.4	-63.5	-53.0	-46.0	8.5
ซาอุดีอาระเบีย	24.3	26.6	20.7	24.7	35.3	6.4	-7.2	6.8
ฟิลิปปินส์	19.9	62.4	20.0	-31.2	-29.0	-25.3	24.6	7.2
ญี่ปุ่น	19.3	13.8	76.5	-27.8	-56.9	-45.4	-57.8	5.3

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

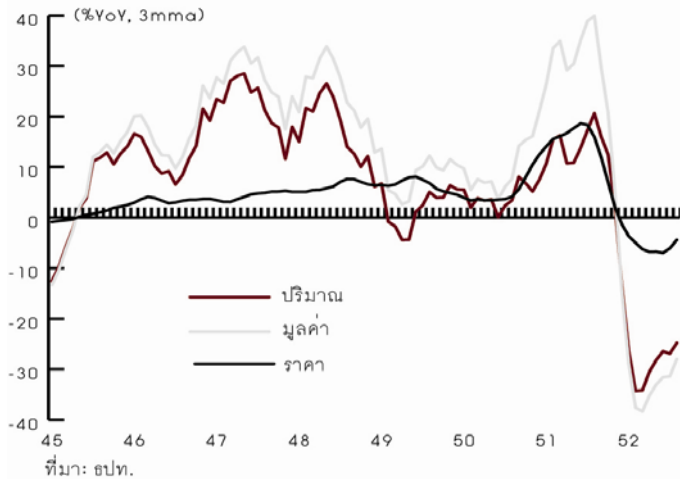
ตลาดส่งออกที่สำคัญ

(%YOY)	2551				2552			
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	สัดส่วน
สหรัฐอเมริกา	4.4	8.6	13.8	-12.0	-27.0	-27.1	-19.2	11.1
ญี่ปุ่น	10.9	14.0	23.5	-6.0	-26.1	-31.1	-24.9	10.0
EU (15)	7.2	14.4	12.4	-11.2	-32.7	-33.0	-26.6	10.0
อาเซียน (9)	22.4	40.9	37.4	-17.4	-31.5	-33.0	-21.7	21.6
ฮ่องกง	15.5	43.0	10.8	-18.9	-14.2	-22.6	-3.6	6.4
ไต้หวัน	-18.8	-19.7	-3.9	-30.7	-42.5	-26.3	-13.1	1.5
เกาหลีใต้	23.0	16.2	63.1	-0.6	-24.6	-18.7	-36.1	1.9
ตะวันออกกลาง	26.9	30.0	46.5	3.8	6.7	-17.6	-19.2	5.7
อินเดีย	25.6	28.7	25.5	19.9	-17.0	-9.2	-7.7	2.2
จีน	9.1	27.8	14.5	-24.4	-27.6	-9.2	-6.2	10.3

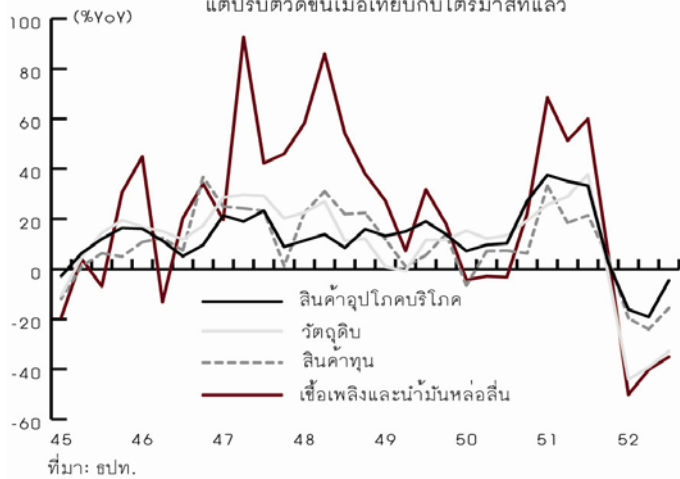
ที่มา: ธปท.

- ยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ: มูลค่าส่งออกลดลง มูลค่าการส่งออกยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบลดลงร้อยละ 34.9 ไกล่เคียงกับการลดลงร้อยละ 37.2 ในช่วงครึ่งแรกของปี ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการส่งออกในปริมาณที่สูงมากในช่วงเดียวกันปีที่แล้ว อย่างไรก็ตามเริ่มมีสัญญาณการปรับตัวดีขึ้นของตลาดส่งออก โดยเฉพาะตลาดออสเตรเลียซึ่งเป็นตลาดคู่ค้าหลัก (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.4 ของปริมาณการส่งออก) ที่มีมูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 20.9 ช้าลงจากการลดลงในครึ่งปีแรกที่ร้อยละ 48.1
- สินค้าอาหาร (ไม่รวมน้ำตาล): มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ 7.9 โดยสินค้าสำคัญที่ส่งออกลดลงได้แก่ อาหารทะเลกระป๋อง แช่แข็ง และแปรรูป (ไม่รวมกุ้ง) (ลดลงร้อยละ 15.9) ไก่แช่แข็งและแปรรูป (ลดลงร้อยละ 15.2) แต่มูลค่าส่งออกผักและ ผลไม้สด/แช่แข็ง/กระป๋องและแปรรูป เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.1 และกุ้งแช่แข็งและแปรรูป เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8 อย่างไรก็ตามยังมีความต้องการสินค้ากลุ่มอาหารแช่แข็งของไทยอย่างต่อเนื่อง เพราะมีความเชื่อมั่นด้านคุณภาพและมาตรฐานการผลิต และเพื่อรองรับเทศกาลวันหยุดช่วงปลายปีเข้ามามากขึ้น
- ตลาดส่งออก: โดยรวมยังลดลง แต่เริ่มมีการขยายตัวในบางตลาด มูลค่าการส่งออกยังลดลงทั้งตลาดหลักและตลาดใหม่ โดยตลาดหลัก ได้แก่ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป (15) และอาเซียน ลดลงร้อยละ 19.2 24.9 26.6 และ 21.7 ตามลำดับ และตลาดใหม่ อาทิ จีน ฮ่องกง ไต้หวัน และตะวันออกกลาง ลดลงร้อยละ 6.2 3.6 13.1 และ 19.2 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเริ่มมีการขยายตัวในตลาดออสเตรเลีย และบรูไน โดยมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1 และ 7.8 ตามลำดับ
- การนำเข้า: มูลค่าการนำเข้ายังหดตัว แต่ในอัตราที่ช้ากว่าไตรมาสที่แล้ว มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 28.3 หดตัวช้าลงเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 37.5 และ 33.0 ในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สองที่ผ่านมาตามลำดับ ปริมาณการนำเข้าสินค้าลดลงร้อยละ 24.9 ตามความต้องการและกิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศที่ลดลง อย่างไรก็ตามการนำเข้ามีสัญญาณดีขึ้นชัดเจน โดยมูลค่าการนำเข้าทุกหมวดสินค้าหดตัวในอัตราที่ช้าลงเมื่อเทียบกับการหดตัวในช่วง 2 ไตรมาสแรกของปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป สินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น และสินค้าอุปโภคบริโภค ทั้งนี้เนื่องจากสัญญาณการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจโลก และความต้องการภายในประเทศที่เริ่มปรับตัวดีขึ้น ทำให้มีความต้องการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบ รวมถึงสินค้าเชื้อเพลิงเพื่อนำมาผลิตสินค้าตามความต้องการสินค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในขณะที่การนำเข้าสินค้าอุปโภคและบริโภคปรับตัวดีขึ้นตามความมั่นใจในการใช้จ่ายของผู้บริโภค

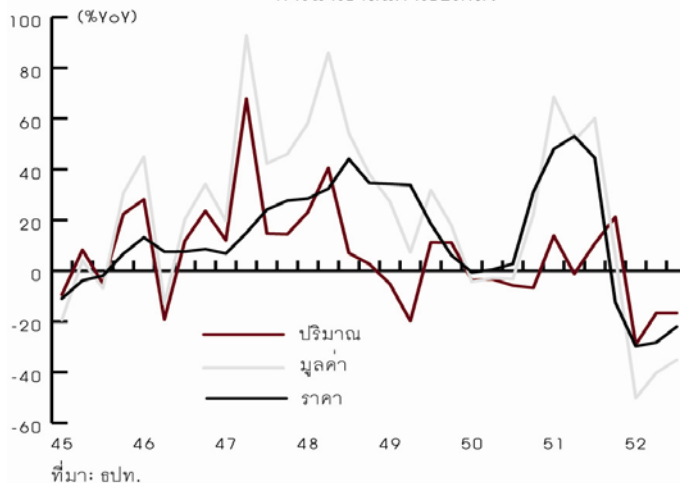
มูลค่าการนำเข้ายังหดตัว แต่อยู่ในอัตราที่ช้าลง

มูลค่าการนำเข้าทุกหมวดยังหดตัว แต่ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่แล้ว

การนำเข้าสินค้าเชื้อเพลิง

สำหรับราคานำเข้าสินค้าลดลงร้อยละ 4.5 ซึ่งเป็นผลจากราคาน้ำมันที่ลดลงเป็นสำคัญ เมื่อคิดในรูปเงินบาท มูลค่านำเข้าหดตัวร้อยละ 28.1 และราคาลดลงร้อยละ 4.2

- **สินค้าทุน: ปริมาณและราคาการนำเข้าลดลง** มูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนลดลงร้อยละ 15.6 ช้ากว่าการลดลงร้อยละ 24.1 ในไตรมาสที่สองที่ผ่านมา โดยมีแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและอัตราการใช้กำลังการผลิตที่ปรับตัวดีขึ้น สินค้าที่มีการนำเข้ายังลดลง ได้แก่ เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรมและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้า และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องมือเครื่องใช้ทางวิทยาศาสตร์ การแพทย์ สินค้าทุนอื่น ๆ เป็นต้น ทั้งนี้ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนลดลงร้อยละ 14.0 และราคาลดลงร้อยละ 1.9
- **สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป: ปริมาณและราคาการนำเข้าลดลง แต่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น** มูลค่าการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปลดลงร้อยละ 32.8 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 44.1 และ 39.3 ในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สองที่ผ่านมาตามลำดับ โดยเป็นผลจากมีคำสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาโดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้มีความต้องการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบเพื่อการผลิตเพิ่มขึ้น ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศที่ปรับตัวดีขึ้น ทำให้มีความต้องการสินค้าภายในประเทศเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามการนำเข้าบางสินค้าในหมวดยังลดลงรุนแรง ได้แก่ เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ทั้งนี้การนำเข้าเหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ มูลค่านำเข้าลดลงมากถึงร้อยละ 56.0 เนื่องจากภาคการก่อสร้างยังคงลดลง และปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมรถยนต์ยังอยู่ในระดับที่ต่ำ ประกอบกับมีการนำเข้าและสะสมสต็อกเหล็กในปริมาณสูงในปี 2551 ทั้งนี้ในไตรมาสที่สาม ปริมาณการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปลดลงร้อยละ 30.4 และราคาลดลงร้อยละ 3.3
- **สินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น: ปริมาณและราคาการนำเข้าลดลงช้ากว่าครึ่งแรกของปี** มูลค่านำเข้าสินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นลดลงร้อยละ 35.1 โดยปริมาณการนำเข้าลดลงร้อยละ 16.7 และราคานำเข้าลดลงร้อยละ 22.0 เทียบกับครึ่งแรกของปีที่ปริมาณและราคา ลดลงร้อยละ 22.9 และ 29.0 ตามลำดับ มูลค่าการนำเข้าที่หดตัวช้าลงเป็นผลมาจากการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ ทำให้มีความต้องการสินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นเพิ่มขึ้น ประกอบกับในไตรมาสที่สามปี 2551 ราคาน้ำมันที่ปรับขึ้นมากทำให้มีปริมาณการนำเข้าน้ำมันดิบน้อยกว่าปกติ ทั้งนี้มูลค่าการนำเข้าน้ำมันดิบลดลงร้อยละ 38.4 โดยปริมาณนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.8 แต่ราคาลดลงร้อยละ 45.9 สำหรับการนำเข้าน้ำมันสำเร็จรูปมีมูลค่าลดลงร้อยละ 8.7

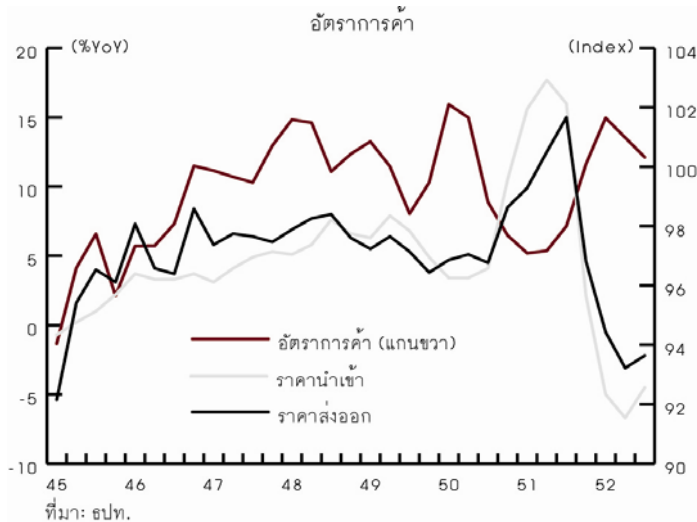
- **สินค้าอุปโภคบริโภค:** ปริมาณและราคาการนำเข้าลดลง มูลค่าการนำเข้าลดลงร้อยละ 4.5 หดตัวช้าลงเมื่อเทียบกับการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ 11.8 ในครึ่งปีแรก ซึ่งเป็นผลจากการใช้จ่ายภาคครัวเรือนที่ปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ตามสินค้าส่วนใหญ่ในหมวดนี้ยังมีการนำเข้าลดลงมาก ได้แก่ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด นมและผลิตภัณฑ์ นานาฬิกาและส่วนประกอบ วัสดุและอุปกรณ์สำนักงาน เป็นต้น ทั้งนี้ปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคลดลงร้อยละ 3.3 และราคาลดลงร้อยละ 1.2

รวม 9 เดือนแรกของปี มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 32.6 โดยที่ปริมาณลดลงร้อยละ 28.9 และราคาลดลงร้อยละ 5.4 เมื่อคิดในรูปเงินบาทมูลค่านำเข้าลดลงร้อยละ 29.2 และราคาลดลงร้อยละ 0.3

- **อัตรการการค้า (Term of Trade)** ดีขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว เนื่องจากราคาส่งออกเฉลี่ยในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงน้อยกว่าราคานำเข้า ทำให้อัตรการการค้าในไตรมาสที่สามของปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 ซึ่งเป็นผลดีต่อรายได้ของผู้ส่งออก
- **ดุลการค้า:** เกินดุลเพิ่มขึ้น ในไตรมาสที่สาม ดุลการค้าเกินดุล 5,118 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 173,501 ล้านบาท) สูงกว่าการเกินดุล 3,896 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 134,685 ล้านบาท) ในไตรมาสที่สอง ซึ่งเป็นผลจากการปรับตัวดีขึ้นของการส่งออกเร็วกว่าการนำเข้า ทั้งนี้รวม 9 เดือนแรกของปีดุลการค้าเกินดุล 16,815 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 583,619 ล้านบาท

□ ด้านการผลิต:

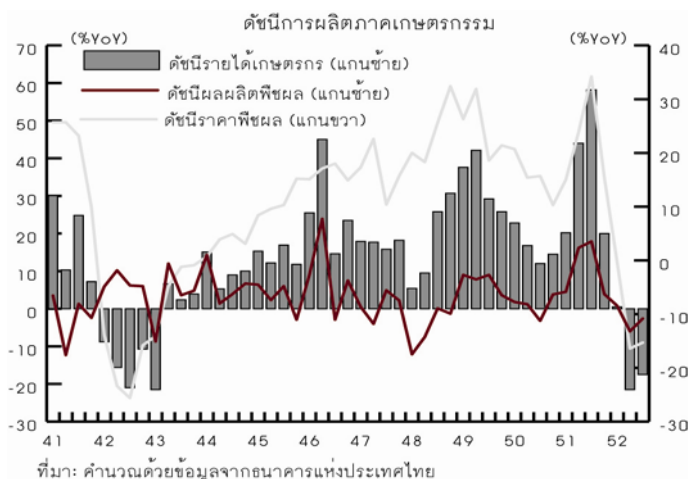
- **สาขาเกษตรกรรม** ลดลงร้อยละ 2.5 เป็นผลมาจากผลผลิตมันสำปะหลังและยางพารา ลดลงร้อยละ 54.4 และ 0.3 ตามลำดับ เนื่องจากผลผลิตมันสำปะหลังได้รับความเสียหายจากการระบาดของเพลี้ยแป้ง ประกอบกับมีฝนตกชุกและเกิดน้ำท่วมในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะทางภาคใต้ทำให้ปริมาณการกรีดยางลดลง ในขณะที่ผลผลิตข้าวโพดเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 เนื่องจากเกษตรกรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตเพื่อลดความชื้นลงก่อนเข้าสู่โครงการประกันรายได้ของรัฐบาล ส่วนผลผลิตปาล์มน้ำมันและข้าวเปลือกลดลงเท่ากันที่ร้อยละ 8.7 แต่ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา เป็นผลจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย ประกอบกับการที่เกษตรกรเร่งเก็บเกี่ยวผลผลิตเพราะคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันปาล์มจะลดลงตามราคาในตลาดซื้อขายล่วงหน้า สำหรับราคาสินค้าหมวดพืชผล ลดลงร้อยละ 15.3 เป็นผลมาจากราคายางพาราลดลงร้อยละ 37.7 อย่างไรก็ตามยังมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามราคาน้ำมันดิบที่สูงขึ้น ตามการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศจีนและญี่ปุ่น ราคาข้าวโพดและ

ดัชนีการผลิตภาคเกษตรกรรม

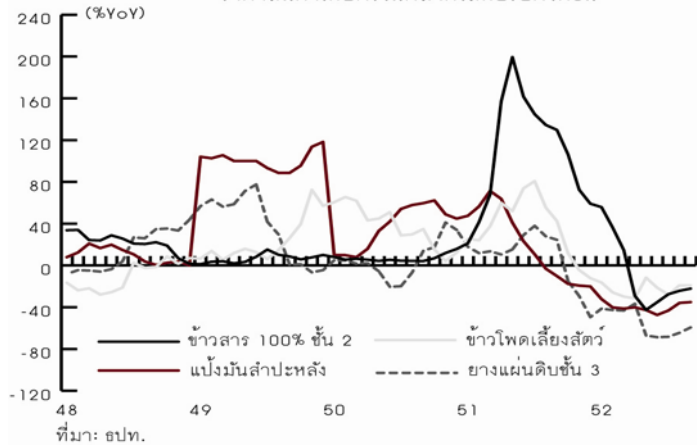
	2551	2551	2552								
	ทั้งปี	H1	H2	H1	Q1	Q2	Q3	9M	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
ดัชนีผลผลิตพืชผล	9.0	9.3	8.7	-2.2	0.8	-6.0	-2.6	-2.3	-5.1	-2.7	-0.4
ดัชนีราคาพืชผล	22.0	19.7	24.4	-9.1	-0.3	-16.4	-15.3	-11.2	-18.2	-14.8	-12.5
รายได้เกษตรกร	33.0	30.9	35.2	-11.1	0.5	-21.5	-17.5	-12.4	-22.4	-17.1	-12.8

ที่มา: ธพท.

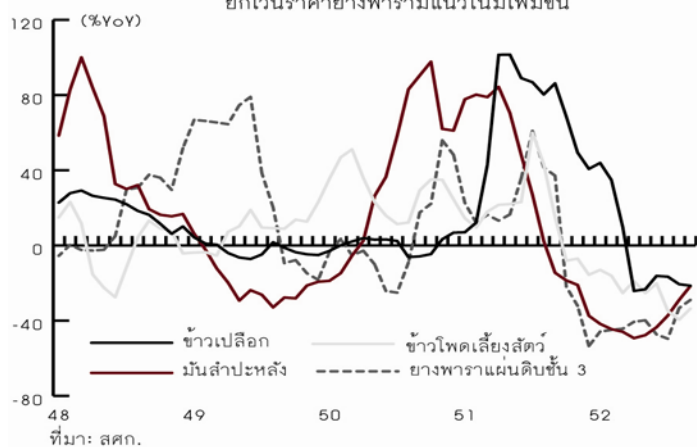

ที่มา: คำนวณด้วยข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย

ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกปรับตัวขึ้น

ราคาที่เกษตรกรขายได้ในภาวะทรงตัว ยกเว้นราคายางพารามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ข้าวเปลือก ลดลงร้อยละ 36.0 และ 19.5 ตามลำดับ เนื่องจากมีอุปทานส่วนเกินในตลาดข้าวโพดและข้าวเก็บเกี่ยวใหม่จากนาปีงราคาสินค้าหมวดปศุสัตว์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 ตามราคาสุกรที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากอุปทานของสุกรในตลาดยังคงมีระดับต่ำ และราคาไก่เนื้อปรับตัวสูงขึ้นตามอุปสงค์เพื่อการส่งออก ราคาสินค้าหมวดประมงลดลงร้อยละ 0.8 ปรับตัวดีขึ้นตามความต้องการของตลาดต่างประเทศที่สูงขึ้น การลดลงของผลผลิตและราคาพืชผลทางการเกษตร ส่งผลทำให้รายได้เกษตรกรในไตรมาสนี้ ลดลงร้อยละ 17.5 แต่ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาซึ่งลดลงร้อยละ 21.5 เมื่อรวม 9 เดือนแรกของปีสาขาเกษตรกรรมลดลงร้อยละ 0.1

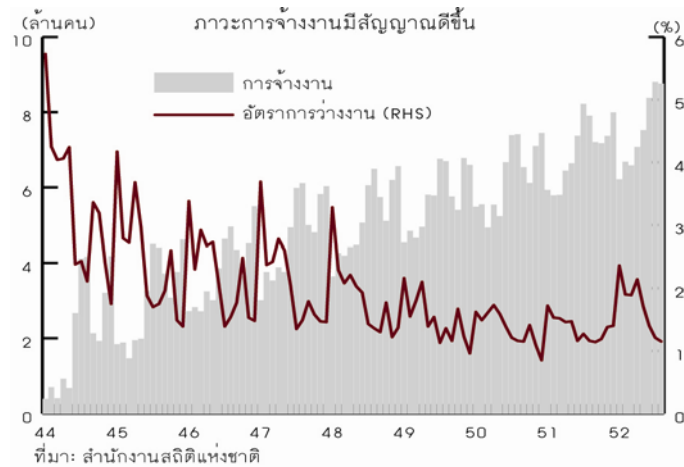
- สาขาอุตสาหกรรม** ลดลงร้อยละ 5.9 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 8.7 ในไตรมาสที่ผ่านมา มีการปรับตัวขึ้นต่อเนื่องกันเป็นไตรมาสที่สอง ตามการปรับตัวของอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออกหลายชนิดโดยมีการขยายตัวร้อยละ 0.2 ซึ่งถือเป็นการขยายตัวครั้งแรกนับตั้งแต่ไตรมาสที่สาม ปี 2551 จากทิศทางเศรษฐกิจโลกที่เริ่มฟื้นตัวอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ทำให้อุปสงค์ในการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมมากขึ้น เห็นได้จากการมีคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้าเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหัวอ่านข้อมูล และเครื่องใช้ไฟฟ้า ขยายตัวร้อยละ 6.3 และ 10.4 ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่บริษัทแม่มีการปิดโรงงานบางแห่งในบางประเทศ ในขณะที่อุตสาหกรรมการผลิตเพื่อใช้ในประเทศลดลงร้อยละ 9.3 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 13.4 ในไตรมาสที่ผ่านมาเป็นผลจากสภาพเศรษฐกิจโดยรวมภายในประเทศที่เริ่มดีขึ้นอย่างชัดเจนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ทำให้ผู้บริโภคเริ่มมีความมั่นใจในการจับจ่ายใช้สอย กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการปรับตัวดีขึ้น ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่เร่งผลิตตามยอดค้างจอง ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม กลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างที่ปรับตัวตามสถานการณ์การก่อสร้างที่ดีขึ้น ทั้งการก่อสร้างภาครัฐและเอกชนซึ่งเป็นผลจากนโยบายกระตุ้นธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม มีอุตสาหกรรมที่ยังปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมเครื่องหนังเนื่องจากคำสั่งซื้อที่มีจำนวนน้อยลงและขาดความต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มธุรกิจขนาดเล็กและกลางบางรายขาดสภาพคล่องและปิดกิจการลงสำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตโดยเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 62.4 เทียบกับร้อยละ 59.4 ในไตรมาสที่ผ่านมา และร้อยละ 68.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน แสดงให้เห็นว่าภาคอุตสาหกรรมเริ่มเพิ่มการผลิตเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการขยายกำลังการผลิตจากไตรมาสที่ผ่านมาอย่างชัดเจน ได้แก่ อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ (ร้อยละ 82.4 จากร้อยละ 77.6) ผลิตภัณฑ์เคมี (ร้อยละ 94.7 จากร้อยละ 87.2) ยางและผลิตภัณฑ์ยาง (ร้อยละ 51.0 จากร้อยละ 45.9) ยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง (ร้อยละ 58.5 จากร้อยละ 45.9)

ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 68.3 จากร้อยละ 59.6)

- **สาขาก่อสร้าง** ขยายตัวร้อยละ 1.8 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ขยายตัวร้อยละ 1.5 ในไตรมาสที่ผ่านมา จะเห็นได้จากปริมาณการจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง เช่น เหล็กเส้น และปูนซีเมนต์ ที่ขยายตัวร้อยละ 17.8 และ 2.9 ตามลำดับ การที่ภาคการก่อสร้างปรับตัวดีขึ้นเป็นผลมาจากการก่อสร้างภาครัฐซึ่งถือเป็นส่วนขับเคลื่อนสำคัญ โดยที่การลงทุนก่อสร้างของภาครัฐขยายตัวที่ร้อยละ 9.5 เป็นผลมาจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล รวมถึงการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนด้านการก่อสร้างของรัฐ ส่วนการลงทุนการก่อสร้างภาคเอกชนหดตัวร้อยละ 6.3 ปรับตัวจากไตรมาสที่แล้วซึ่งหดตัวร้อยละ 7.5 ผู้ประกอบการภาคเอกชนเริ่มมีความมั่นใจในสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและมีการลงทุนก่อสร้างที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในแนวเส้นทางรถไฟฟ้าและย่านชานเมือง เพื่อรองรับความต้องการที่อยู่อาศัยที่เริ่มกลับมาอีกครั้งหลังจากปัญหาทางการเมืองและเศรษฐกิจในประเทศเริ่มคลี่คลายลง รวมถึงสต็อกบ้านคงค้างบางส่วนสามารถขายได้ หลังจากการใช้มาตรการกระตุ้นธุรกิจสังหาริมทรัพย์ของรัฐบาล ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างรวม ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 18.0 เป็นผลมาจากราคาเหล็ก คอนกรีตและซีเมนต์ ลดลงร้อยละ 38.0 8.7 และ 1.2 ตามลำดับ ส่วนดัชนีราคาหมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ขยายตัวที่ร้อยละ 9.3
- **สาขาอสังหาริมทรัพย์** ทรงตัวจากไตรมาสที่แล้ว แม้ว่าภาวะเศรษฐกิจเริ่มปรับตัวดีขึ้น และมีสัญญาณที่ดีขึ้นในไตรมาสนี้ เช่น ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาที่อยู่อาศัยในไตรมาสที่สาม ซึ่งมีค่า 55.8 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 48.1 ในไตรมาสที่สอง ประกอบกับผู้ประกอบการรายใหญ่เริ่มเปิดตัวโครงการที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะโครงการอสังหาริมทรัพย์ประเภทคอนโดมิเนียมตามแนวเส้นทางก่อสร้างโครงข่ายรถไฟฟ้าสายสีม่วงและสายสีแดง ตามแนวส่วนต่อขยายรถไฟฟ้าจากเขตนบุรีเข้าสู่กทม. และแนวรถไฟฟ้า Airport Link ควบรวม City line รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อยและปานกลางซึ่งได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)
- **สาขาการเงิน** ไตรมาสที่สาม ขยายตัวร้อยละ 4.4 ชะลอลงจากไตรมาสที่ผ่านมา สะท้อนได้จากรายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผลสุทธิประจำไตรมาสของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบหดตัวร้อยละ 4.8 เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน เป็นผลมาจากรายได้จากดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์หดตัวร้อยละ 19.7 ขณะที่ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยหดตัวร้อยละ 46.4 โดย

เป็นผลจากดอกเบี้ยจ่ายให้เงินรับฝากหดตัวร้อยละ 52.8 แสดงให้เห็นถึงปริมาณเงินฝากในระบบลดลง สำหรับแหล่งที่มาของสินเชื่อในไตรมาสนี้มีการเปลี่ยนแปลงแหล่งสินเชื่อทั้งภาคธุรกิจและภาคครัวเรือนจากการขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์เป็นการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่น ส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อรวมของสถาบันการเงินอื่นขยายตัวร้อยละ 7.1 ในขณะที่ปริมาณสินเชื่อรวมจากธนาคารพาณิชย์ขยายตัวเพียงร้อยละ 0.3 สินเชื่อภาคธุรกิจที่ขออนุมัติจากทั้งธนาคารพาณิชย์และจากสถาบันการเงินทั้งระบบหดตัวร้อยละ 6.9 และ 7.2 ตามลำดับ เป็นการหดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่าธุรกิจภาคเอกชนส่วนใหญ่ยังไม่มีแผนการขยายการลงทุนในช่วงนี้ ในขณะที่สินเชื่อภาคครัวเรือนที่ขออนุมัติจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินขยายตัวร้อยละ 3.8 และ 8.7 ตามลำดับ เนื่องจากภาคครัวเรือนเริ่มมีความมั่นใจในการบริโภคมากขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศที่เริ่มมีสัญญาณปรับตัวดีขึ้น

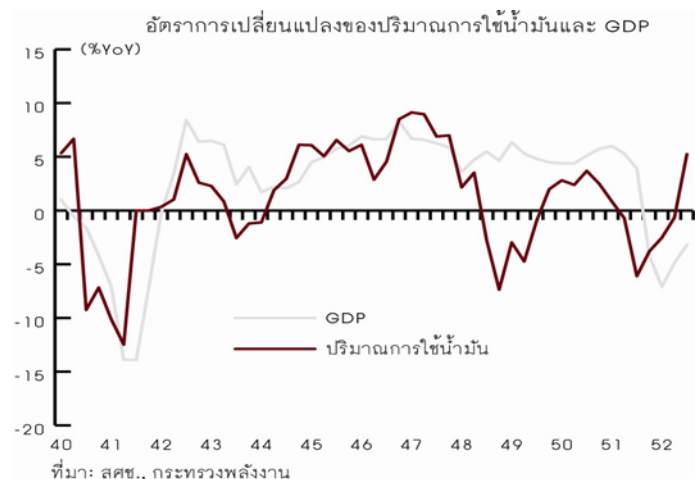
- **สาขาโรงแรมและภัตตาคาร** หดตัวร้อยละ 2.8 เทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นเนื่องจากการผ่อนคลายความกังวลเกี่ยวกับการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1) ประกอบกับการปรับตัวขึ้นของภาวะเศรษฐกิจโดยรวม และสถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศเริ่มคลี่คลายลง ทำให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศเริ่มมีความมั่นใจในการเดินทางมาประเทศไทยอีกครั้ง โดยไตรมาสนี้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยมีจำนวน 3.29 ล้านคน ลดลงร้อยละ 2.7 เทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน แต่ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาที่จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงถึงร้อยละ 16.5 เป็นผลมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.42 ส่วนนักท่องเที่ยวจากทวีปเอเชีย เช่น จีน เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น เริ่มเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา ด้านอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 46.85 ลดลงจากร้อยละ 53.37 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน อย่างไรก็ตามภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้อัตราการเข้าพักเฉลี่ยเริ่มใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เนื่องจากมาตรการจูงใจนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการปรับลดราคาห้องพักต่อเนื่องจากไตรมาสแรกของปีเมื่อรวม 9 เดือนแรกของปีสาขาโรงแรมและภัตตาคารหดตัวร้อยละ 5.2 และมีจำนวนนักท่องเที่ยวรวม 9.90 ล้านคน ลดลงร้อยละ 12.07 เทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน
- **การจ้างงาน** การจ้างงาน 38.30 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.41 เทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน โดยมีการจ้างงานในภาคเกษตร 15.46 ล้านคน ลดลงร้อยละ 0.90 และการจ้างงานนอกภาคเกษตร 22.83 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.04 ซึ่งเป็นผลมาจากการจ้างงานในสาขาโรงแรมและภัตตาคารที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.40 รวมทั้งสาขาอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.48 เป็นการเพิ่มขึ้นครั้งแรกนับตั้งแต่ไตรมาสที่สอง ปี 2551 สำหรับผู้ว่างงานเฉลี่ยในไตรมาสนี้มีจำนวน

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

(%YOY)	2551					2552			
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	H1	Q1	Q2	Q3
การจ้างงานรวม	2.1	1.6	3.1	1.9	1.8	2.1	1.9	2.3	1.4
- ภาคเกษตร	2.7	0.4	3.6	3.7	2.9	1.6	0.8	2.5	-0.9
- นอกภาคเกษตร	1.7	2.3	2.8	0.6	1.0	2.4	2.5	2.1	3.0
อุตสาหกรรม	-3.0	0.4	-2.2	-6.5	-3.8	-4.2	-3.7	-3.2	1.5
ก่อสร้าง	3.3	0.5	2.0	3.8	6.9	4.3	3.4	5.6	0.4
โรงแรมและภัตตาคาร	1.8	1.2	2.5	2.2	1.2	7.5	7.7	7.3	8.4
อัตราการว่างงาน	1.4	1.6	1.4	1.2	1.3	1.9	2.1	1.8	1.2

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

4.60 แสนคน ลดลง 3.33 พันคน เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือลดลงร้อยละ 0.73 โดยมีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.2

การจ้างงานมีเสถียรภาพมากขึ้น สืบเนื่องจากไตรมาสที่ผ่านมามีการจ้างงานและภาวะการว่างงานมีสัญญาณที่ดีขึ้นโดย (1) จำนวนผู้ประกันตนกรณีว่างงานในไตรมาสนี้ มีจำนวน 149.11 พันคน ลดลงต่อเนื่องจากจำนวน 247.78 และ 175.68 พันคน ในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สอง ตามลำดับ (2) อัตราการว่างงานมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 2.1 และ 1.8 ในไตรมาสแรกและสอง เป็นร้อยละ 1.2 ในไตรมาสที่สาม และ (3) โอกาสในการหางานทำเริ่มมีมากขึ้นและชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มการจ้างงานที่เพิ่มขึ้นเมื่อพิจารณาจากสัดส่วนตำแหน่งงานว่างต่อจำนวนผู้สมัครงานใหม่ที่เพิ่มขึ้น โดย ณ สิ้นเดือนกันยายน 2552 อยู่ในระดับ 0.76 เท่า เทียบกับ 0.71 เท่า ในช่วงเวลาเดียวกันในปีที่แล้ว และเพิ่มจากระดับ 0.36 และ 0.60 เท่า ณ สิ้นเดือนมีนาคมและมิถุนายน 2552 ตามลำดับ

□ ประสิทธิภาพการใช้น้ำมันโดยรวมดีขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว

- สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP ในไตรมาสที่สามของปี 2552 สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 0.9249 ลดลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 0.9677 ในไตรมาสที่สองปี 2552 แต่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับร้อยละ 0.8507 ของไตรมาสที่สามปี 2551 ซึ่งสัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP ที่อยู่ในระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมการใช้้ำมันทั้งเพื่อการเดินทางและเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2552 สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 0.9522 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.8991 ในช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว
- การใช้น้ำมันสำเร็จรูปภายในประเทศ: ปริมาณการใช้พลังงานรวมเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการใช้พลังงานทางเลือกเพิ่มขึ้นในอัตราสูงอย่างต่อเนื่อง ในไตรมาสที่สามของปี 2552 ปริมาณการใช้แก๊สโซฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.7 โดยมีปริมาณการใช้ประมาณ 12.0 ล้านลิตรต่อวัน (คิดเป็นร้อยละ 59 ของปริมาณการใช้เบนซินทั้งหมด) ลดลงเล็กน้อยจากการใช้ประมาณวันละ 12.4 ล้านลิตรในครั้งแรกของปี เนื่องมาจากการปรับเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันสำเร็จรูปในประเทศ ทำให้ความต้องการใช้น้ำมันสำหรับการเดินทางโดยภาคครัวเรือนในกลุ่มที่ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลลดลง อย่างไรก็ตามการใช้พลังงานทางเลือกชนิดอื่นยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยปริมาณการใช้ไบโอดีเซล (ปี 5) เพิ่มขึ้นร้อยละ 107.9 ปริมาณการใช้อยู่ที่ประมาณ 22.37 ล้านลิตรต่อวัน ไกล่เคียงกับการใช้ประมาณวันละ 22.43 ล้านลิตรในครั้งแรกของปี นอกจากนี้ปริมาณการใช้ก๊าซธรรมชาติสำหรับรถยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.7 และปริมาณการใช้ก๊าซแอลพีจี ลดลงเล็กน้อยเพียงร้อยละ 1.3

การใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

รายการ	2551				2552			
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	9 เดือน
ปริมาณการใช้ น้ำมันรวม (หน่วย: ล้านลิตร)	57,321	24,990	15,117	17,215	19,713	19,851	20,938	60,502
%YOY	49.68	37.17	58.21	63.60	66.36	51.07	38.51	50.86
น้ำมันเบนซิน	-2.95	-3.58	-7.27	2.67	7.34	8.87	7.73	7.98
ออกเทน (91+95)	-33.11	-29.17	-40.14	-34.60	-28.44	-21.31	-10.41	-20.90
แก๊สโซฮอล์	92.41	102.15	91.27	81.51	65.08	48.06	24.74	44.19
น้ำมันดีเซล	-5.74	-2.15	-14.40	-4.78	-1.29	4.08	12.21	4.47
หมุนเร็ว+หมุนช้า	-23.28	-15.22	-33.92	-30.06	-31.48	-31.96	-20.98	-28.87
หมุนเร็ว ปี5	502.41	693.64	498.98	384.62	240.20	154.81	107.91	154.67
ก๊าซแอลพีจี	16.57	19.24	27.13	1.79	0.71	1.77	-1.31	0.31
NGV	229.76	207.85	268.89	224.16	184.24	109.39	62.72	105.41

ที่มา : กระทรวงพลังงาน

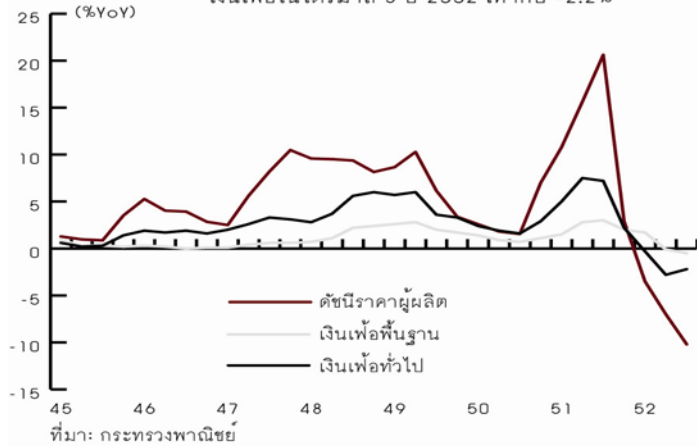
ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซิน 91 และ 95 และน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว ลดลงร้อยละ 10.4 และ 21.0 ตามลำดับ เป็นผลมาจากการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคมาใช้พลังงานทางเลือกอื่นทดแทน เช่น แก๊สโซฮอล์ และไบโอดีเซล ซึ่งมีราคาถูกกว่าแทน รวม 9 เดือนแรกของปี ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็วและหมุนช้าลดลงร้อยละ 28.9 ขณะที่การใช้ไบโอดีเซล (ปี 5) เพิ่มขึ้นร้อยละ 154.7 ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซิน 91 และ 95 ลดลงร้อยละ 20.9 ขณะที่การใช้แก๊สโซฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 44.2 สำหรับการบริโภคก๊าซแอลพีจีและก๊าซธรรมชาติสำหรับรถยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 และ 105.4 ตามลำดับ

□ เสถียรภาพ

● เสถียรภาพในประเทศ

- อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ในไตรมาสที่สาม เงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ -2.2 เทียบกับร้อยละ -2.8 ในไตรมาสที่สอง ทั้งนี้ราคาสินค้าทั่วไปยังคงลดลงเนื่องจาก (1) การลดลงของราคาข้าว และราคาน้ำมันเชื้อเพลิง เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่มีราคาสูงมาก (2) มาตรการเรียนฟรี 15 ปีของรัฐบาล ทำให้ค่าใช้จ่ายในด้านการศึกษาลดลง (3) ความต้องการสินค้าและบริการทั่วไป (ไม่รวมอาหารสดและพลังงาน) ลดลง เห็นได้จากอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยในไตรมาสที่สาม เท่ากับร้อยละ -0.5 เทียบกับร้อยละ -0.1 ในไตรมาสที่สอง¹

เงินเฟ้อในไตรมาส 3 ปี 2552 เท่ากับ -2.2%

ในไตรมาสที่สาม ดัชนีราคาในหมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 เทียบกับเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 ในไตรมาสที่สอง เป็นผลมาจากการลดลงของราคาข้าว แป้ง ผลิตภัณฑ์จากแป้ง และเครื่องปรุงอาหาร รวมทั้งน้ำมันและไขมัน ขณะที่ราคาผักและผลไม้เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.8 เทียบกับร้อยละ 8.8 ในไตรมาสที่สอง เป็นผลจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมากและประกอบกับเป็นช่วงปลายฤดูกาลของผลไม้หลายชนิด ส่วนดัชนีราคาสินค้าหมวดที่มีใช้อาหารลดลงร้อยละ 5.3 เทียบกับลดลงร้อยละ 8.2 ในไตรมาสที่สอง เป็นผลมาจากราคาในหมวดพาหนะ การขนส่ง และการสื่อสารลดลงร้อยละ 12.4 (โดยเฉพาะราคาน้ำมันเชื้อเพลิงลดลงร้อยละ 15.5) และค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาที่ลดลงร้อยละ 10.2 อันเนื่องมาจากนโยบายเรียนฟรี 15 ปีของรัฐบาล ส่วนราคาค่าน้ำค่าไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.9 เมื่อเทียบกับที่ลดลงร้อยละ 22.3 ในไตรมาสที่สองที่ผ่านมา เนื่องจากการปรับเกณฑ์การปรับลดค่าน้ำ ค่าไฟของภาครัฐ และเมื่อรวม 9 เดือนแรกของปี เงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ -1.7 โดยดัชนีราคาในหมวดอาหาร

¹ ในเดือนตุลาคม 2552 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 0.4 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ -0.1 ทำให้ในช่วง 10 เดือนแรก อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ -1.5 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 0.3

และเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 และหมวดที่มีโชอาหารและเครื่องดื่มลดลงร้อยละ 6.9

ส่วนดัชนีราคาผู้ผลิตในไตรมาสที่สามลดลงอย่างต่อเนื่องร้อยละ 10.2 จากไตรมาสก่อนที่ลดลงร้อยละ 7.0 เป็นผลมารากราคาผลิตภัณฑ์เหมืองแร่ เกษตร และอุตสาหกรรมที่ลดลงร้อยละ 12.4, 10.9 และ 10.0 ตามลำดับ ซึ่งชี้ว่าแรงกดดันด้านต้นทุนการผลิตยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง และเมื่อรวม 9 เดือนแรกของปี ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 7.0²

• ด้านต่างประเทศ

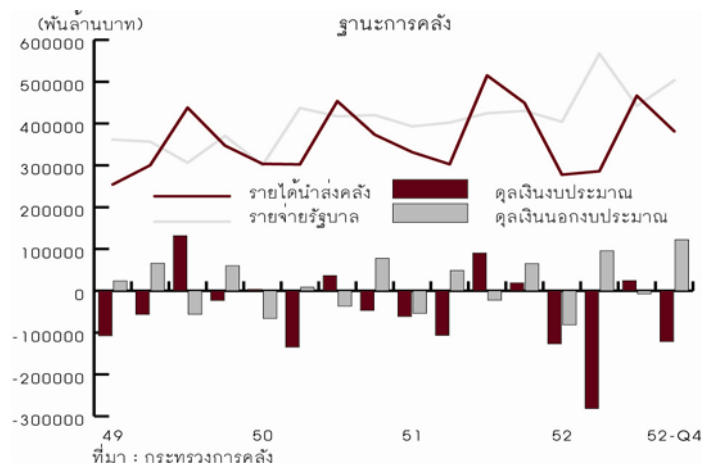
- ดุลบัญชีเดินสะพัดในไตรมาสที่สามเกินดุล 3,713 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 125,891 ล้านบาท สูงกว่าการเกินดุล 2,778 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 96,167 ล้านบาทในไตรมาสที่สอง โดยมาจากดุลการค้าที่เกินดุล 5,118 ล้านดอลลาร์ สรอ. และดุลบริการ รายได้ และเงินโอนที่ขาดดุล 1,406 ล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นผลจากการส่งกลับผลตอบแทนจากการลงทุน และเงินปันผลของนักลงทุนต่างชาติเพิ่มขึ้น และไม่สามารถชดเชยได้ทั้งหมดจากรายได้สุทธิจากการท่องเที่ยวที่ปรับตัวดีขึ้น รวม 9 เดือนแรกของปี ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 16,088 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 560,762 ล้านบาท
- เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนตุลาคม 2552 เท่ากับ 135.26 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และมี Net Forward Position อีก 15.28 พันล้านดอลลาร์) สูงกว่า 123.45 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม 2552 (และมี Net Forward Position อีก 11.37 พันล้านดอลลาร์) คิดเป็นประมาณ 6.2 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น และเท่ากับมูลค่าการนำเข้า 10.6 เดือน

□ **ฐานะการคลัง : ไตรมาสสุดท้ายปีงบประมาณ 2552 (ก.ค. - ก.ย. 52) รัฐบาลขาดดุลงบประมาณจำนวน 121,607 ล้านบาท เทียบกับเกินดุลงบประมาณ 655 ล้านบาทในช่วงเดียวกันของปีงบประมาณที่แล้ว โดยรัฐบาลจัดเก็บรายได้ส่งคลังจำนวน 381,555 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 7.8 เทียบกับเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 ของช่วงเดียวกันของปีงบประมาณที่แล้ว โดยเป็นผลจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล และอากรขาเข้าที่ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีที่แล้วเป็นสำคัญ ในด้านรายจ่ายรัฐบาลใช้จ่ายเงินงบประมาณจำนวน 503,162 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.7 จากช่วงเดียวกันของปีงบประมาณที่แล้ว โดยเป็นการเบิกจ่าย**

งบประมาณปีปัจจุบัน 482,536 ล้านบาท และงบประมาณปีก่อน 20,626 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 121,607 ล้านบาท และเมื่อรวมเงินนอกงบประมาณที่เกินดุล 122,068 ล้านบาท และการกู้เงินโดยการออกพันธบัตรและตั๋วเงินคลังเพื่อชดเชยการขาดดุลและเพื่อการบริหารเงินคงคลัง 78,031 ล้านบาท ส่งผลให้เกินดุลเงินสด 78,492 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลมีเงินคงคลัง ณ สิ้นปีงบประมาณ 2552 จำนวน 293,835 ล้านบาท สูงกว่า 229,060 ล้านบาท ณ ต้นปีงบประมาณ

ปีงบประมาณ 2552 (ต.ค.51 - ก.ย. 52) มีการเบิกจ่ายงบประมาณรวม 1,790,865 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 91.8 ของวงเงินงบประมาณ 1,951,700 ล้านบาท (รวมงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ 2552 จำนวน 116,700 ล้านบาท) ทั้งนี้ เป็นการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฯ 94,777 ล้านบาท โครงการสำคัญ ๆ ที่มีการเบิกจ่าย ได้แก่ โครงการสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย 15 ปี 19,009 ล้านบาท โครงการช่วยเหลือค่าครองชีพประชาชนและบุคลากรภาครัฐ 17,918 ล้านบาท และโครงการ “5 มาตรการ 6 เดือน” เพื่อลดค่าครองชีพของประชาชน 11,295 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีรายจ่ายเพื่อชดเชยเงินคงคลัง 19,139 ล้านบาท ในส่วนการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2552 แบ่งเป็นรายจ่ายประจำ 1,507,894 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 95.9 ของงบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลง 1,571,865 ล้านบาท และรายจ่ายลงทุน 282,971 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 74.5 ของงบลงทุนหลังโอนเปลี่ยนแปลง 379,836 ล้านบาท ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีงบประมาณที่แล้วที่เบิกจ่ายได้ร้อยละ 80.3

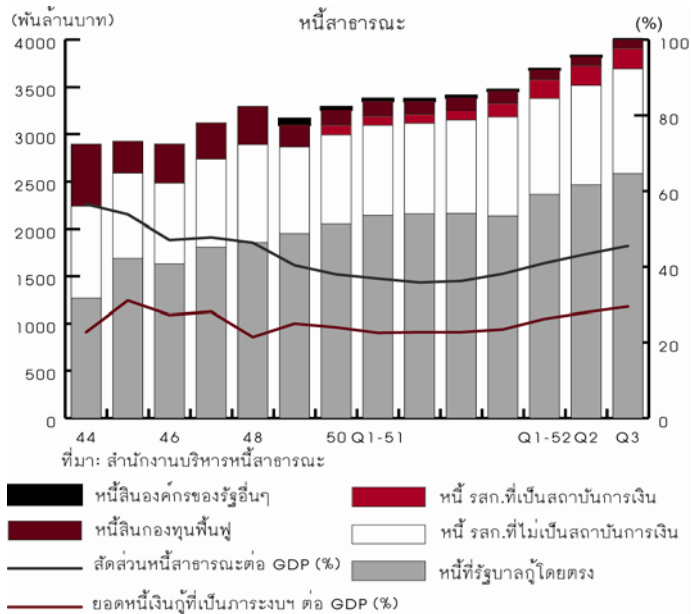
โครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 (SP2) คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติทั้งหมด 1,296,021 ล้านบาท เป็นการลงทุนระหว่างปี 2552-2555 สำหรับ ณ สิ้นเดือนกันยายนปี 2552 ได้มีการเบิกจ่ายให้กับกระทรวงการคลังในสาขาการลงทุนในระดับชุมชน

² ในเดือนตุลาคม 2552 ดัชนีราคาผู้ผลิตเท่ากับร้อยละ 2.6 และเฉลี่ย 10 เดือน ดัชนีราคาผู้ผลิตเท่ากับร้อยละ -6.1

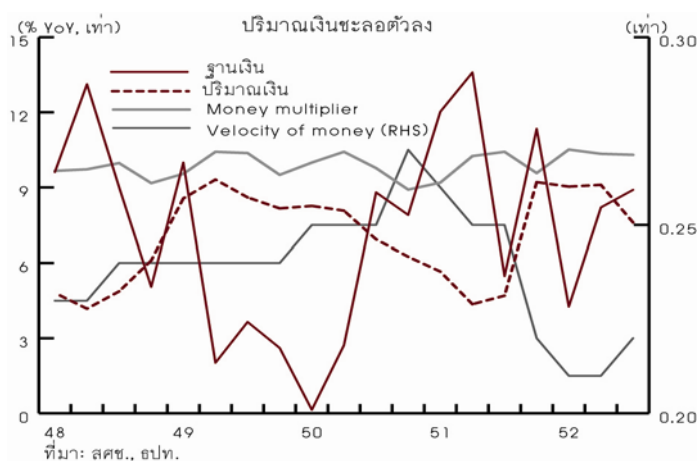
ภายใต้โครงการเพิ่มทุนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจประจำปีงบประมาณ 2553 จำนวน 14,500 ล้านบาท

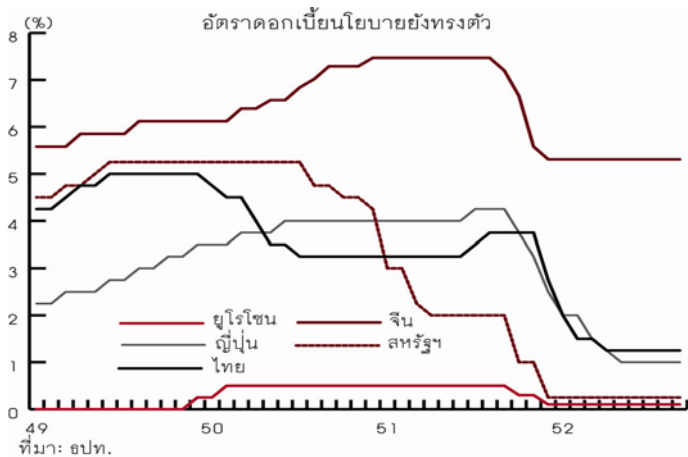
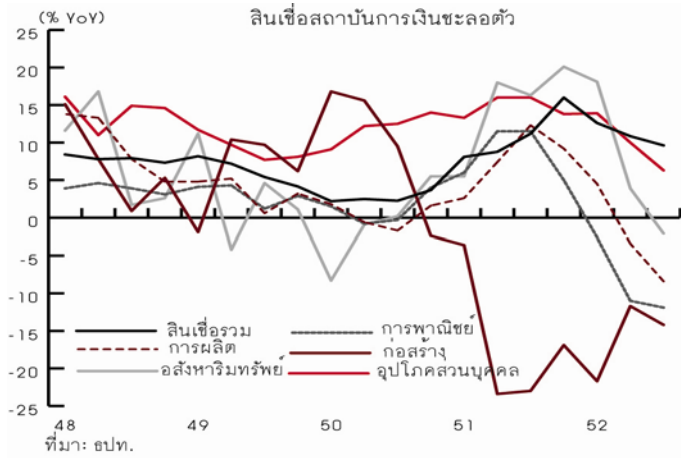
หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2552 มีจำนวน 4,001,942 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 45.6 ของ GDP เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน ที่มียอดหนี้สาธารณะคงค้างร้อยละ 43.6 ของ GDP ส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นของหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงและเป็นเงินกู้ในประเทศ

ภาวะการเงิน: สินเชื่อรวมทั้งระบบชะลอตัว แต่โดยรวมผลประกอบการธนาคารพาณิชย์ไทยดีขึ้น แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายและอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินอยู่ในระดับต่ำ แต่สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจยังขยายตัวต่อเนื่องตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ เงินฝากรวมยังคงชะลอตัว การระดมทุนภาคเอกชนลดลงและสภาพคล่องส่วนเกินยังคงอยู่ในระดับสูง ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวดีขึ้น ในขณะที่ดัชนีราคาตลาดตราสารหนี้ปรับตัวลดลงตามการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทน (Yields) ค่าเงินบาทแข็งค่าอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทยังอ่อนค่าเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และดัชนีค่าเงินบาทอ่อนค่าลง

- ฐานเงินขยายตัวแต่ปริมาณเงินชะลอตัว ณ สิ้นไตรมาสที่สาม ฐานเงินขยายตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 8.2 ในไตรมาสที่สอง เป็นร้อยละ 8.9 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นมากของสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิ สำหรับปริมาณเงินขยายตัวร้อยละ 7.6 ชะลอตัวลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 9.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ตัวคูณทวีทางการเงิน (Money Multiplier) อยู่ในระดับเดียวกับไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 10.3 และในขณะที่ตัวคูณอัตราหมุนของเงิน (Money Velocity) เริ่มปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ 0.21 เท่า เป็น 0.22 เท่า ซึ่งส่วนหนึ่งคาดว่าจะมาจากมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายของภาครัฐ
- เงินฝากธนาคารพาณิชย์ชะลอตัวลง ในไตรมาสที่สามเงินฝากเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 5.7 ในไตรมาสที่ผ่านมา จากอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ จึงมีการย้ายเงินฝากบางส่วนโดยเฉพาะเงินฝากประจำและบัญชีเงินฝากขนาดใหญ่ไปลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หรือตราสารทางการเงินที่ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า ในขณะที่เงินฝากออมทรัพย์และบัญชีเงินฝากขนาดเล็กยังคงขยายตัว
- สินเชื่อรวมของสถาบันรับฝากเงินชะลอตัวในขณะที่สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจยังขยายตัว สินเชื่อรวมของสถาบันรับฝากเงิน ณ สิ้นไตรมาสที่สาม เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 ชะลอตัวลงจาก

การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยประเทศต่างๆ

ประเทศ	2551				2552			อัตราดอกเบี้ย ด.ค. 52	อัตราเงินเฟ้อ ก.ย. 52
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3		
ไทย			0.50	1.00	1.25	0.25		1.25	0.38 (ด.ค. 52)
สหรัฐฯ	0.75	0.25		0.75				0.25	-1.29
ยุโรป			0.25	1.75	1.00	0.25		1.00	-0.33
จีน			0.27	1.89				5.31	-0.80
ญี่ปุ่น				0.40				0.10	-2.24
ไต้หวัน	0.125	0.125	0.125	1.50	0.75			1.25	-1.84 (ด.ค. 52)
มาเลเซีย				0.25	1.25			2.00	-2.01

ที่มา: รวบรวมโดย สศช.

ร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อภาคธุรกิจหดตัวร้อยละ 7.2 มากกว่าการหดตัวร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อน เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ยังคงเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ ประกอบกับภาคธุรกิจมีความต้องการสินเชื่อลดลง โดยเป็นการลดลงของสินเชื่อภาคอุตสาหกรรมการผลิต การก่อสร้างและการพาณิชย์เป็นหลัก ในขณะที่เดียวกันสินเชื่อเพื่อการธนาคารและธุรกิจการเงินยังคงขยายตัวได้ดี ส่วนสินเชื่อภาคครัวเรือนขยายตัวดีต่อเนื่องที่ร้อยละ 8.7 สำหรับสินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 22 ของสินเชื่อรวมทั้งระบบยังคงขยายตัวได้ดีที่ร้อยละ 14.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 10.5 ในไตรมาสที่สอง ซึ่งเป็นผลมาจากมาตรการรัฐบาลที่ส่งเสริมให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจปล่อยสินเชื่อมากขึ้น ทั้งนี้เป็นการขยายตัวของสินเชื่อภาคครัวเรือนร้อยละ 9.7 ส่วนสินเชื่อภาคธุรกิจขยายตัวเพียงร้อยละ 1.8 ชะลอลงจากร้อยละ 18.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า จากความมั่นใจของรายได้ในอนาคต ส่วนการเบิกเงินสดล่วงหน้าลดลงอย่างต่อเนื่อง และยอดคงค้างบัตรเครดิตชะลอตัวลงเนื่องจากความสามารถในการชำระหนี้ดีขึ้น

- สภาพคล่องส่วนเกินในระบบธนาคารพาณิชย์³ ยังอยู่ในระดับสูง สัดส่วนสินเชื่อ (ไม่รวมเงินให้กู้ยืมผ่านธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตร) ต่อเงินฝากที่รวมตัวแลกเงินเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 85.8 ในไตรมาสที่สอง เป็นร้อยละ 86.6 ณ สิ้นไตรมาสที่สาม แสดงถึงการดึงตัวขึ้นเล็กน้อย แต่สภาพคล่องส่วนเกินในระบบธนาคารพาณิชย์ยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 1.1 พันล้านบาท ณ สิ้นไตรมาสที่สอง มาเป็น 1.2 พันล้านบาทในไตรมาสที่สาม จากการเพิ่มขึ้นของ net R/P position และการถือครองพันธบัตรรัฐบาลและพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย
- อัตราดอกเบี้ยนโยบายยังคงอยู่ในระดับเดิม ณ สิ้นไตรมาสที่สาม คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี จากดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจที่สะท้อนภาพการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไปและอุปสงค์ในประเทศยังคงมีความเปราะบางอยู่ เช่นเดียวกับกลุ่มประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจและกลุ่มประเทศภูมิภาคที่ยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับเดิมเพื่อช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ แต่มีบางประเทศปรับลดอัตราดอกเบี้ยลง ได้แก่ อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ อย่างไรก็ตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีสัญญาณการฟื้นตัวชัดเจนขึ้นและมีแนวโน้มเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้น ทำให้บางประเทศเริ่มปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย อาทิ ประเทศออสเตรเลียได้ปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายขึ้น 2 ครั้ง ในเดือนต.ค. และ พ.ย. รวมร้อยละ 0.50 ปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 3.50 ต่อปี และประเทศนอร์เวย์ได้ปรับขึ้นร้อยละ 0.25 มาอยู่ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี

³ ตามนิยามของธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดว่า สภาพคล่องส่วนเกินคำนวณจากผลรวมของ 1) ร้อยละ 50 ของพันธบัตรรัฐบาลและพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย 2) ร้อยละ 90 ของการลงทุนในธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตร และ 3) ร้อยละ 40 ของสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิ

- อัตราดอกเบี้ยเงินฝากลดลงเล็กน้อย ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ทรงตัว ณ สิ้นไตรมาสที่สามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 และ 12 เดือนเฉลี่ยของ 4 ธนาคารใหญ่ อยู่ที่ร้อยละ 0.70 และ 0.83 ต่อปี ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR อยู่ที่ร้อยละ 5.86 ไม่เปลี่ยนแปลงจากไตรมาสที่สอง เนื่องจากสภาพคล่องในระบบยังคงมีเพียงพอ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงลดลงน้อยกว่าไตรมาสที่สอง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อติดลบน้อยลง และลดลงต่อเนื่องมาตั้งแต่เดือนตุลาคมที่อัตราเงินเฟ้อปรับตัวเพิ่มขึ้นมาอยู่ในแดนบวกที่ร้อยละ 0.4 หลังจากติดลบต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 9 เดือน
- สัดส่วน NPLs ต่อยอดสินเชื่อกค้างในระบบสถาบันการเงินลดลง NPLs ในระบบสถาบันการเงินที่ไม่รวมสำนักงานวิเทศธนกิจและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ณ สิ้นไตรมาสที่สาม คิดเป็นร้อยละ 2.94 ของสินเชื่อบริษัท ลดลงจากร้อยละ 3.06 ในไตรมาสก่อนหน้า สัดส่วนสินเชื่อกค้างที่เกินกำหนด (Delinquency Rate: ผิดนัดชำระตั้งแต่ 1-3 เดือน) ต่อยอดสินเชื่อกค้าง ลดลงเล็กน้อยมาอยู่ที่ร้อยละ 4.06 จากร้อยละ 4.08 ซึ่งธนาคารพาณิชย์ยังคงติดตามอย่างใกล้ชิดเพื่อมิให้ปรับขึ้นเป็น NPLs ในอนาคต
- ผลประกอบการธนาคารพาณิชย์ไทยดีขึ้น ในไตรมาสที่สามธนาคารพาณิชย์มีกำไรสุทธิจากการดำเนินงาน 23.6 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 18.5 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากรายได้ที่มีขาดดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะค่าธรรมเนียมบริการและกำไรจากการบริหารเงินตรา รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการกันสำรองเผื่อหนี้สูญลดลง จากความเสี่ยงทางด้านเครดิตในตลาดสินเชื่อลดลง อย่างไรก็ตามในส่วนจากรายได้จากดอกเบี้ยที่ลดลงนั้น ยังคงลดลงน้อยกว่าค่าใช้จ่ายจากดอกเบี้ย ทำให้อัตราส่วนรายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผลสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย (NIM) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.04 ต่อปี ผลประกอบการ 9 เดือนแรกธนาคารพาณิชย์ไทยมีกำไรสุทธิจากการดำเนินงาน 61.5 พันล้านบาท
- เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลเข้าสู่สุทธิ⁴ ในไตรมาสที่สามมีเงินทุนไหลเข้าสู่สุทธิ 1,745 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในขณะที่ไตรมาสก่อนหน้าไหลออกสุทธิ 3,454 ดอลลาร์ สรอ. โดยเป็นการไหลเข้าจากภาคธนาคาร 4,158 ล้านดอลลาร์ สรอ. จากความต้องการลดความเสี่ยงในการถือครองสินทรัพย์ต่างประเทศเป็นสำคัญ ในขณะที่เงินลงทุนในหลักทรัพย์ยังคงไหลออกอย่างต่อเนื่อง โดยการไหลออกในไตรมาสที่สามอยู่ที่ 2,825 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจาก 3,863 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่แล้ว

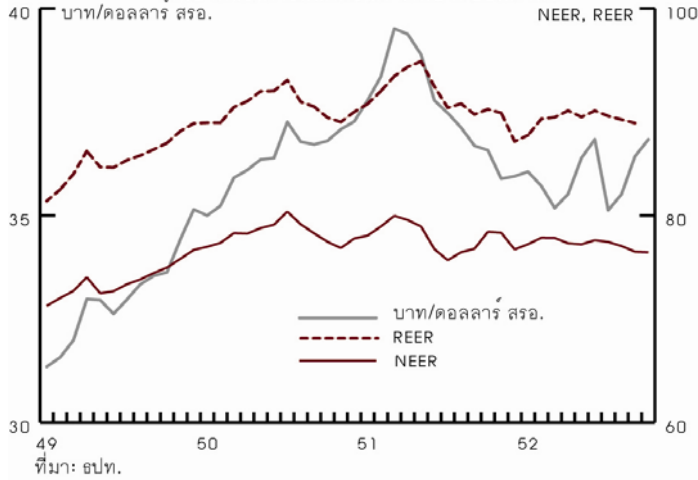
ปริมาณเงินทุนเคลื่อนย้าย

(พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	2550			2551					2552				
	H1	H2	Year	Q1	Q2	Q3	Q4	Year	Q1	Q2	Q3 P	9 M	
เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ	-1.61	-0.80	-2.98	13.16	-3.13	0.69	1.64	12.82	-2.69	-3.45	1.75	-4.37	
เงินทุนจากภาครัฐ	-1.81	-0.42	-2.16	0.44	-0.28	-0.5	0.16	-0.5	-0.16	-0.04	0.64	0.52	
เงินทุนจากภาคธนาคาร	-6.66	5.54	0.37	6.12	-0.6	2.06	0.47	8.12	-2.17	0.18	4.16	2.16	
เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ	5.55	4.65	7.52	2.26	1.81	2.52	1.47	9.81	1.34	1.09	1.22	3.65	
เงินลงทุนในหลักทรัพย์	2.19	-7.91	-4.04	2.13	-4.67	-2.60	5.18	-2.19	0.5	-3.86	-2.83	-6.18	
- เงินลงทุนในตราสารทุน	2.56	-0.47	2.3	0.24	-1.01	0.3	0.47	-0.66	-0.01	-0.15	NA.	NA.	
- เงินลงทุนในตราสารหนี้	-0.37	-7.45	-6.34	1.89	-3.60	-2.90	5.65	-1.53	0.52	-3.72	NA.	NA.	

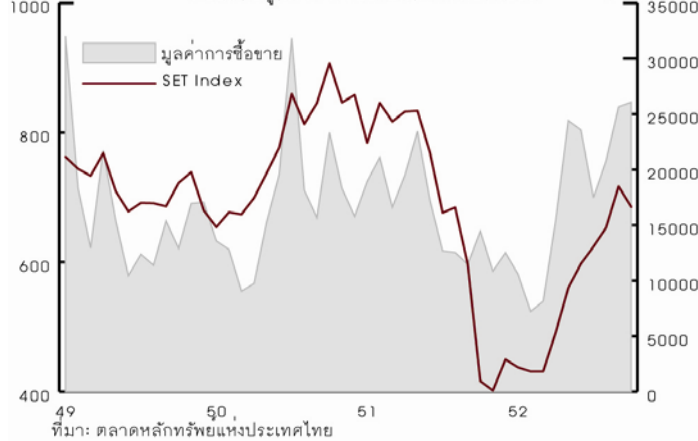
ที่มา: ธปท.

⁴ ตัวเลขเงินทุนเคลื่อนย้าย ณ สิ้นไตรมาสสาม ปี 2552 เป็นตัวเลขประมาณการที่อิงจากข้อมูลเบื้องต้นจากธนาคารแห่งประเทศไทยและจะมีการปรับในเดือนถัดไป

เงินบาทแข็งค่าขึ้นแต่ดัชนีค่าเงินบาทอ่อนค่าลง

ดัชนีและมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น

- อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นต่อเนื่องตั้งแต่ปลายไตรมาสแรกและต่อเนื่องจนถึงเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน แต่อย่างไรก็ตามดัชนีค่าเงินบาทนั้นยังอ่อนค่าลง อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยไตรมาสที่สามของปี 2552 เท่ากับ 33.91 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 2.10 จากไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังอ่อนค่ากว่าในช่วงเวลาเดียวกันของปี 2551 ที่ร้อยละ 0.24 โดยที่อัตราแลกเปลี่ยนเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. นั้นแข็งค่าขึ้นมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปลายไตรมาสแรก ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับค่าเงินในภูมิภาค โดยเป็นผลมาจากการที่เงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงในภาวะที่นักลงทุนหันไปลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงประเภทอื่นมากขึ้นด้วยการคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มฟื้นตัวและมีโอกาสในการหาผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์ในภูมิภาคอื่นๆ โดยเฉพาะเอเชียได้มากขึ้น อย่างไรก็ตามเงินบาทอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับสกุลเงินของประเทศคู่ค้า/คู่แข่ง ส่งผลให้ดัชนีค่าเงินบาท (NEER) และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) โดยเฉลี่ย ลดลงร้อยละ 0.50 และ 0.73 ตามลำดับ และล่าสุดในเดือนตุลาคมค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยอยู่ที่ 33.36 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และเฉลี่ยในวันที่ 1-18 พฤศจิกายนเท่ากับ 33.28 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.
- ดัชนีตลาดหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นสำคัญ ในไตรมาสที่สามดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิด ณ สิ้นไตรมาสอยู่ที่ 717.1 จุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.0 จากไตรมาสที่สอง นักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิ 35.0 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 25.8 พันล้านบาท ในไตรมาสที่สอง มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 21.3 พันล้านบาท ใกล้เคียงกับไตรมาสก่อน โดยมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยสามไตรมาสแรก เท่ากับ 17.0 พันล้านบาท ใกล้เคียงกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2551 ตลาดหลักทรัพย์ไทยปรับตัวในทิศทางเดียวกับภาวะตลาดหลักทรัพย์ในภูมิภาคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นมาก ทั้งนี้เนื่องจากความต่อเนื่องของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ส่งผลให้นักลงทุนมีความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้น และสถานการณ์การฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่ชัดเจนขึ้น ทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ในภูมิภาคเอเชียปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ในเดือนตุลาคม ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงโดยปิดที่ 685.2 จุด มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวัน 26.1 พันล้านบาท ส่วนนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิ 0.7 พันล้านบาท เป็นไปในทิศทางเดียวกับตลาดในภูมิภาคยกเว้นประเทศจีนและฮ่องกงที่ดัชนีราคาหลักทรัพย์ยังปรับสูงขึ้น
- ดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาลปรับลดลงตามการปรับขึ้นของอัตราผลตอบแทน (Yields) มูลค่าซื้อขายเฉพาะธุรกรรมซื้อขายขาด (Outright) ในไตรมาสที่สามเฉลี่ยเท่ากับ 53.6 พันล้านบาทต่อวัน ลดลง

ปริมาณการซื้อขายของนักลงทุนต่างชาติ

ณ วันสิ้นสุด (พันล้านบาท)	2550	2551					2552			
		Q1	Q2	Q3	Q4	Year	Q1	Q2	Q3	9 M
ตลาดหลักทรัพย์	55.02	-13.89	-36.07	-74.78	-37.23	-162.34	-5.55	25.75	35.03	55.23
ตลาดตราสารหนี้	-40.27	29.08	26.48	8.78	4.04	68.38	-1.95	11.69	19.06	28.8

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย

จากเฉลี่ย 66.8 พันล้านบาทต่อวันในไตรมาสที่สอง และเฉลี่ย 74.8 พันล้านบาทในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ในขณะที่นักลงทุนต่างชาติซื้อสุทธิเพิ่มขึ้นเป็น 19.1 พันล้านบาท จาก 11.7 พันล้านบาทในไตรมาสที่สอง จากการออกพันธบัตรรัฐบาลและพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นมากตามมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐและการรักษาเสถียรภาพค่าเงินบาท ทำให้อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลปรับเพิ่มขึ้นมากในช่วงอายุระยะปานกลาง ระหว่าง 18-38 bps ส่งผลให้ดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาล (Government Bond Index) ปรับตัวลดลงจาก 105.6 จุด ในไตรมาสสองมาอยู่ที่ 103.7 จุดในไตรมาสนี้ ในเดือนตุลาคม มูลค่าซื้อขายเฉพาะธุรกรรมซื้อขายขาดเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ 54.5 พันล้านบาท นักลงทุนต่างชาติมียอดขายสุทธิ 19.6 พันล้านบาท อัตราผลตอบแทนปรับเพิ่มขึ้นทุกช่วงอายุ จากแนวโน้มการออกพันธบัตรรัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

- การระดมทุนของภาคเอกชนลดลงมากเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสที่สามปี 2552 การระดมทุนของภาคเอกชนมีมูลค่ารวม 250.8 พันล้านบาท ลดลงจาก 308.8 พันล้านบาท ในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้การระดมทุนในตราสารทุนลดลงจาก 9.1 พันล้านบาท มาอยู่ที่ 4.8 พันล้านบาท ในขณะที่มีการออกหุ้นกู้ระยะสั้นลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน จาก 265.7 พันล้านบาท เป็น 157.0 พันล้านบาท แสดงถึงความต้องการเงินทุนหมุนเวียนลดลง แต่หุ้นกู้ระยะยาวเพิ่มขึ้นจาก 34.0 พันล้านบาท เป็น 89.1 พันล้านบาท สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมั่นที่ดีขึ้นของภาคธุรกิจที่มีต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่เป็นการออกหุ้นกู้ในภาคการผลิต การขนส่ง การโรงแรมและการกักตุนอาหาร ซึ่งเป็นภาคที่ธนาคารพาณิชย์ชะลอการปล่อยสินเชื่อ ในขณะที่ภาคการเงินมีการออกหุ้นกู้ลดลง เนื่องจากสภาพคล่องทางการเงินยังมีอยู่สูง

ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมัน

- ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก: ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในไตรมาสนี้ ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย (ดูไบ เบรนท์ โอमान และ WTI) อยู่ที่ 68.3 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 40.8 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งเป็นผลจากราคาน้ำมันดิบในไตรมาสที่สามปี 2551 อยู่ในระดับสูงมาก ประกอบกับปริมาณความต้องการใช้น้ำมันดิบของโลกลดลงตามภาวะเศรษฐกิจถดถอย

อย่างไรก็ตามนับตั้งแต่ต้นปีระดับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยระดับราคาน้ำมันดิบได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย 44.3 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสแรก เป็น 59.3 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสที่สอง เป็น 68.3 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสที่สาม และเท่ากับ 74.0 ดอลลาร์ สรอ.

ราคาน้ำมันดิบ

(US\$/Barrel)

		OMAN	DUBAI	BRENT	WTI	เฉลี่ย
2550	ทั้งปี	68.75	68.83	72.60	72.64	70.70
2551	ทั้งปี	94.37	93.65	97.93	99.69	96.41
2552	Q1	44.60	44.27	45.43	43.07	44.34
	Q2	59.01	58.95	59.67	59.64	59.32
	Q3	68.19	67.88	68.85	68.36	68.32
	ค.ค.	73.19	73.01	73.93	75.82	73.99
	10 เดือน	58.86	58.63	59.58	58.90	58.99
	1-10 พ.ย.	77.60	77.33	77.53	79.09	77.89
	10 พ.ย.	77.56	77.33	77.50	79.05	77.86

ที่มา: รอยเตอร์

ราคาขายปลีกน้ำมันในประเทศ (บาท/ลิตร)

ปี		ULG95	UGR91	Gasohol			HSD	HSD B5
				95E10	95E20	91		
2550	ทั้งปี	29.18	28.32	26.17	-	25.62	25.66	24.95
2551	ทั้งปี	35.33	33.43	28.97	27.37	28.16	31.26	30.39
2552	Q1	32.95	25.22	20.88	19.36	20.06	19.74	17.90
	Q2	37.51	30.93	27.14	24.84	26.33	24.52	21.57
	Q3	39.51	34.37	31.68	28.45	29.97	27.32	25.29
	ต.ค.	39.95	34.12	30.52	28.22	29.72	26.70	25.30
	10 เดือน	36.99	30.57	26.96	24.62	25.88	24.14	21.96
	1-11 พ.ย.	41.34	35.34	31.74	29.44	30.94	28.19	26.79
	11 พ.ย.	41.34	35.34	31.74	29.44	30.94	28.19	26.79

ที่มา: EPPO

ต่อบาร์เรล ในเดือนตุลาคม และล่าสุดเท่ากับ 77.9 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในช่วงวันที่ 1-10 พฤศจิกายน 2552 ซึ่งเป็นผลมาจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของหลายภูมิภาค เช่น เอเชีย ยุโรป และอเมริกา เป็นต้น ทำให้ความต้องการใช้น้ำมันเพิ่มขึ้นตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ.ที่อ่อนค่าลง และนักลงทุนเข้ามาเก็งกำไรในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์มากขึ้น

- **ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศ: ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว** ในไตรมาสที่สามปี 2552 ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศทุกประเภทต่ำกว่าช่วงเวลาเดียวกันปีที่แล้ว ยกเว้น แก๊สโซฮอล์ 95 (E10) โดยราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 95 ลดลงร้อยละ 0.5 ราคาน้ำมันเบนซิน 91 ลดลงร้อยละ 9.3 ราคาแก๊สโซฮอล์ 95 (E20) และแก๊สโซฮอล์ 91 ลดลงร้อยละ 5.3 และ 1.9 ตามลำดับสำหรับราคาเฉลี่ยน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว และน้ำมันดีเซลหมุนเร็วบี 5 ลดลงร้อยละ 24.5 และ 28.8 ตามลำดับ ยกเว้นราคาแก๊สโซฮอล์ 95 (E10) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 ทั้งนี้การที่ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้วเนื่องมาจากราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศของปีที่แล้วเพิ่มขึ้นมากตามการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

อย่างไรก็ตามระดับราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่องนับตั้งแต่ต้นปี ตามระดับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น การสิ้นสุดมาตรการ “6 มาตรการ 6 เดือน ฝ่าวิกฤติเพื่อคนไทยทุกคน” การปรับเพิ่มภาษีสรรพสามิตเพื่อส่งเสริมการประหยัดพลังงานในเดือนกุมภาพันธ์⁵ และการขยายเพดานจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเพิ่มขึ้นจาก 5 บาทต่อลิตรเป็น 10 บาทต่อลิตรในเดือนพฤษภาคม⁶

⁵ ตามมติ ครม. วันที่ 28 มกราคม 2552 เห็นชอบมาตรการเพิ่มภาษีสรรพสามิตน้ำมัน เพื่อส่งเสริมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทางเลือกจากพืชเกษตรในประเทศ ลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ และรักษาเสถียรภาพในภาคการคลังและระบบเศรษฐกิจ

⁶ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2552 ขยายเพดานจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมัน โดยเพิ่มจาก 5 บาทต่อลิตรเป็น 10 บาทต่อลิตร

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ

	(%YoY)									
	2550	2551	2551		2552			2552	2553	
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	ทั้งปี*	ทั้งปี*	
โลก*	5.2	2.8	2.3	-0.2	-4.0	-2.5	-0.2	-1.1	3.0	
สหรัฐอเมริกา	2.0	0.4	0.0	-1.9	-3.3	-3.8	-2.3	-2.6	2.0	
กลุ่มยูโรโซน	3.0	0.7	0.6	-1.5	-4.9	-4.6	-4.1	-4.2	0.7	
อังกฤษ	3.1	0.7	0.0	-1.0	-4.9	-5.6	-5.2	-4.4	1.1	
ญี่ปุ่น	2.4	-0.7	-0.3	-4.3	-8.7	-6.4	-4.5	-5.4	1.6	
จีน	13.0	9.1	9.0	6.8	6.1	7.9	8.9	8.5	9.0	
อินเดีย	9.3	7.3	7.7	5.8	5.8	6.1	6.4*	5.7	7.0	
เกาหลีใต้	5.1	2.2	3.1	-3.4	-4.3	-2.5	0.6	-1.0	3.7	
ไต้หวัน	5.7	0.1	-1.0	-8.4	-10.2	-7.5	2.7*	-4.1	4.0	
ฮ่องกง	6.4	2.6	1.7	-2.5	-7.8	-3.8	-2.4	-3.4	3.6	
สิงคโปร์	7.7	1.1	0.0	-4.2	-10.1	-3.3	0.6	-3.0	4.7	
มาเลเซีย	6.3	4.6	4.7	0.1	-6.2	-3.9	-1.2	-3.2	3.5	
ฟิลิปปินส์	7.2	3.8	5.0	4.5	0.4	1.5	1.8*	1.3	3.4	
เวียดนาม	8.2	6.3	6.5	5.6	3.1	3.9	5.8	4.6	6.0	
อินโดนีเซีย	6.3	6.1	6.9	5.6	4.4	4.0	4.2	4.2	5.1	

ที่มา: รวบรวมจากแหล่งต่างๆ

หมายเหตุ * ประมาณการโดย สศช.

1.3 ภาพรวมเศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สามปี 2552 และแนวโน้มในช่วงที่เหลือของปี 2552

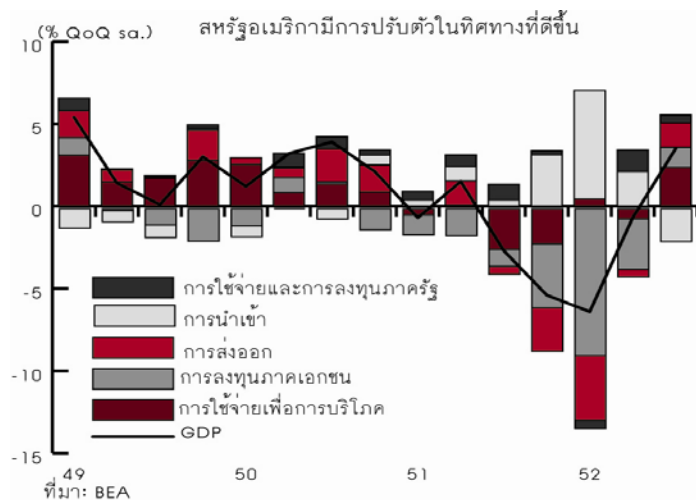
ภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจสิ้นสุดลงและเริ่มเข้าสู่ช่วงของการฟื้นตัว โดยเป็นผลมาจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศต่าง ๆ เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามพลวัตรของการฟื้นตัวมีแนวโน้มชะลอลงในไตรมาสสุดท้ายของปี เนื่องจากแรงส่งจากมาตรการเศรษฐกิจที่เป็นปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวในไตรมาสที่สามเริ่มลดลง แนวโน้มการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าและฐานที่ต่ำในไตรมาสสุดท้าย คาดว่าจะส่งผลให้เศรษฐกิจโลกในไตรมาสสุดท้ายขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 0.7 - 1.2 แต่เศรษฐกิจและการค้าโลกทั้งปีมีแนวโน้มหดตัวร้อยละ 1.1 และร้อยละ 12 ตามลำดับ เนื่องจากการหดตัวรุนแรงในช่วงครึ่งปีแรก

สถานการณ์ภาคการเงินในประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ปรับตัวดีขึ้นโดยลำดับในขณะที่ภาคเศรษฐกิจจริงเริ่มเข้าสู่ภาวะการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาและยูโรโซนเริ่มขยายตัวเป็นบวกครั้งแรกเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวจากไตรมาสก่อนหน้าเป็นไตรมาสที่สอง อย่างไรก็ตาม อังกฤษยังคงอยู่ในภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจ ประเทศเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียฟื้นตัวอย่างรวดเร็วภายใต้การขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นของจีน การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจสำคัญ ๆ ทำให้เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่และประเทศในกลุ่มอาเซียนขยายตัวจากไตรมาสก่อนหน้าอย่างต่อเนื่อง และเป็นปัจจัยสนับสนุนทำให้เศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์และเกาหลีใต้เริ่มขยายตัวเป็นบวกเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ในขณะที่ประเทศในเอเชียอื่น ๆ ปรับตัวดีขึ้น

การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจประเทศอุตสาหกรรม เป็นผลมาจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งทางด้านการเงินและการคลังโดยเฉพาะมาตรการกระตุ้นอุตสาหกรรมรถยนต์ เมื่อรวมกับการสะสมสินค้าคงคลังในภาคธุรกิจ ปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมในสหรัฐฯ และประเทศอุตสาหกรรมสำคัญอื่น ๆ เริ่มขยายตัว ดัชนี ISM ในสหรัฐฯ และดัชนี PMI ในประเทศอุตสาหกรรมสำคัญอื่น ๆ เริ่มปรับตัวสูงกว่าระดับ 50 ซึ่งเป็นระดับที่แสดงถึงการขยายตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรม การเลิกจ้างลดลง ความเชื่อมั่นภาคธุรกิจและเอกชนปรับตัวดีขึ้น ราคาหลักทรัพย์ปรับตัวเพิ่มขึ้น และส่งผลดีต่อการบริโภคภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าคงทนซึ่งได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ในขณะเดียวกันการขยายสินเชื่อและการลงทุนจำนวนมหาศาลของจีนซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจจีนขยายตัวเร่งขึ้นการค้าในภูมิภาคขยายตัวและเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญที่ทำให้ประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคปรับตัวดีขึ้นและหลุดพ้นจากภาวะการหดตัวทางเศรษฐกิจ

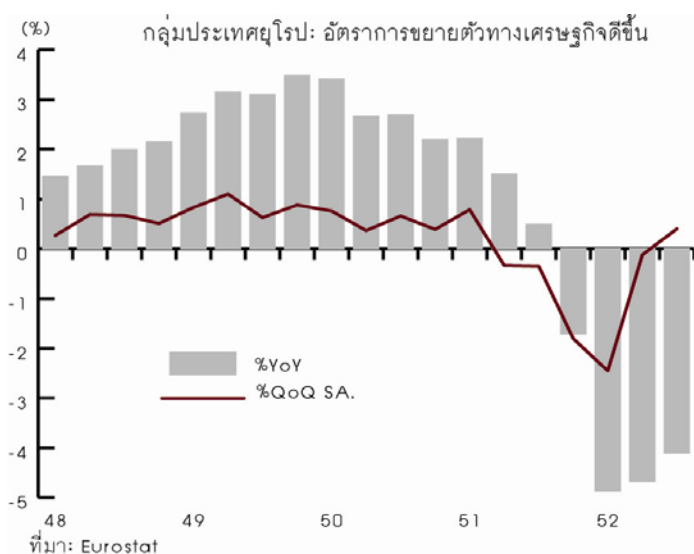
ในไตรมาสสุดท้ายของปี คาดว่าเศรษฐกิจของประเทศสำคัญ ๆ จะยังคงขยายตัวจากไตรมาสที่สามอย่างต่อเนื่อง แต่พลวัตของการขยายตัวทางเศรษฐกิจเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้ามีแนวโน้มที่จะชะลอตัวลงเนื่องจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยผลักดันการฟื้นตัวของการบริโภคและการผลิตภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสที่สามเริ่มสิ้นสุดลง โดยเฉพาะมาตรการส่งเสริมการทดแทนรถยนต์เก่าด้วยรถยนต์ใหม่ทั้งในสหรัฐฯ และกลุ่มยูโรโซน ในขณะที่เดียวกับการขยายสินเชื่อโดยธนาคารในการกำกับของรัฐบาลในจีนมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวลงเนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบต่อปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นและเริ่มจำกัดการขยายสินเชื่อ อย่างไรก็ตาม ฐานการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่กระจายตัวครอบคลุมสาขาเศรษฐกิจเป็นวงกว้างมากขึ้นและฐานที่ต่ำในไตรมาสสุดท้ายของปีที่ผ่านมาคาดว่าจะทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในประเทศอุตสาหกรรมและประเทศกำลังพัฒนาสำคัญ ๆ เริ่มขยายตัวเป็นบวกเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจโลกในไตรมาสสุดท้ายของปีขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 0.7 - 1.2 เมื่อรวมกับการหดตัวรุนแรงในช่วงครึ่งปีแรก แนวโน้มดังกล่าวคาดว่าจะทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกในปี 2552 หดตัวประมาณร้อยละ 1.1 และ 11.9 ตามลำดับ เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.8 และ 3.0 ในปี 2551 โดยมีความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ และแนวโน้มในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีสรุปได้ดังนี้

□ **เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา** ไตรมาสที่สามขยายตัวร้อยละ 3.5 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (ปรับฤดูกาล) เป็นการขยายตัวครั้งแรกนับตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2551 และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า GDP หดตัวร้อยละ 2.3 ชะลอลงจากการหดตัวร้อยละ 3.8 ในไตรมาสที่สอง การปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นของเศรษฐกิจสหรัฐฯ เป็นผลมาจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นสำคัญ การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.4 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริโภคสินค้าคงทนที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจขยายตัวถึงร้อยละ 22.3 การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 11.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งได้รับผลประโยชน์จากมาตรการลดภาษีขยายตัวถึงร้อยละ 23.4 สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของตลาดที่อยู่อาศัย ทั้งทางด้านยอดจำหน่ายบ้านเก่า ราคาบ้าน ยอดขายบ้านใหม่และการขออนุญาตก่อสร้าง ในขณะที่การลงทุนนอกภาคอสังหาริมทรัพย์หดตัวในอัตราที่ชะลอตัวร้อยละ 2.5 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 9.6 ในไตรมาสที่สอง ในด้านการผลิต ดัชนี ISM ภาคอุตสาหกรรมปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 44.8 ในเดือนมิถุนายนเป็น 52.6 ในเดือนกันยายน ในขณะที่ดัชนี ISM นอกภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจาก 47.0 เป็น 50.9 ในช่วงเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรมชี้ให้เห็นว่าการปรับตัวดีขึ้นของการผลิตยังคง

กระจุกตัวอยู่ในสาขาอุตสาหกรรมที่ได้รับผลประโยชน์จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ การว่างงานลดลงจากร้อยละ 9.5 ในเดือนมิถุนายน เป็น 9.4 ในเดือนกรกฎาคม แต่กลับเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 9.8 ในเดือนกันยายน ในขณะที่ตัวกันอัตราแลกเปลี่ยนยังคงอ่อนตัวอย่างต่อเนื่องเมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลหลักอื่นๆ และเมื่อรวมกับอุปสงค์ในประเทศที่อ่อนตัวส่งผลให้การขาดดุลการค้าปรับตัวลดลงโดยใน 8 เดือนแรกของปีนี้ขาดดุลที่ 2.4 แสนล้านดอลลาร์ สรอ.(ปรับปัจจัยฤดูกาลออก) เทียบกับ 8 เดือนแรกของปีก่อนที่ 4.9 แสนล้านดอลลาร์ สรอ.

ในไตรมาสสุดท้ายของปี คาดว่าเศรษฐกิจสหรัฐ จะยังคงฟื้นตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่สาม อย่างไรก็ตามพลวัตการฟื้นตัวมีแนวโน้มชะลอตัวลงเนื่องจากแรงส่งจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่เป็นปัจจัยสนับสนุนให้เศรษฐกิจในไตรมาสที่สามเริ่มลดลง⁷ ซึ่งสอดคล้องกับเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจล่าสุด โดยเฉพาะอัตราการว่างงานที่ยังคงเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องเป็นร้อยละ 10.2 ในเดือนตุลาคม และดัชนี ISM ภาคอุตสาหกรรมที่ปรับตัวลดลงจาก 50.9 ในเดือนกันยายน เป็น 50.6 ในเดือนตุลาคม แม้ว่าดัชนี ISM ภาคอุตสาหกรรมจะยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจาก 52.6 เป็น 55.7 ในช่วงเวลาเดียวกันก็ตาม อย่างไรก็ตามการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่เริ่มกระจายตัวมากขึ้นคาดว่าจะทำให้พลวัตการฟื้นตัวมีความต่อเนื่องในไตรมาสสุดท้าย แม้ว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากไตรมาสก่อนหน้ามีแนวโน้มชะลอตัวลงก็ตาม ในขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับต่ำ โดยอัตราเงินเฟ้อในเดือนกันยายนอยู่ที่ร้อยละ -1.3 (%YoY) ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐ มีแนวโน้มจะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับต่ำที่ร้อยละ 0-0.25 รวมถึงการขยายปริมาณเงินที่คาดว่าจะยังคงดำเนินการต่อไป ทั้งนี้เศรษฐกิจสหรัฐ ในปี 2552 มีแนวโน้มจะหดตัวประมาณร้อยละ 2.6

- **เศรษฐกิจประเทศกลุ่มยูโรโซน** ในไตรมาสที่สามเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วหดตัวร้อยละ 4.1 ชะลอลงจากการหดตัวร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าขยายตัวร้อยละ 0.4 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 0.1 ในไตรมาสที่สอง การฟื้นตัวของเยอรมนีและฝรั่งเศส ที่ได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ทำให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมเริ่มขยายตัวเป็นบวกในไตรมาสที่สาม ในขณะที่เศรษฐกิจสเปน ไอร์แลนด์ และ เนเธอร์แลนด์ ยังคงอยู่ในภาวะหดตัวทางเศรษฐกิจ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซนนำโดยการฟื้นตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรมรวมถึงการปรับตัวดีขึ้นของสาขาการก่อสร้าง ทั้งนี้การฟื้นตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรมในเยอรมนีและฝรั่งเศสซึ่งได้รับปัจจัยสนับสนุนจาก

⁷ มาตรการ Cash for Clunkers สิ้นสุดเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2552 ในขณะที่มาตรการการคืนภาษีให้ผู้ซื้อบ้านหลังแรกจำนวน 8,000 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบ้านหลังแรก ณ 1 พฤศจิกายน 2552

มาตรการ Cash for Clunkers ซึ่งทำให้ดัชนี PMI ในเยอรมนีและฝรั่งเศสเพิ่มขึ้นจาก 52.2 และ 47.0 ในเดือนกรกฎาคม เป็น 52.4 และ 54.8 ในเดือนกันยายน อย่างไรก็ตามการผลิตภาคอุตสาหกรรมในประเทศอื่น ๆ ยังไม่ฟื้นตัวส่งผลให้ดัชนี PMI ของกลุ่มประเทศยุโรปโดยรวมยังอยู่ในระดับที่ 49.3 ในเดือนกันยายน แม้ว่าจะปรับตัวสูงขึ้นจาก 42.6 ในเดือนมิถุนายนก็ตาม ในด้านอุปสงค์ มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทำให้อุปสงค์ในประเทศปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะการบริโภคภาคครัวเรือนเริ่มหดตัวช้าลงตามลำดับเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว โดยเฉพาะดัชนีด้านการใช้จ่ายภาคครัวเรือนและยอดขายรถยนต์ในเยอรมนีและฝรั่งเศสซึ่งปรับตัวดีขึ้นจากช่วงก่อนหน้าอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโรโซนในไตรมาสที่สาม โดยล่าสุดในเดือนตุลาคม อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ -0.1 เทียบกับ -0.3 ในเดือนกันยายน ในขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ (Economic Sentiment Index: ESI) ปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในไตรมาสที่สามจาก 75 ในเดือนกรกฎาคม เป็น 82.8 ในเดือนกันยายน อย่างไรก็ตามอัตราการว่างงานยังอยู่ในระดับสูงและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 8.6 ในเดือนมิถุนายน เป็นร้อยละ 8.9 ในเดือนกันยายน

ในไตรมาสสุดท้ายของปี คาดว่าเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโรโซนจะยังคงขยายตัวจากไตรมาสก่อนหน้าอย่างต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคการผลิตภาคอุตสาหกรรม การฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ และญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญ รวมทั้งการปรับตัวดีขึ้นของความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามพลวัตของการฟื้นตัวยังคงอ่อนตัวเนื่องจากแรงส่งของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเริ่มลดลง (โดยเฉพาะมาตรการ Cash for Clunkers ในเยอรมนีที่สิ้นสุดในเดือนสิงหาคม 2552 ประเทศฝรั่งเศสสิ้นสุดในเดือนธันวาคม 2552 ส่งผลให้ดัชนี PMI ของประเทศเยอรมนีปรับตัวลดลงจาก 52.4 ในเดือนกันยายน เป็น 52.3 ในเดือนตุลาคม อย่างไรก็ตามการฟื้นตัวที่เริ่มขยายตัวเป็นวงกว้างมากขึ้น และทำให้ดัชนี PMI โดยรวมของกลุ่มประเทศยูโรเพิ่มขึ้นสูงกว่า 50 เป็นครั้งแรกในเดือนตุลาคมคาดว่าจะจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เศรษฐกิจในไตรมาสสุดท้ายจะขยายตัวอย่างต่อเนื่อง คาดว่าทั้งปีเศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซนจะหดตัวประมาณร้อยละ 4.2

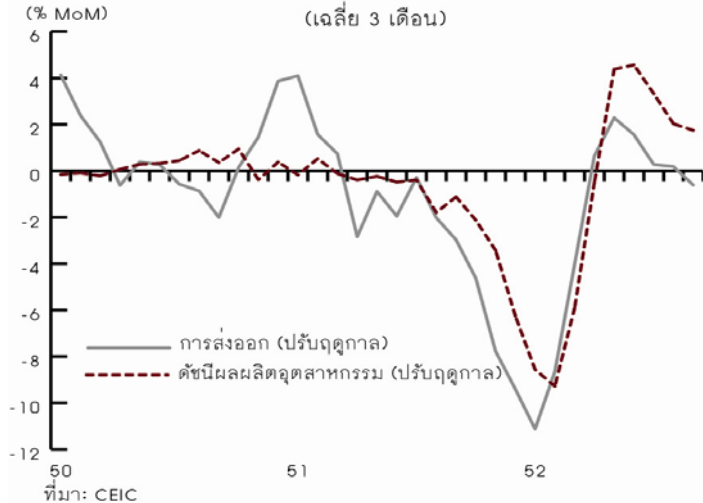
□ **เศรษฐกิจอังกฤษ** หดตัวในอัตราที่ชะลอลงในไตรมาสที่สาม โดยหดตัวร้อยละ 5.2 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 5.5 ในไตรมาสที่สอง และเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสต่อไตรมาส เป็นการหดตัวร้อยละ 0.4 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นการหดตัวต่อเนื่องกันเป็นไตรมาสที่ห้า ยาวนานที่สุดของเศรษฐกิจอังกฤษนับตั้งแต่ปี 2498 การหดตัวทางเศรษฐกิจสอดคล้องกับดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่า 50อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งไตรมาส แม้ว่าจะปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระดับ 47.4 ในเดือนมิถุนายน เป็น 49.9 ในเดือนกันยายนก็ตาม ในขณะที่อัตราการว่างงานในไตรมาสที่สามปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 0.1 มาอยู่ที่ร้อยละ 7.8 อย่างไรก็ตามสถานการณ์ความไม่แน่นอนในภาคการเงิน⁸ ยังคงเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของภาคเศรษฐกิจจริง ในขณะที่อุปสงค์ในประเทศปรับตัวดีขึ้น โดยดัชนีการค้าปลีกขยายตัวร้อยละ 2.4 ในเดือนกันยายน เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นอกจากนี้สถานการณ์ของตลาดที่อยู่อาศัยมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น

ในไตรมาสสุดท้ายของปี เศรษฐกิจอังกฤษมีแนวโน้มที่จะมีเสถียรภาพมากขึ้น โดยดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมในเดือนตุลาคมปรับตัวขึ้นเท่ากับ 53.7 จาก 49.9 ในเดือนกันยายน สูงสุดในรอบ 2 ปี แสดงถึงการเริ่มขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่ดัชนี PMI ภาคบริการได้ปรับตัวเข้าสู่ระดับสูงสุดในรอบ 26 เดือน จาก 55.3 ในเดือนกันยายนเป็น 56.9 ในเดือนตุลาคม และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 9 ซึ่งแสดงถึงความเชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจอังกฤษจะปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ตาม แนวโน้มความล่าช้าในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเมื่อเทียบกับสหรัฐ และประเทศสำคัญ ๆ ในกลุ่มยูโรโซน รวมทั้งปัญหาในภาคการเงินยังคงเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ คาดว่าจะทำให้ธนาคารกลางอังกฤษยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นต่อเนื่อง ทั้งนี้ธนาคารกลางอังกฤษได้ขยายขอบเขตมาตรการขยายปริมาณเงิน (Quantitative Easing) จากเดิมที่ 1.75 แสนล้านปอนด์ เป็น 2 แสนล้านปอนด์⁹ รวมทั้งการคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 0.5 ต่อไป คาดว่าเศรษฐกิจอังกฤษทั้งปีจะหดตัวประมาณร้อยละ 4.4

□ **เศรษฐกิจญี่ปุ่น** ในไตรมาสที่สาม เศรษฐกิจญี่ปุ่นหดตัวร้อยละ 4.5 ปรับตัวดีขึ้นจากการหดตัวร้อยละ 7.0 ในไตรมาสที่สอง แต่เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวร้อยละ 1.2 (%QoQ) เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.6 ในไตรมาสที่สอง การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของการใช้จ่ายภาครัฐและการส่งออกที่ปรับตัวขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ ยูโรโซน และการขยายตัวอย่างแข็งแกร่งของ

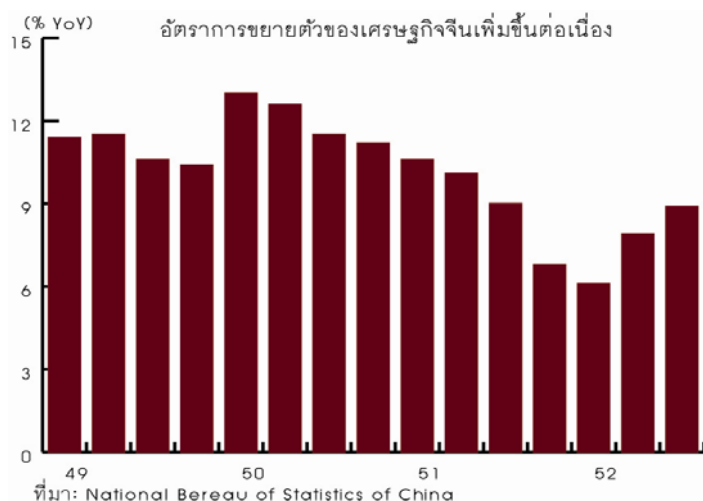
⁸ ธนาคารอังกฤษยังคงดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินอย่างต่อเนื่อง ดังเช่นกรณีของธนาคาร Royal Bank of Scotland (RBS) และธนาคาร Lloyds Banking Group ซึ่งได้รับการเพิ่มทุนอีก 31.3 พันล้าน นอกจากนี้ทั้ง 2 ธนาคารจะมีการลดจำนวนสาขาบางส่วนด้วย

⁹ ณ วันที่ 5 พฤศจิกายน 2552

ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกของญี่ปุ่น
(เฉลี่ย 3 เดือน)

เศรษฐกิจจีน ในขณะที่การส่งออกในไตรมาสที่สาม ขยายตัวจากไตรมาสที่สอง ร้อยละ 12.9 (%QoQ) ซึ่งเป็นการขยายตัวต่อเนื่องจากร้อยละ 14.5 (%QoQ) ในไตรมาสที่สอง การขยายตัวของการส่งออกส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจากช่วงก่อนหน้า (ปรับฤดูกาล) ร้อยละ 1.4 ในเดือนกันยายนซึ่งเป็นการขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 7 ในขณะที่ดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมปรับตัวสูงขึ้นจากระดับ 48.2 ในเดือนมิถุนายนเป็นระดับ 54.5 ในเดือนกันยายนซึ่งเป็นระดับสูงสุดในรอบ 3 ปี อย่างไรก็ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจญี่ปุ่นยังคงเปราะบาง เนื่องจากการบริโภคภาคเอกชนซึ่งมีส่วนประมาณร้อยละ 55 ของ GDP ยังคงมีแนวโน้มหดตัว ดัชนีการค้าปลีกเดือนกันยายน 2552 หดตัวร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า และเป็นการหดตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 13 ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากอัตราการว่างงานที่ยังคงอยู่ในระดับสูงถึงร้อยละ 5.4 ในไตรมาสที่สามเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.2 ในไตรมาสที่สอง คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นในไตรมาสถัดท้าย จะปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในตลาดส่งออก โดยเฉพาะสหรัฐฯ และกลุ่มประเทศยูโรโซน รวมทั้งแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจจีน และการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชีย อย่างไรก็ตามแม้ว่าการผลิตและการส่งออกจะมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าแต่ดัชนีผลผลิตในเดือนกันยายนยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีที่แล้วถึงร้อยละ 18.9 ในขณะที่การบริโภคภาคเอกชนยังคงมีความเปราะบางเนื่องจากอัตราการว่างงานอยู่ในระดับสูง เมื่อรวมกับแรงกดดันด้านภาวะเงินฝืด คาดว่าธนาคารกลางญี่ปุ่นจะยังไม่เปลี่ยนแปลงทิศทางนโยบายการเงิน และเศรษฐกิจทั้งปีจะหดตัวประมาณร้อยละ 5.4

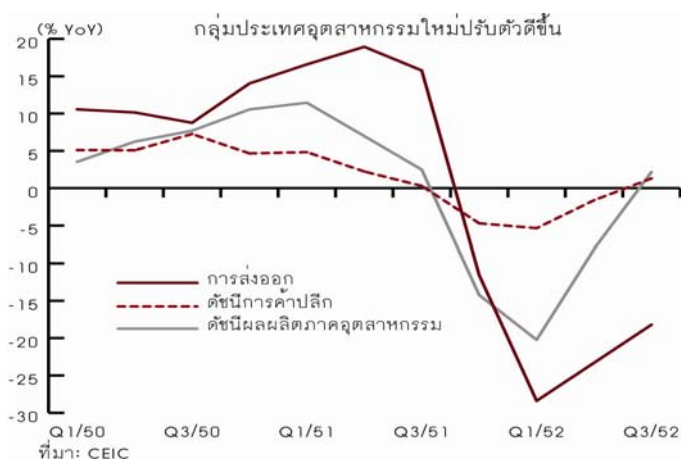
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจจีนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

- **เศรษฐกิจจีน** ไตรมาสที่สามขยายตัวร้อยละ 8.9 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว และเป็นการขยายตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 6.1 และร้อยละ 7.9 ในไตรมาสแรกและสอง ตามลำดับ การขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นเป็นผลมาจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนภายใต้การดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 4 ล้านล้านหยวน (5.86 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ) ซึ่งเน้นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ รวมทั้งการขยายสินเชื่อของธนาคารที่อยู่ในความดูแลของรัฐบาล โดยสินเชื่อของสถาบันการเงินในไตรมาสที่สามอยู่ที่ 1.3 ล้านล้านหยวน ส่งผลให้ 9 เดือนแรกของปี 2552 มีสินเชื่อมูลค่ารวม 8.7 ล้านล้านหยวน หรือประมาณร้อยละ 29 ของ GDP ในปี 2551 เทียบกับสินเชื่อมูลค่ารวมทั้งปี 2551 จำนวน 4.17 ล้านล้านหยวน ทั้งนี้การลงทุนในสินทรัพย์คงทนในไตรมาสที่สามขยายตัวร้อยละ 33.4 เทียบกับร้อยละ 33.5 ในไตรมาสที่สอง เช่นเดียวกับการบริโภคที่ยังขยายตัวได้ดี โดยการค้าปลีกในเดือนสิงหาคม และกันยายน ขยายตัวอย่างต่อเนื่องร้อยละ 15.4 และ 15.5 ตามลำดับ การส่งออกปรับตัวดีขึ้น

ชัดเจน มูลค่าการส่งออกในไตรมาสที่สามขยายตัวร้อยละ 17.7 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า เทียบกับการหดตัวรุนแรงร้อยละ 30.7 ในไตรมาสแรกของปี การปรับตัวดีขึ้นของอุปสงค์ภายในประเทศและการส่งออก ส่งผลให้ดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจาก 53.2 ในเดือนมิถุนายน เป็น 54.3 ในเดือนกันยายน

ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2552 คาดว่าเศรษฐกิจจีนจะยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องแม้ว่าทางการจีนจะเริ่มแสดงความกังวลเกี่ยวกับแนวโน้มผลกระทบของมาตรการขยายสินเชื่อต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและเริ่มจำกัดการขยายสินเชื่อในบางสาขาการผลิตก็ตาม ในขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง การไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศและราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น ทั้งนี้คาดว่าเศรษฐกิจจีนในปี 2552 จะขยายตัวร้อยละ 8.5

- เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ปรับตัวดีขึ้นตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในประเทศที่เป็นตลาดส่งออก โดยเฉพาะการขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นของเศรษฐกิจจีน และการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศ ทั้งนี้เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว เศรษฐกิจเกาหลีใต้และสิงคโปร์ขยายตัวร้อยละ 0.6 และ 0.6 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 2.2 และ 3.3 ในไตรมาสที่สอง และเป็นการขยายตัวของ GDP เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้วเป็นครั้งแรก หลังจากเศรษฐกิจทั้งสองประเทศหดตัวต่อเนื่อง 3 ไตรมาสติดต่อกัน ในขณะที่เศรษฐกิจฮ่องกงหดตัวร้อยละ 2.4 ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่สองที่หดตัวร้อยละ 3.8 เช่นเดียวกับเศรษฐกิจไต้หวันที่คาดว่าจะหดตัวที่ร้อยละ 2.7 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 7.5 ในไตรมาสก่อน ในด้านการผลิต การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจกลุ่มประเทศ NIEs เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในไตรมาสที่สาม ขยายตัวร้อยละ 2.2 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 8.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ในด้านอุปสงค์ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของการส่งออกและการบริโภคภาคเอกชน โดยการส่งออกเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 9.2 (%QoQ) ขยายตัวต่อเนื่องจากร้อยละ 18.8 ในไตรมาสที่สอง ในขณะที่ดัชนีการค่าปลีกเริ่มขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 1 ปี ร้อยละ 1.3 (%YoY) เทียบกับการหดตัวร้อยละ 1.6 ในไตรมาสที่สอง

ในไตรมาสสุดท้ายของปี เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ยังมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า โดยได้รับแรงสนับสนุนจากพลวัตรการฟื้นตัวในภาคการผลิต การส่งออก รวมทั้งการฟื้นตัวของอุปสงค์ภาคครัวเรือน แนวโน้มการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าเมื่อรวมกับฐานที่ต่ำในไตรมาสสุดท้ายของปี คาดว่าจะทำให้เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ใน

ไตรมาสสุดท้ายจะมีอัตราการขยายตัวที่เป็นบวกทุกประเทศ ซึ่งจะ
ทำให้เศรษฐกิจเกาหลีใต้ สิงคโปร์ ฮองกง และไต้หวัน ในปี 2552
หดตัวประมาณร้อยละ 1.0 3.0 3.4 และ 4.1 ตามลำดับ

- **เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน** ปรับตัวดีขึ้นจากครึ่งปีแรก โดย
ในไตรมาสที่สาม เศรษฐกิจเวียดนาม และอินโดนีเซีย ขยายตัวร้อยละ
5.8 และ 4.2 ตามลำดับ เทียบกับร้อยละ 3.9 และ 4.0 ในไตรมาสที่
สอง ตามลำดับ ในขณะที่เศรษฐกิจมาเลเซียหดตัวร้อยละ 1.2 ชะลอลง
จากการหดตัวร้อยละ 3.9 ในไตรมาสที่สอง สำหรับเศรษฐกิจฟิลิปปินส์
ซึ่งภาคการเกษตรได้รับผลกระทบอย่างมากจากพายุไต้ฝุ่นคาดว่าจะ
ขยายตัวร้อยละ 1.8 ใกล้เคียงกับไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 1.5
การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจอาเซียน ได้รับแรงสนับสนุนจากการ
ฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศสำคัญๆ ส่งผลให้การส่งออกฟื้นตัวจาก
ไตรมาสก่อนหน้าอย่างต่อเนื่อง โดยหดตัวช้าลงตามลำดับเมื่อเทียบกับ
ช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ การส่งออกของประเทศ
กลุ่มอาเซียน¹⁰ ในไตรมาสที่สาม เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว
หดตัวร้อยละ 22.9 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 26.5 และ 28.2
ในไตรมาสแรกและไตรมาสที่สอง

ในไตรมาสสุดท้ายของปี คาดว่าสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจะมีความชัดเจนมากขึ้น เช่นเดียวกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้คาดว่าปี 2552 เศรษฐกิจมาเลเซียจะหดตัวร้อยละ 3.2 ในขณะที่เศรษฐกิจเวียดนาม อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.6 4.2 และร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

¹⁰ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย เวียดนาม (หน่วยดอลลาร์ สรอ.)

2. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยไตรมาสสุดท้ายและภาพรวม ปี 2552

2.1 เศรษฐกิจไทยไตรมาสสุดท้ายมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง

ตามพลวัตรของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและเม็ดเงินภายใต้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจมากขึ้น รวมทั้งแรงสนับสนุนจากการปรับตัวดีขึ้นของภาคการผลิตและการจ้างงานที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ ประกอบกับฐานเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับต่ำในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีที่แล้ว ทำให้คาดว่าเศรษฐกิจในไตรมาสสุดท้ายมีอัตราการขยายตัว โดยมีปัจจัยสนับสนุนและข้อจำกัดดังนี้

□ ปัจจัยสนับสนุน

- (1) การฟื้นตัวของการส่งออกและการท่องเที่ยว ในไตรมาสสุดท้ายของปีจากเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่อเนื่องแม้ว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเมื่อเทียบกับไตรมาสที่สาม ในประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ จะมีแนวโน้มชะลอตัวลงตามการลดลงของแรงส่งจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ก็ตาม แต่ฐานการฟื้นตัวที่เป็นวงกว้างมากขึ้น¹¹ จะยังคงเป็นปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคการส่งออกของไทย การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก รวมทั้งภาพลักษณ์ทางการเมืองที่ปรับตัวดีขึ้นจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การท่องเที่ยวขยายตัวต่อเนื่องในไตรมาสสุดท้ายของปี
- (2) การปรับตัวดีขึ้นของอุปสงค์ภาคเอกชน ตามฐานรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการปรับตัวของตลาดแรงงานและราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้นจากต้นปี 2552 ในขณะที่ผลผลิตทางการเกษตรเริ่มออกสู่ตลาดมากขึ้น รวมทั้งผลจากมาตรการประกันรายได้เกษตรกรและความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ
- (3) มาตรการเร่งรัดการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ซึ่งจะทำให้การใช้จ่ายภาครัฐมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องในไตรมาสสุดท้ายของปี จากการเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555
- (4) สภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจคาดว่าจะยังอยู่ในเกณฑ์สูง เนื่องจากการขยายการใช้จ่ายภาครัฐ การดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นต่อเนื่อง การเพิ่มทุนให้กับ

สถาบันการเงินเฉพาะกิจ รวมทั้งการบริหารสภาพคล่องและการขยายสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของภาคธุรกิจและรายจ่ายภาคครัวเรือน

□ ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด

- (1) สถานการณ์ทางการเมืองในประเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อการฟื้นตัวในภาคท่องเที่ยว ความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ และการดำเนินมาตรการภาครัฐ ทั้งนี้เสถียรภาพทางการเมืองที่ปรับตัวดีขึ้นในช่วงหลังเหตุการณ์ความไม่สงบเดือนเมษายนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวฟื้นตัว ความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้นและการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลมีความคืบหน้าซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้นทั้งในด้านการผลิตและการใช้จ่ายภาคเอกชน อย่างไรก็ตามการประชุมทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความถี่มากขึ้นและเริ่มเชื่อมโยงกับปัญหาความขัดแย้งกับประเทศเพื่อนบ้าน สถานการณ์ดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นที่ยังปรับตัวดีขึ้นอย่างช้าๆ และอาจพัฒนาไปสู่ระดับที่เป็นปัญหาต่อการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมทั้งความต่อเนื่องและประสิทธิผลของการดำเนินมาตรการของภาครัฐ
- (2) ความผันผวนของราคาน้ำมันซึ่งเกิดจากการอ่อนตัวของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. และความต้องการเก็งกำไรในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัว อาจส่งผลให้ราคาน้ำมันมีความผันผวนและเพิ่มขึ้นเร็วกว่าการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ โดยที่หากพิจารณาจากปัจจัยพื้นฐานแล้วคาดว่าราคาน้ำมันเฉลี่ยในไตรมาสสุดท้ายของปีจะอยู่ในช่วงประมาณ 75-80 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล เนื่องจากเศรษฐกิจโลกยังคงอ่อนตัว
- (3) สถานการณ์การระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1) ที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากขึ้นในช่วงฤดูหนาว จากข้อมูลล่าสุดพบว่าจำนวนผู้ติดเชื้อในประเทศต่างๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังนั้นหากการระบาดทวีความรุนแรงมากขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อ การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายของภาคครัวเรือนในประเทศ
- (4) ค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าตามการอ่อนค่าของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลหลักรวมทั้งค่าเงินในภูมิภาคเอเชีย ในขณะที่การใช้อัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ของจีนทำให้ค่าเงินหยวนอ่อนตัวลงตามค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ในขณะที่ค่าเงินบาท และเงินสกุลเอเชียอื่นมีแนวโน้มแข็งค่า

¹¹ โดยเฉพาะการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่กระตุ้นในกลุ่มสินค้าคงทนในระยะแรกของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ เริ่มกระจายตัวครอบคลุมสินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไปมากขึ้น เช่นเดียวกับการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเอเชียที่นำโดยอุปสงค์ภาครัฐซึ่งส่งผลต่อการส่งออกในภูมิภาคในดวงที่จำกัดเพียงยานยนต์และเครื่องจักรเครื่องกลในระยะแรก มีแนวโน้มที่จะกระจายตัวมากขึ้นตามแนวโน้มการฟื้นตัวของอุปสงค์ภาคเอกชน

2.2 ประมาณการเศรษฐกิจทั้งปี 2552

คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มหดตัวร้อยละ 3.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2551 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ -0.9 เทียบกับร้อยละ 5.5 ในปี 2551 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณร้อยละ 8.8 ของ GDP จากที่เกินดุลร้อยละ 0.5 ของ GDP ในปี 2551

ในการแถลงข่าวครั้งที่ 24 สิงหาคม 2552 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงร้อยละ (-3.5)-(-3.0) โดยมีค่ากลางของการประมาณการของอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ร้อยละ -3.3 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ (-1.0)-(-0.5) และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 5.6 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 นี้ สศช. คาดว่าโอกาสที่เศรษฐกิจไทยจะหดตัวมากกว่าร้อยละ 3.0 น้อยลง จึงได้ปรับประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงของการประมาณการเดิมเป็นร้อยละ -3.0 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ -0.9 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 8.8 ของ GDP ด้วยเหตุผลดังนี้

- (1) เศรษฐกิจโลกหดตัวน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม โดยเศรษฐกิจโลกในปี 2552 มีแนวโน้มที่จะหดตัวร้อยละ 1.1 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 1.8 – 1.3 ในสมมติฐานการประมาณการเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2552 ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้โอกาสที่เศรษฐกิจไทยหดตัวมากกว่าร้อยละ 3.0 ลดลง และส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้ามีแนวโน้มที่จะหดตัวน้อยกว่าที่ประมาณการไว้เดิมเล็กน้อยจากร้อยละ 13.6 ในการประมาณการครั้งก่อน เป็นการหดตัวร้อยละ 13.2 ในการประมาณการครั้งนี้ รวมทั้งส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวปรับตัวดีขึ้นกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม 13.2 ล้านคนในการประมาณการครั้งที่แล้วเป็น 13.7 ล้านคนในการประมาณการครั้งนี้
- (2) การใช้จ่ายภาคครัวเรือนมีแนวโน้มฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1) ที่มีความรุนแรงในช่วงต้นไตรมาสที่สาม และผลกระทบสืบเนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในเดือนเมษายน 2552 โดยคาดว่าจะการใช้จ่ายภาคครัวเรือนหดตัวร้อยละ 1.2 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 0.8 ในการประมาณการเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2552

- (3) ปริมาณการนำเข้าสินค้าหดตัวร้อยละ 22.8 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 20.3 ในการประมาณการครั้งก่อนเนื่องจากการฟื้นตัวของค่าใช้จ่ายภาคครัวเรือนและการลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มฟื้นตัวช้ากว่าที่ประมาณการไว้เดิม
- (4) ดุลการค้าคาดว่าจะเกินดุล 21.8 พันล้าน ดอลลาร์ สรอ. เมื่อรวมกับการเกินดุลบริการคาดว่าจะทำให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 22.3 พันล้าน ดอลลาร์ สรอ. หรือประมาณร้อยละ 8.8 ของ GDP ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มขึ้นตามการปรับประมาณการการส่งออก

3. แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2553

3.1 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2553

เศรษฐกิจโลกขยายตัวร้อยละ 2.8 – 3.2 ปรับตัวดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 1.1 ในปี 2552 แต่ต่ำกว่าการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.6 ในปี 2545-2550 ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ยังมีแนวโน้มอ่อนตัวเมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลหลักและค่าเงินในภูมิภาคเอเชีย แรงกดดันด้านเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในขณะที่ปริมาณการค้าโลกมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.5 ต่ำกว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกและต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยร้อยละ 7.3 ในปี 2545-2550

เศรษฐกิจโลกในปี 2553 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวประมาณร้อยละ 2.8 – 3.2 ปรับตัวดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับการหดตัวประมาณร้อยละ 1.1 ในปี 2552 แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.6 ในช่วงปี 2545 – 2550 โดยการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกมาจากการขยายตัวของเศรษฐกิจเอเชียที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.5 เนื่องจากภาคการเงินและการผลิตยังคงมีความแข็งแกร่งและแรงส่งจากฐานการฟื้นตัวที่เป็นวงกว้างมากขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 เศรษฐกิจประเทศอุตสาหกรรมคาดว่าจะฟื้นตัวอย่างช้าๆ ร้อยละ 1.5 เนื่องจากภาคครัวเรือนได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากภาวะวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในขณะที่การว่างงานสูงและยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในขณะที่การปรับตัวของภาคการเงินยังไม่ปรับสู่ภาวะปกติ การอ่อนตัวของอุปสงค์ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจในประเทศอุตสาหกรรมทำให้ปริมาณการค้าโลกมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในเกณฑ์ต่ำประมาณร้อยละ 2.5 เทียบกับการหดตัวประมาณร้อยละ 12.0 ในปี 2552 และต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยร้อยละ 7.3 ในปี 2545-2550 อย่างไรก็ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังมีความเปราะบาง มีความไม่แน่นอนและขึ้นอยู่กับทิศทางและช่วงเวลาในการยกเลิกมาตรการทางการเงินและการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ (Exit Strategy) ซึ่งยังเป็นสถานการณ์ที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ในกรณีฐานคาดว่าจะการขยายตัวที่ยังต่ำกว่าศักยภาพจะทำให้ประเทศอุตสาหกรรมสำคัญมีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายทางการเงินแบบ

ผ่อนคลายเป็นพิเศษต่อเนื่องในช่วงครึ่งปีแรกก่อนที่จะเริ่มปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบายในช่วงครึ่งปีหลังเพื่อลดแรงกดดันด้านการคาดการณ์เงินเฟ้อ

ภายใต้แนวโน้มดังกล่าว ปัจจัยพื้นฐานของการอ่อนค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. จะยังคงดำเนินต่อไปอย่างน้อยในช่วงครึ่งปีแรกเมื่อรวมกับแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และการขยายปริมาณเงินในช่วงวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจคาดว่าจะสร้างแรงกดดันต่อราคาสินค้าขั้นปฐม รวมถึงการเคลื่อนย้ายเงินทุน ซึ่งจะส่งผลให้มีแรงกดดันด้านเงินเฟ้อและอัตราแลกเปลี่ยนในประเทศเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในประเทศที่เศรษฐกิจขยายตัวต่อเนื่องและฟื้นตัวอย่างรวดเร็วในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 ทำให้ประเทศดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะเริ่มดำเนินนโยบายการเงินแบบตึงตัวในช่วงครึ่งปีแรก¹² หรือปรับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกัน อัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2552 เนื่องจากการปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบายการเงินของประเทศต่าง ๆ ความต้องการเงินทุนเพื่อชดเชยการขาดดุลการคลัง และความต้องการเงินทุนของภาคเอกชนในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัว

□ แนวโน้มเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ

- (1) สหรัฐอเมริกา คาดว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ 2.0 เทียบกับการหดตัวประมาณร้อยละ 2.6 ในปี 2552 และการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.8 ในปี 2545-2550 การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจคาดว่าจะเป็นไปได้ช้า ๆ เนื่องจากแรงส่งจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจากภาครัฐเริ่มลดลงตามลำดับ ในขณะที่อุปสงค์ภาคเอกชนยังคงอ่อนตัวเนื่องจากภาระหนี้สินของครัวเรือนและธุรกิจที่เพิ่มขึ้นในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและคาดว่าจะเข้าสู่ระดับสูงสุดที่ประมาณร้อยละ 11-12 ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2553 ก่อนที่จะเริ่มปรับตัวดีขึ้นในครึ่งปีหลัง แนวโน้มดังกล่าวทำให้คาดว่าธนาคารกลางสหรัฐ จะดำเนินนโยบายการขยายปริมาณเงินและคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงครึ่งปีแรก¹³ ซึ่งจะเป็นแรงกดดันให้เงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับเงินสกุลหลักรวมทั้งค่าเงินในเอเชีย อย่างไรก็ตามธนาคารกลางสหรัฐ มีแนวโน้มที่จะเริ่มดำเนินนโยบายการเงินแบบตึงตัวมากขึ้นในช่วงปลายไตรมาสที่สาม หรือในไตรมาสสุดท้ายของปีเพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เกิดจากการขยายปริมาณเงินในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างช้า ๆ และแนวโน้ม

¹² แม้กระนั้นก็ตาม ก่อนที่จะมีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ธนาคารกลางประเทศต่าง ๆ อาจดำเนินนโยบายการเงินตึงตัวโดยการยกเลิกสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำทั้งในรูปเงินตราในประเทศและสกุลเงินตราต่างประเทศ การประกาศเพิ่มอัตราสำรองในระบบสถาบันการเงิน และการจำกัดขอบเขตของทรัพย์สินที่ภาคเอกชนนำมาเป็นหลักประกันในการเสริมสภาพคล่อง

¹³ สอดคล้องกับท่าทีของธนาคารกลางสหรัฐ ที่ประกาศขายระยะเวลารับซื้อ Agency Mortgage-Backed Securities จากเดิมสิ้นสุด เดือน กันยายน 2552 เป็นเดือนมีนาคม 2553 และขยายระยะเวลาการขยายสินเชื่อภายใต้ Term Asset-Backed Securities Loan Facility (TALF) จากเดิมสิ้นสุดเดือนธันวาคม 2552 เป็นเดือนมิถุนายน 2553

การดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดมากขึ้นในช่วงครึ่งปีหลังคาดว่าจะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั้งปีอยู่ที่ร้อยละ 0.5 เทียบกับประมาณร้อยละ -1.2 ในปี 2552 ในขณะที่การอ่อนตัวของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. และการอ่อนตัวของอุปสงค์ในประเทศคาดว่าจะส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลลดลง

(2) กลุ่มประเทศยูโรโซน คาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 0.7 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 4.2 ในปี 2552 และการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.8 ในช่วงปี 2545 – 2550 ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 1.0 เทียบกับร้อยละ 0.3 ในปี 2552 การฟื้นตัวมีแนวโน้มที่จะเป็นไปอย่างช้าๆ เช่นเดียวกับสหรัฐฯ นำโดยการฟื้นตัวของเยอรมนีและฝรั่งเศสซึ่งคาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 1.2 และร้อยละ 1.0 ตามลำดับ ในขณะที่ สเปน และอิตาลี คาดว่า จะยังคงประสบปัญหาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ความแตกต่างในวัฏจักรเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกมีแนวโน้มที่จะทำให้อัตราว่างงานของกลุ่มประเทศยูโรโซน โดยภาพรวมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในครึ่งปีแรก ในขณะที่การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างช้า ๆ เมื่อรวมกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับต่ำกว่าสหรัฐฯ (การขยายตัวของปริมาณเงินในช่วงวิกฤติการณ์น้อยกว่าสหรัฐฯ) และแรงกดดันด้านการแข็งค่าของสกุลเงินยูโร คาดว่าจะทำให้นาการกลางสหภาพยุโรปจะเริ่มปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย ในช่วงหลังจากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายในสหรัฐฯ

(3) ญี่ปุ่น คาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 1.6 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 5.4 และการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.7 ในช่วงปี 2545 – 2550 โดยการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในปี 2553 ยังถูกจำกัดโดยอุปสงค์โลกที่อ่อนตัว โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของญี่ปุ่น ในขณะที่การฟื้นตัวของการบริโภคภาคเอกชนยังมีข้อจำกัดจากการว่างงานที่อยู่ในระดับสูง การลดลงของมูลค่าทรัพย์สิน และการอ่อนตัวของค่าเงินเยน การขยายรายจ่ายภาครัฐยังมีข้อจำกัดจากภาระหนี้สินที่ยังอยู่ในระดับสูงและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในขณะที่การลงทุนภาคธุรกิจมีข้อจำกัดทั้งจากอุปสงค์ในประเทศและต่างประเทศ การอ่อนตัวของอุปสงค์ดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทำให้ระดับราคาในปี 2553 ลดลง โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ -0.5 ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว คาดว่าธนาคารกลางประเทศญี่ปุ่นยังไม่ปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยนโยบายตลอดทั้งปี 2553

(4) ประเทศเกิดใหม่และกำลังพัฒนาในเอเชีย การฟื้นตัวอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 ทำให้ฐานการฟื้นตัวของเศรษฐกิจขยายตัวกว้างมากขึ้น โดยเฉพาะการฟื้นตัวของการค้าในภูมิภาคซึ่งจะสนับสนุนให้พลวัตการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเอเชียมีความมั่นคงมากขึ้น เมื่อรวมกับแนวโน้มการฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม คาดว่าจะส่งผลให้เศรษฐกิจเอเชียขยายตัวประมาณร้อยละ 6.8 เทียบกับประมาณร้อยละ 5.0 ในปี 2552 แต่ต่ำกว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 8.9 ในช่วงปี 2545 -2550 เนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเอเชียยังคงมีข้อจำกัดที่สำคัญ คือ การฟื้นตัวอย่างเชื่องช้าของเศรษฐกิจประเทศอุตสาหกรรมซึ่งเป็นตลาดส่งออกสำคัญของภูมิภาคเอเชียและแนวโน้มการแข็งค่าของสกุลเงินต่าง ๆ ในภูมิภาค ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าวคาดว่าเศรษฐกิจเอเชียจะขยายตัวประมาณร้อยละ 6.8 นำโดยการขยายตัวของจีนที่คาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 9.0 อินเดียร้อยละ 7.0 กลุ่มประเทศ NIEs และ ASEAN-5 ร้อยละ 3.6 และ 4.0 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามภายใต้สถานการณ์ความวิตกกังวลเกี่ยวกับผลกระทบของการขยายสินเชื่อจำนวนมหาศาลต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของจีน การฟื้นตัวของเศรษฐกิจเอเชียในปี 2553 ยังคงขึ้นอยู่กับความต่อเนื่องของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศจีนเป็นสำคัญ

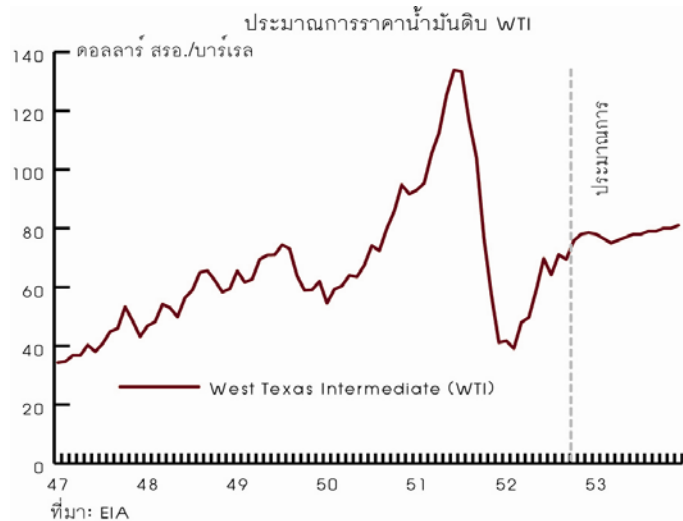
3.2 แนวโน้มราคาน้ำมันปี 2553

(1) คาดว่าในช่วง 2 เดือนสุดท้ายของปีราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยจะอยู่ในช่วง 80 - 90 ดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าราคาเฉลี่ยของเดือนตุลาคมที่ระดับ 73.01 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล และทำให้ราคาน้ำมันดิบดูไบโดยเฉลี่ยในปี 2552 อยู่ที่ประมาณ 62-64 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ต่ำกว่าราคาเฉลี่ย 93.65 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในปี 2551 โดยคาดว่าราคาน้ำมันดิบในช่วงที่เหลือของปีจะปรับเพิ่มขึ้นตามภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ โดยเฉพาะภูมิภาคเอเชีย การอ่อนค่าลงของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. และการเข้าสู่ช่วงฤดูหนาวของประเทศตะวันตก ทั้งนี้ราคาน้ำมันดิบดูไบในช่วง 10 เดือนแรก

ของปีเฉลี่ยเท่ากับ 58.63 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล และราคา ณ วันที่ 10 พ.ย.52 เท่ากับ 77.33 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล

	ประมาณการราคาน้ำมันปี 2552
EIA (ณ สิงหาคม 2552)	WTI = 59.94 US\$/Barrel
Merrill Lynch (ณ สิงหาคม 2552)	WTI = 58.50 US\$/Barrel
Morgan Stanley (ณ กรกฎาคม 2552)	WTI = 65 US\$/Barrel
Goldman Sachs (ณ มิถุนายน 2552)	WTI = 64 US\$/Barrel และ ณ สิ้นปี WTI = 85 US\$/Barrel

ปริมาณการใช้้ำมันของโลก

(million barrels per day)

	year				2009			
Consumption	2007	2008	2009_f	2010_f	1st	2nd	3rd	4th_f
OECD	49.13	47.58	45.46	45.58	46.42	44.33	45.16	45.96
U.S. (50 States)	20.68	19.50	18.72	19.01	18.84	18.47	18.71	18.86
U.S. Territories	0.32	0.27	0.27	0.27	0.26	0.27	0.27	0.27
Canada	2.36	2.26	2.17	2.19	2.20	2.06	2.18	2.24
Europe	15.30	15.35	14.74	14.71	14.92	14.22	14.81	14.99
Japan	5.01	4.78	4.23	4.00	4.72	4.03	3.91	4.26
Other OECD	5.46	5.41	5.34	5.39	5.47	5.28	5.28	5.34
Non-OECD	36.67	38.20	38.68	39.82	37.12	39.24	39.28	39.02
Former Soviet Union	4.28	4.35	4.21	4.18	4.09	4.19	4.24	4.30
Europe	0.79	0.80	0.79	0.80	0.77	0.77	0.82	0.82
China	7.58	7.83	8.21	8.66	7.62	8.44	8.33	8.45
Other Asia	8.78	9.31	9.33	9.54	9.30	9.53	9.17	9.33
Other Non-OECD	15.24	15.91	16.13	16.63	15.33	16.32	16.73	16.13
Total World Consumption	85.80	85.78	84.14	85.40	83.54	83.57	84.45	84.99

ที่มา : Energy Information Administration (EIA)

(2) ในปี 2553 ราคาน้ำมันดิบโดยเฉลี่ยจะอยู่ในระดับสูงกว่าราคาเฉลี่ยของปี 2552 โดย Energy Information Administration (EIA) คาดการณ์ว่าราคาเฉลี่ยน้ำมันดิบ WTI ในปี 2553 จะอยู่ที่ 78.13 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล และหลายสถาบันคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันดิบในปี 2553 จะอยู่ในช่วง 60-80 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล อย่างไรก็ตาม สศช. คาดว่าราคาเฉลี่ยน้ำมันดิบดูไบ จะอยู่ในช่วง 75-85 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล สูงกว่าราคาเฉลี่ยของปี 2552 ที่คาดว่าจะอยู่ที่ระดับ 62-63 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล

(3) ปัจจัยที่ทำให้คาดว่าราคาน้ำมันดิบโดยเฉลี่ยในปี 2553 จะสูงกว่าราคาเฉลี่ยในปี 2552 ประกอบด้วย

- ปริมาณความต้องการใช้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจจีน และการฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นสำคัญ จากรายงานภาวะตลาดน้ำมัน เดือนพฤศจิกายนของ EIA คาดการณ์ว่าปริมาณความต้องการใช้น้ำมันของโลกในไตรมาสสุดท้ายของปี 2552 จะขยายตัวเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งจะเป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส และปริมาณความต้องการใช้น้ำมันโดยรวมของโลกในปี 2553 จะเพิ่มขึ้น 1.26 ล้านบาร์เรลต่อวัน จากปี 2552 โดยความต้องการใช้น้ำมันส่วนใหญ่จะมาจากประเทศนอกกลุ่ม OECD ที่ปริมาณความต้องการใช้จะเพิ่มขึ้น 1.14 ล้านบาร์เรลต่อวัน ขณะที่ปริมาณความต้องการใช้ของกลุ่มประเทศ OECD จะเพิ่มขึ้นเพียง 0.12 ล้านบาร์เรลต่อวัน ทั้งนี้ปริมาณความต้องการใช้ที่มากขึ้นจะเป็นไปตามการเพิ่มขึ้นของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก

- ปริมาณการผลิตน้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ตามการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก โดย EIA ได้คาดการณ์ว่าปริมาณการผลิตน้ำมันของโลกในปี 2553 จะอยู่ที่ 85.49 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้น 1.3 ล้านบาร์เรลต่อวัน จากระดับผลิตที่ 84.19 ล้านบาร์เรลต่อวันในปี 2552 โดยประเทศนอกกลุ่มโอเปกจะผลิตเพิ่มขึ้น 0.25 ล้านบาร์เรลต่อวัน และเป็นการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากกลุ่มประเทศรัสเซียเดิม (Former Soviet Union : FSU) ประเทศบราซิล และสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะชดเชยการผลิตที่ลดลงของประเทศเม็กซิโก และประเทศแถบทะเลเหนือ สำหรับประเทศกลุ่มโอเปกจะผลิตเพิ่มขึ้น 1.05 ล้านบาร์เรลต่อวัน และการผลิตน้ำมันของกลุ่มโอเปกจะค่อย ๆ

ปริมาณการผลิตน้ำมันของโลก

(million barrels per day)

	Year				2009			
Supply	2007	2008	2009_f	2010_f	1st	2nd	3rd	4th_f
OECD	21.46	20.91	20.86	20.46	21.15	20.70	20.73	20.85
U.S. (50 States)	8.46	8.51	8.98	9.13	8.76	8.99	9.04	9.12
Canada	3.42	3.35	3.35	3.41	3.38	3.20	3.37	3.44
Mexico	3.50	3.19	2.95	2.69	3.06	2.99	2.96	2.79
North Sea	4.54	4.30	4.05	3.73	4.41	4.01	3.82	3.97
Other OECD	1.53	1.56	1.53	1.50	1.54	1.52	1.54	1.52
Non-OECD	62.95	64.46	63.33	65.03	62.33	62.95	63.89	64.13
OPEC	35.42	35.72	34.01	35.06	33.41	33.68	34.40	34.55
Crude Oil Portion	30.90	31.27	29.12	29.44	28.88	28.86	29.34	29.38
Other Liquids	4.52	4.46	4.90	5.62	4.53	4.82	5.06	5.17
Former Soviet Union	12.60	12.52	12.86	13.10	12.60	12.87	12.96	12.98
China	3.90	3.97	3.98	4.01	3.92	3.98	4.01	4.03
Other Non-OECD	11.02	12.24	12.48	12.86	12.40	12.42	12.52	12.58
Total World Production	84.40	85.37	84.19	85.49	83.49	83.66	84.62	84.99
Non-OPEC Production	48.98	49.65	50.18	50.43	50.08	49.98	50.22	50.44

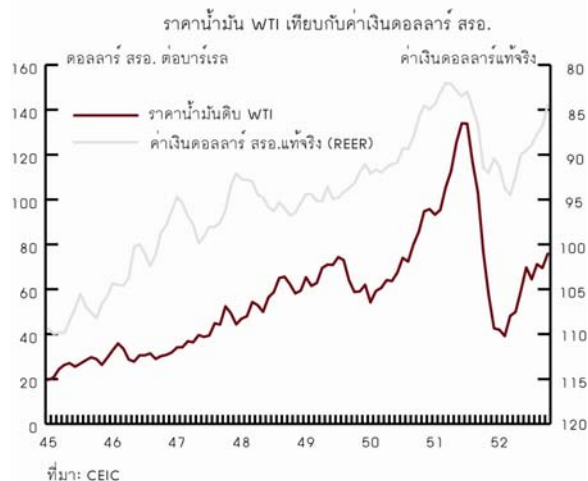
ที่มา: Energy Information Administration (EIA)

เพิ่มขึ้นตามความต้องการน้ำมันที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้กลุ่มโอเปกจะประชุมครั้งต่อไปในวันที่ 22 ธันวาคม 2552 ที่ประเทศแองโกลา เพื่อประเมินสถานการณ์ตลาดน้ำมัน

- ปริมาณน้ำมันสำรองของกลุ่มประเทศ OECD มีแนวโน้มลดลงเข้าสู่ระดับปกติ โดยจากตัวเลขเบื้องต้น ณ สิ้นไตรมาสที่สาม ปี 2552 กลุ่มประเทศ OECD มีปริมาณน้ำมันสำรอง 2,753 ล้านบาร์เรล สามารถพอใช้ได้ถึง 61 วัน สูงกว่าปกติที่ควรอยู่ที่ 55 วัน อย่างไรก็ตาม EIA คาดการณ์ว่าในปี 2553 ปริมาณน้ำมันสำรองของกลุ่มประเทศ OECD จะปรับลดลงเข้าสู่ระดับปกติ ตามภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว
- ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มอ่อนค่าลง มีแนวโน้มว่าค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ในปี 2553 จะอ่อนค่าลง เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกายังไม่ฟื้นตัวชัดเจนเมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ดังนั้นการอ่อนค่าลงของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. จะทำให้นักลงทุนเคลื่อนย้ายเงินออกจากตลาดเงินและตลาดตราสารหนี้มาลงทุนในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดน้ำมันในฐานะที่เป็นการลงทุนทางเลือก และเป็นการป้องกันความเสี่ยงจากค่าเงินที่ลดลงและอัตราเงินเฟ้อที่อาจสูงขึ้น

3.3 แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2553

ประเด็นหลัก: เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากไตรมาสสุดท้าย ปี 2552 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐอย่างต่อเนื่องและการปรับตัวดีขึ้นของความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามแรงส่งจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกต่อการขยายตัวของการส่งออกยังมีข้อจำกัดจากอุปสงค์ในประเทศอุตสาหกรรมที่ยังอ่อนตัว ในขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในขณะที่ค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าและอัตราดอกเบี้ยอยู่ในช่วงขาขึ้น ดังนั้นการบริหารเศรษฐกิจจะต้องให้ความสำคัญกับการดูแลให้อุปสงค์ในประเทศมีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ และการรักษาความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ โดยที่ภาพรวมของการขยายตัวทางเศรษฐกิจไทยในปี 2553 จะมีแหล่งที่มาของการขยายตัวจากอุปสงค์ภายในประเทศมากขึ้น

- เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวในระดับที่น่าพอใจ ภายใต้เงื่อนไขการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง การดูแลแก้ไขปัญหาการลงทุนภาคเอกชน และการรักษาความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ ในช่วงครึ่งปีแรกเศรษฐกิจไทยจะได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวอย่างช้าๆ ของอุปสงค์ในตลาดโลก ขณะที่การลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 มีความคืบหน้ามากขึ้น เมื่อรวมกับแรงส่งจากฐานเศรษฐกิจที่ต่ำ (Low Base Effect) ในปีที่แล้ว เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในเกณฑ์สูงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในช่วงครึ่งปีหลัง การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มที่จะแข็งแกร่งมากขึ้นซึ่งจะเอื้ออำนวยต่อภาคการส่งออกของไทยมากขึ้น การดำเนินโครงการลงทุนภาครัฐส่งผลต่อเศรษฐกิจมากขึ้น ในขณะที่ความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากพลวัตรการขยายตัวของเศรษฐกิจในช่วงครึ่งปีแรก อย่างไรก็ตามอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มที่จะชะลอตัวลง เนื่องจากฐานที่เริ่มสูงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 แม้ว่าการใช้จ่ายภาครัฐเร็วขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐ และอัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นในช่วงครึ่งปีแรกจะเริ่มกระตุ้นให้การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้นก็ตาม

- อย่างไรก็ตามแรงส่งจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยมีข้อจำกัดจากอุปสงค์ในประเทศอุตสาหกรรมที่ยังอ่อนตัวซึ่งทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกมีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ต่ำรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนของเงินสกุลหลัก การขยายตัวของการส่งออกในปี 2553 ยังมีอุปสรรคจาก (1) การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่ต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยในช่วง 2545-2550 (2) อุปสงค์ในประเทศอุตสาหกรรมยังอ่อนตัวเนื่องจากการว่างงานที่สูงและยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมทั้งปัญหาหนี้สินของภาคครัวเรือนและธุรกิจ ในขณะที่การอ่อนตัวของค่าเงินจะทำให้ต้นทุนการนำเข้าของประเทศอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น (3) อุปสงค์ในประเทศเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียมีขนาดจำกัดรวมทั้งขึ้นอยู่กับการฟื้นตัวในประเทศอุตสาหกรรมและความต่อเนื่องของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศสำคัญๆ สถานการณ์ดังกล่าวทำให้ปริมาณการค้าโลกในปี 2553 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพียงร้อยละ 2.5 ต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยร้อยละ 7.3 ในช่วงปี 2545-2550 เมื่อรวมกับแนวโน้มการอ่อนตัวของค่าเงินหยวนตามการอ่อนตัวของค่าเงิน

ดอลลาร์ สรอ. ปัจจัยดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวของการส่งออกของไทยในปี 2553

- แรงกดดันด้านเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในขณะที่ค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าและอัตราดอกเบี้ยอยู่ในช่วงขาขึ้น โดยแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นจะมีสาเหตุมาจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น รวมถึงการสิ้นสุดลงของนโยบาย “5 มาตรการ 6 เดือน เพื่อลดค่าครองชีพของประชาชน” ในเดือนธันวาคม 2552 ทั้งนี้ปัจจัยสนับสนุนการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันคาดว่าจะมีอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการอ่อนตัวของค่าเงินดอลลาร์ท่ามกลางการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจ ในขณะที่ราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นตามอุปสงค์ในตลาดโลก การปรับตัวดีขึ้นของราคาสินค้าในกลุ่มพืชพลังงาน และผลกระทบจากความเสียหายในแหล่งผลิตสินค้าเกษตร นอกจากนั้น แนวโน้มการอ่อนค่าของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. จะยังคงสร้างแรงกดดันให้ค่าเงินบาทแข็งค่า ในขณะที่อัตราดอกเบี้ย (Nominal Term) มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลก รวมทั้งปริมาณพันธบัตรรัฐบาลที่จะออกสู่ตลาดมากขึ้นและความต้องการเงินทุนของภาคเอกชนที่จะเพิ่มขึ้นในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัว ปัจจัยดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะผลกระทบต่อการฟื้นตัวของการส่งออก การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนซึ่งเป็นสถานการณ์ที่จะต้องระมัดระวังและติดตามอย่างใกล้ชิด

- ในปี 2553 การบริหารเศรษฐกิจยังต้องให้ความสำคัญกับการดูแลรวมถึงกระตุ้นการใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศอย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่ยังมีข้อจำกัดด้านการขยายตัวของการส่งออก โดยเฉพาะการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อกระตุ้นอุปสงค์และการลงทุนในประเทศควบคู่ไปกับการเพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว การดูแลรักษาเสถียรภาพด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจซึ่งเป็นเงื่อนไขที่สำคัญต่อการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศ การเร่งรัดแก้ไขปัญหาอุปสรรคด้านการลงทุน รวมทั้งการดำเนินนโยบายการเงิน การบริหารสภาพคล่องและการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนในระดับที่เหมาะสมต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจภายใต้สภาพแวดล้อมของแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามราคาสินค้าขึ้นป้อนในตลาดโลกรวมทั้งแรงกดดันด้านอัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

- เศรษฐกิจไทยในปี 2553 จะมีแหล่งที่มาของการขยายตัวจากอุปสงค์ภายในประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะการฟื้นตัวของการใช้จ่ายภาคครัวเรือนที่จะกลับมาขยายตัวเทียบกับการหดตัวในปี 2552 การลงทุนภาครัฐที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากการขยายการลงทุน

ภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 และการสะสมสินค้าคงคลังหลังจากการปรับตัวลดลงอย่างรุนแรงในปี 2552 อย่างไรก็ดีตามแรงสนับสนุนจากการส่งออกสุทธิจะลดลงในช่วงของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ แต่จะเป็นการปรับเปลี่ยนจากแรงสนับสนุนของการส่งออกสุทธิที่เกิดจากการหดตัวของ การนำเข้าสูงกว่าการหดตัวของการส่งออกในปี 2552 มาเป็นแรงสนับสนุนของการส่งออกสุทธิที่น้อยลง เนื่องมาจากการนำเข้าขยายตัวสูงกว่าการส่งออกในปี 2553

๐ ปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ

- การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจโลกจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของการผลิตการส่งออกสินค้าและการท่องเที่ยว ทั้งนี้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่เป็นวงกว้างและถูกขับเคลื่อนโดยอุปสงค์ภาคเอกชนมากขึ้นจะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การส่งออกและภาคการผลิตของไทยปรับตัวดีขึ้น แม้ว่าแรงส่งจากการขยายตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลกจะมีข้อจำกัดก็ตาม การปรับตัวดีขึ้นของภาคการผลิตการส่งออกและราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกที่ปรับตัวดีขึ้น รวมทั้งมาตรการประกันรายได้เกษตรกรจะทำให้ฐานรายได้ของภาคครัวเรือนปรับตัวดีขึ้นเป็นวงกว้างและสนับสนุนการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชน
- การดำเนินการขยายการลงทุนของภาครัฐภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ที่จะสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในขณะที่การขยายตัวของภาคการส่งออกยังมีข้อจำกัดจากการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก โดย ณ วันที่ 20 ตุลาคม 2552 มีเม็ดเงินภายใต้โครงการที่ผ่านการอนุมัติแล้วจำนวน 1.296 ล้านล้านบาท ในจำนวนนี้คาดว่าจะเป็นการเบิกจ่ายภายใต้กรอบเงินกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2552 จำนวน 350,000 ล้านบาท และคาดว่าจะในปีงบประมาณ 2553 จะมีงบประมาณที่เบิกจ่ายได้จำนวน 288,246 ล้านบาท ซึ่งครอบคลุมโครงการที่เป็นการลงทุนโดยตรงและมาตรการทางการเงินเพื่อสนับสนุนชุมชนรวมถึงเศรษฐกิจฐานราก การประกันรายได้เกษตรกร และการเพิ่มทุนให้กับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ
- แรงส่งจากการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจในประเทศ ทั้งในด้านการจ้างงาน ความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ การใช้กำลังการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มสูงขึ้น และการปรับตัวขึ้นของภาคการท่องเที่ยวซึ่งคาดว่าจะมีความต่อเนื่องในไตรมาสสุดท้ายของปี 2552 และเป็นปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในปี 2553

๐ ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด

- การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังมีความเปราะบาง แม้ว่าเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มที่จะปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการหดตัวในปี 2552 แต่การฟื้นตัวของประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ยังมีข้อจำกัดจากการว่างงานที่ยังอยู่ในระดับสูงและภาระหนี้สินที่เกิดขึ้นในช่วงวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังขึ้นอยู่กับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ดังนั้นการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2553 จะยังคงขึ้นอยู่กับความต่อเนื่องของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการปรับเปลี่ยนทิศทางมาตรการทางการเงินในประเทศสำคัญ ๆ ซึ่งล่าสุด จีนเริ่มระมัดระวังการกระตุ้นเศรษฐกิจและจำกัดการปล่อยสินเชื่อในหลายอุตสาหกรรม ญี่ปุ่นประกาศเพิ่มมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เนื่องจากกังวลว่าเศรษฐกิจจะชะลอตัวต่อไป
- ความต่อเนื่องของการดำเนินมาตรการภาครัฐและพลวัตรการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในประเทศ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยยังอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการขับเคลื่อนมาตรการการลงทุนภาครัฐและการฟื้นตัวของความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามการดำเนินมาตรการภาครัฐเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและการฟื้นตัวของความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจอาจได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมือง โดยเฉพาะความขัดแย้งทางความคิดที่อาจพัฒนาไปสู่การชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มต่าง ๆ และมีความเข้มข้นมากขึ้นจนพัฒนาไปสู่ระดับที่เป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ
- การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน เนื่องจากการอ่อนตัวของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. และความต้องการแก๊สธรรมชาติและอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก สถานการณ์ดังกล่าวอาจทำให้แรงกดดันด้านเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นซึ่งส่งผลต่อต้นทุนการผลิตและค่าครองชีพของประชาชน
- อัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลก ปริมาณพันธบัตรรัฐบาลที่คาดว่าจะออกสู่ตลาดมากขึ้นในปี 2553 รวมทั้งความต้องการเงินทุนภาคเอกชนที่จะเพิ่มขึ้นในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัว การปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยอาจจะเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของการลงทุนภาคเอกชนที่ยังมีความล่าช้าเนื่องจากกำลังการผลิตส่วนเกินในระบบเศรษฐกิจยังอยู่ในระดับสูง รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมและข้อกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
- ค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าต่อเนื่องตามแนวโน้มการอ่อนตัวของเป็นวงกว้างของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลหลัก รวมทั้งค่าเงินในภูมิภาคเอเชีย ในขณะที่การใช้อัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ของจีนทำให้ค่าเงินหยวนมีแนวโน้มอ่อนตัวพร้อม ๆ กับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ในขณะที่ค่าเงินบาทและเงินเอเชียอื่น ๆ ซึ่งอาจ

กระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันและเป็นข้อจำกัดต่อการฟื้นตัวของภาคส่งออก

- รายได้ของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2553 ยังมีข้อจำกัดจากภาษีรายได้ซึ่งขึ้นอยู่กับฐานรายได้ปี 2552 การลดภาษีภายใต้กรอบอาฟต้าเพิ่มขึ้น การชะลอตัวของราคาน้ำมันเทียบกับราคาในปัจจุบันซึ่งมีผลของการเก็งกำไรในช่วงแรกของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจอยู่มาก

3.3.1 ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2553

- เศรษฐกิจโลกในปี 2553 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.8 – 3.2 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2552 ที่คาดว่าจะหดตัวร้อยละ 1.1 แต่ต่ำกว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.6 ในปี 2545 – 2550 การฟื้นตัวของเศรษฐกิจและอุปสงค์โลกนำโดยการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในเอเชีย ในขณะที่ประเทศพัฒนาแล้ว คาดว่าจะปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ ซึ่งทำให้ปริมาณการค้าโลกขยายตัวประมาณร้อยละ 2.5 ต่ำกว่าการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7.3 ในปี 2545 – 2550 แต่ปรับตัวดีขึ้นมากจากการหดตัวประมาณร้อยละ 12.0 ในปี 2552
- ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2553 เท่ากับ 75 – 85 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากราคาคาดการณ์บาร์เรลละ 63 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2552 แต่ต่ำกว่าราคาเฉลี่ย 93.65 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในปี 2551 เทียบกับการคาดการณ์ของสถาบันต่าง ๆ ที่คาดว่าราคาน้ำมัน (WTI) ในปี 2553 จะอยู่ในช่วง 60-80 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล โดยปัจจัยสำคัญ ๆ ที่ทำให้ราคาน้ำมันปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นได้แก่ (1) แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของปริมาณความต้องการใช้น้ำมันตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก (2) ปริมาณน้ำมันสำรองของกลุ่มประเทศ OECD มีแนวโน้มลดลงเข้าสู่ระดับปกติตามภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ (3) การอ่อนตัวของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ท่ามกลางสภาพคล่องส่วนเกิน การฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ของเศรษฐกิจและการคาดการณ์เงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นทำให้มีแรงจูงใจในการลงทุนในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์มากขึ้น อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยที่จะทำให้ราคาน้ำมันในปี 2553 ไม่สูงมากนักได้แก่ (1) พลวัตการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ยังอ่อนตัวทำให้ความต้องการใช้น้ำมันยังไม่เพิ่มเร็วเกินไป (2) กฎหมายที่จะให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมการซื้อขายสินค้าโภคภัณฑ์ล่วงหน้าของสหรัฐฯ (The Commodity Futures Trading Commission: CFTC) เข้าไปควบคุม

การเก็งกำไรในราคาน้ำมัน (3) การขาดทุนของ Hedge Fund จากการเก็งกำไรในตลาดล่วงหน้าในช่วงปี 2551-2552 คาดว่าจะทำให้แรงจูงใจในการเก็งกำไรลดลงและมีความระมัดระวังตัวในการเก็งกำไรมากขึ้น (4) แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของปริมาณการผลิตน้ำมันในช่วงเศรษฐกิจโลกฟื้นตัว (5) ความตึงเครียดด้านการเมืองระหว่างประเทศมีแนวโน้มที่จะต่ำกว่าปี 2551

- ราคาสินค้าส่งออกในรูปของเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 ในขณะที่ราคานำเข้าคาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ซึ่งจะส่งผลให้อัตราการค้า (Term of Trade) ปรับตัวลดลง การปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกและนำเข้าเป็นการปรับตัวจากฐานที่ต่ำในปี 2552 และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์อื่นๆ เนื่องจากความต้องการที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและการเก็งกำไร รวมทั้งราคาสินค้าเกษตรหลายรายการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากภัยพิบัติทางธรรมชาติในแหล่งผลิตสำคัญ ๆ เช่น ข้าว กาแฟ และอ้อย และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของราคาพืชพลังงาน อย่างไรก็ตาม คาดว่าราคาสินค้าอุตสาหกรรมจะไม่ปรับตัวเพิ่มขึ้นมากนักเนื่องจากอุปสงค์ในตลาดโลกยังอ่อนตัวและประเทศผู้ส่งออกสำคัญ ๆ โดยเฉพาะจีนยังมีการผลิตส่วนเกินสูงและมีความได้เปรียบด้านอัตราแลกเปลี่ยน เงื่อนไขดังกล่าวจะทำให้การแข่งขันด้านราคาในปี 2553 ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง
- จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2553 คาดว่าจะมีประมาณ 14.9 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากประมาณ 13.7 ล้านคนในปี 2552

3.3.2 ประมาณการเศรษฐกิจปี 2553: เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 3.0-4.0 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 2.5-3.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 5.3 ของ GDP

โดยที่เศรษฐกิจไทยมีโอกาสขยายตัวได้ถึงร้อยละ 4 ภายใต้เงื่อนไขของการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจโลกร้อยละ 2.8-3.2 การดำเนินมาตรการรัฐบาลภายใต้กรอบทิศทางการบริหารเศรษฐกิจในปี 2553 อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล การดูแลรักษาเสถียรภาพด้านต่าง ๆ เพื่อให้การฟื้นตัวของความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่อง การเร่งรัดดูแลแก้ไขปัญหาการลงทุนภาคเอกชน และราคาน้ำมันไม่สูงเกินกว่าบาร์เรลละ 75 ดอลลาร์ สรอ.

3.3.3 องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2553

• ด้านอุปสงค์ และเสถียรภาพของเศรษฐกิจ

- (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภครวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 โดยที่การใช้จ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 ปรับตัวดีขึ้นจากที่คาดว่าจะหดตัวร้อยละ 0.2 และร้อยละ 1.2 ในปี 2552 ตามลำดับ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของการผลิต การส่งออกและภาคการท่องเที่ยวรวมทั้งมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐบาล ซึ่งจะส่งผลให้การจ้างงานและฐานรายได้ของครัวเรือนปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะครัวเรือนภาคอุตสาหกรรมและบริการ ในขณะที่ฐานรายได้ของครัวเรือน ภาคเกษตรมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์และราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก รวมทั้งนโยบายการประกันรายได้เกษตรกรรายได้อุปโภคบริโภคของรัฐบาล โดยที่การปรับตัวดีขึ้นของฐานรายได้ของครัวเรือนอย่างเป็นวงกว้างและความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 คาดว่าจะส่งผลให้การใช้จ่ายภาคครัวเรือนขยายตัวจากฐานที่ต่ำในปีที่ผ่านมา ในด้านการใช้จ่ายภาครัฐ คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6
- (2) การลงทุนรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 ปรับตัวดีขึ้นจากที่คาดว่าจะหดตัวร้อยละ 8.6 ในปี 2552 โดยมีแรงสนับสนุนจากการลงทุนภาครัฐภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ที่คาดว่าจะเร่งตัวมากขึ้นตามลำดับ และส่งผลให้การลงทุนภาครัฐขยายตัวประมาณร้อยละ 6.0 สำหรับการลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะยังคงฟื้นตัวจากฐานที่ต่ำอย่างช้าๆ ประมาณร้อยละ 3.0 เนื่องจากการกำลังการผลิตส่วนเกินในภาคการผลิตยังอยู่ในระดับสูง ผลกระทบจากปัญหากฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดรวมทั้งภาคธุรกิจส่วนหนึ่งรอดูแนวโน้มสถานการณ์การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกให้มีความชัดเจนมากขึ้น และอัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- (3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ในปี 2553 คาดว่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.0 ปรับตัวดีขึ้นจากที่คาดว่าจะหดตัวร้อยละ 13.7 ในปี 2552 โดยทั้งปริมาณและราคาสินค้าส่งออกมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นในช่วงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและเป็นการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากฐานการส่งออกที่ต่ำในปี 2552 โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรก การส่งออกสินค้า

เกษตรมีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ดีเนื่องจากปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติในประเทศผู้ผลิตรวมทั้งการฟื้นตัวของอุปสงค์โลกและการปรับตัวสูงขึ้นของราคาพืชพลังงาน อย่างไรก็ตามการขยายตัวของปริมาณการส่งออกยังมีข้อจำกัดจากการฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณความต้องการนำเข้าของประเทศอุตสาหกรรมที่ขยายตัวในระดับต่ำ ในขณะที่ประเทศผู้ส่งออกสำคัญ ๆ โดยเฉพาะจีนที่มีกำลังการผลิตส่วนเกินสูงและมีความได้เปรียบด้านอัตราแลกเปลี่ยนจะทำให้การแข่งขันยังมีความรุนแรง ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวคาดว่าปริมาณและราคาส่งออกสินค้าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 และ 3.5 ตามลำดับ โดยรวมคาดว่าปริมาณการส่งออกทั้งสินค้าและบริการจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับที่คาดว่าจะหดตัวร้อยละ 12.1 ในปี 2552

- (4) มูลค่าการนำเข้าสินค้าคาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 18.5 ซึ่งเป็นการขยายตัวจากการหดตัวประมาณร้อยละ 26.1 ในปี 2552 โดยคาดว่าปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.0 เทียบกับการหดตัวประมาณร้อยละ 22.8 ในปี 2552 และเป็นการขยายตัวจากฐานที่ต่ำตามแนวโน้มการฟื้นตัวของภาคการส่งออก การบริโภค รวมทั้งการลงทุนตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ซึ่งจะทำให้ความต้องการนำเข้าสินค้าทุนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้คาดว่าภาครัฐก็จะเริ่มการสะสมสต็อกอีกครั้งหลังจากการปรับตัวลดลงอย่างรุนแรงในปี 2552 ในขณะที่ราคาสินค้านำเข้าคาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 เร็วกว่าราคาสินค้าส่งออกเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของราคานำเข้าในกลุ่มวัตถุดิบและน้ำมันเชื้อเพลิง โดยรวมคาดว่าปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 12.4 เทียบกับที่คาดว่าจะหดตัวร้อยละ 20.0 ในปี 2552
- (5) ดุลการค้ามีแนวโน้มเกินดุลประมาณ 13.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากที่คาดว่าจะเกินดุลประมาณ 21.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2552 ซึ่งเป็นผลมาจากการนำเข้ามีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าการส่งออก เมื่อรวมกับดุลบริการที่คาดว่าจะเกินดุล ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 14.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 5.3 ของ GDP ซึ่งเป็นการเกินดุลลดลงจากประมาณ 22.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2552
- (6) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปี 2553 การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดลดลง แรงกดดันด้านเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยจะอยู่ที่ร้อยละ 2.5 – 3.5

เพิ่มขึ้นจากประมาณการอัตราเงินเฟ้อร้อยละ -0.9 ในปี 2552 เนื่องจากราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์เพิ่มสูงขึ้นและอุปสงค์ภายในประเทศฟื้นตัว นอกจากนี้ผลของมาตรการ “5 มาตรการ 6 เดือน เพื่อลดค่าครองชีพของประชาชน” จะหมดลงในเดือนธันวาคม 2552 และคาดว่าอัตราการว่างงานมีแนวโน้มอยู่ที่ประมาณร้อยละ 1.4

3.3.4 แนวโน้มการผลิต ปี 2553 โดยรวมมีแนวโน้มขยายตัวจากปี 2552 สถานการณ์การผลิตรายสาขามีแนวโน้มดังนี้

(1) สาขาเกษตรกรรม คาดว่าผลผลิตและระดับราคาสินค้าเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2552 เป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างชัดเจน ส่งผลให้อุปสงค์ในสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น ประกอบกับการดำเนินมาตรการของภาครัฐที่ช่วยสนับสนุนการผลิตภาคเกษตร เช่น มาตรการประกันรายได้เกษตรกรที่ครอบคลุมพืชหลัก ๆ 3 ชนิด คือ ข้าวเปลือก มันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพและปรับเปลี่ยนรูปแบบให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลผลิตและราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น ทำให้รายได้เกษตรกรในปี 2553 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย สำหรับแนวโน้มภาคเกษตรกรรมที่สำคัญมีดังนี้

(1.1) ผลผลิตข้าวเปลือก คาดว่าในปี 2553 ผลผลิตและราคามีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินมาตรการประกันรายได้เกษตรกรในช่วงปลายปี 2552 ต่อเนื่องถึงปี 2553 ประกอบกับอุปทานข้าวในตลาดโลกลดลง โดยเฉพาะผลผลิตข้าวของประเทศต่าง ๆ เช่น ฟิลิปปินส์ อินเดีย และเวียดนามที่ได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติทั้งภาวะภัยแล้งและน้ำท่วมในปี 2552 อย่างไรก็ตามการที่ประเทศไทยได้นำร่องลดภาษีนำเข้าข้าวเหล็กร้อยละ 0 ภายใต้กรอบข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียนที่มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2553 อาจทำให้มีการนำเข้าข้าวจำนวนมากทำให้ราคาข้าวในประเทศตกต่ำ หรือผู้ส่งออกอาจจะนำเข้าข้าวที่ราคาต่ำกว่าและคุณภาพด้อยกว่ามาผสมกับข้าวไทยแล้วทำการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ ดังนั้น หากประเทศไทยไม่มีมาตรการรับมือกับปัญหาต่างๆ จะทำให้

ข้าวไทยเกิดภาวะล้นตลาดและไทยอาจจะเสียส่วนแบ่งตลาดต่างประเทศในอนาคตด้วย

(1.2) ยางพารา คาดว่าปริมาณผลผลิตรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากระยะที่ผ่านมามีภาครัฐได้มีมาตรการส่งเสริมการปลูกยางพันธุ์ใหม่ทดแทนยางพันธุ์เก่าซึ่งจะเริ่มให้ผลผลิตในปี 2553 ประกอบกับอุปสงค์ของยางธรรมชาติในตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์และอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่างๆ

(1.3) มันสำปะหลัง คาดว่าในปี 2553 ผลผลิตมีแนวโน้มลดลงจากปี 2552 เนื่องจากเกษตรกรได้ปรับเปลี่ยนไปปลูกอ้อยและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ซึ่งมีโครงการประกันรายได้เกษตรกรรองรับ ประกอบกับคาดว่าผลผลิตต่อไร่ในปี 2553 จะลดลงเนื่องจากการระบาดของเพลี้ยแป้งในหลายพื้นที่และสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของมันสำปะหลัง

(1.4) อ้อย คาดว่าแนวโน้มระดับราคาอ้อยจะเพิ่มสูงขึ้นจากการที่ประเทศบราซิลซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตน้ำตาลรายใหญ่ของโลกประสบกับปัญหาผลผลิตเสียหายเนื่องจากฝนตกอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับประเทศอินเดียได้เปลี่ยนสถานะจากประเทศผู้ส่งออกน้ำตาลรายใหญ่มาเป็นผู้นำเข้าน้ำตาลเนื่องจากประสบภาวะภัยแล้ง ดังนั้น จึงคาดว่าปริมาณผลผลิตโดยรวมในตลาดโลกมีแนวโน้มลดลงส่งผลทำให้ระดับราคาภายในประเทศสูง

(1.5) สาขาประมง คาดว่าในปี 2553 การส่งออกกุ้งจะขยายตัวประมาณร้อยละ 5-10 เนื่องจากมีคำสั่งซื้อล่วงหน้าสำหรับไตรมาสแรก ปี 2553 แล้ว ซึ่งปัจจัยสนับสนุนต่อการส่งออกกุ้งของไทยไปตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา คือ การที่สหรัฐอเมริกามีแนวโน้มที่จะยกเลิกมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด (Anti-Dumping) กับสินค้ากุ้งของไทย โดยสหรัฐและไทยได้บรรลุข้อตกลงเรื่องการทำประนีประนอม (Settlement) ผ่านวิธีซีซีอาร์ (CCR-Changed Circumstances Review) การที่สหรัฐมีแนวโน้มยกเลิกภาษีจากมาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดได้ส่งผลต่อการส่งออกกุ้งไทย เนื่องจากมาตรการดังกล่าวทำให้สินค้ากุ้งไทยไม่สามารถแข่งขันกับสินค้ากุ้งจากหลาย ๆ ประเทศที่ส่วนใหญ่ไม่ต้องเสียภาษี อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเสี่ยงในสาขาประมง คือ การที่ราคาน้ำมันในตลาดโลกมีแนวโน้มสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อต้นทุนในการจับสัตว์น้ำและอัตราเงินเฟ้อของประเทศผู้นำเข้า ทำให้อุปสงค์ในการบริโภค

ลดลง ดังนั้นในปี 2553 ผู้ส่งออกสินค้าประมงควรหาตลาดใหม่ๆ มากขึ้น เช่น ออสเตรเลียและรัสเซีย เป็นต้น

- (2) ภาคอุตสาหกรรม คาดว่าปี 2553 มีแนวโน้มขยายตัวจากปี 2552 เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและโลกอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ โดยผ่านโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมเพื่อจำหน่ายภายในประเทศและเพื่อการส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มขยายตัว ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากอุปสงค์ในตลาดต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาที่เป็นตลาดสำคัญของไทย เริ่มปรับตัวดีขึ้น อุตสาหกรรมรถยนต์ซึ่งคู่ค้าที่สำคัญ เช่น ออสเตรเลีย เริ่มมีคำสั่งซื้อเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนเพื่อผลิตรถยนต์ประหยัดพลังงาน (Eco Car) ที่กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์จะทำการเปิดตัวในช่วงต้นปีหน้า ซึ่งจะส่งผลให้อุปสงค์รถยนต์เพิ่มขึ้น การที่อุตสาหกรรมยานยนต์เพิ่มขึ้นได้ส่งผลต่อเนื่องถึงการขยายตัวของอุตสาหกรรมสนับสนุน เช่น การผลิตยางและผลิตภัณฑ์ยาง ในขณะที่อุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการผลิตวัสดุก่อสร้างก็ปรับตัวดีขึ้นเช่นกัน เป็นผลมาจากการดำเนินนโยบายรัฐบาลที่กระตุ้นการก่อสร้างทั้งภาครัฐและเอกชน อุตสาหกรรมเครื่องเรือนมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามภาวะการฟื้นตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์ทั้งในประเทศและสหรัฐอเมริกา อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม มีอุปสงค์จากตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้น ประกอบกับมีการทำสัญญาความร่วมมือ JTEPA ทำให้การส่งออกไปตลาดญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามยังมีกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มทรงตัว ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม โดยเฉพาะเบียร์ที่ได้รับผลกระทบจากแนวโน้มการปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิตสินค้าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์รวมทั้งกฎหมายการควบคุมการโฆษณาส่งเสริมการขายสินค้าดังกล่าว ในส่วนของอุตสาหกรรมอาหาร ถึงแม้ว่าอุปสงค์ในตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่การเพิ่มความเข้มงวดในมาตรการการรักษาความปลอดภัยของอาหารใน

ประเทศคู่ค้าโดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา อาจส่งผลให้การส่งออกสินค้าอาหารของไทยไปยังตลาดโลกมีปัญหา

- (3) สาขาการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ คาดว่าในปี 2553 มีแนวโน้มขยายตัวจากปี 2552 ทั้งการก่อสร้างภาครัฐและเอกชน เป็นผลมาจากโครงการก่อสร้างภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 เป็นหลัก เช่น โครงการถนนไร้ฝุ่น โครงการเชื่อมต่อรถไฟฟ้ามอเตอร์เวย์ต่าง ๆ ทั้งโครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วงซึ่งคาดว่าจะเริ่มก่อสร้างในปลายปี 2552 และสายสีแดงซึ่งมีการก่อสร้างแล้วประมาณร้อยละ 12 ส่วนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวจากปี 2552 เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องประกอบกับความชัดเจนในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งของรัฐทั้งในส่วนขยายรถไฟฟ้า และการขยายถนนไปสู่ชนเมืองส่งผลให้ผู้ประกอบการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยเฉพาะตามแนวเส้นทางคมนาคมที่เกิดขึ้นใหม่ นอกจากนี้ การที่สถาบันการเงินมีนโยบายในการผ่อนคลายหลักเกณฑ์และการอนุมัติสินเชื่อแก่ผู้บริโภคและผู้ประกอบการ จะเป็นปัจจัยสนับสนุนในการกระตุ้นอุปสงค์ภาคอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งหากรัฐบาลมีการต่ออายุมาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ที่จะสิ้นสุดในวันที่ 28 มีนาคม 2553 ออกไปอีกจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการสนับสนุนให้อุปสงค์ของภาคอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจะเห็นได้จากการสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาที่อยู่อาศัย (Housing Development Sentiment Index: HDSI) ของศูนย์ข้อมูลอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Information Center) พบว่าในไตรมาสที่สาม ปี 2552 ดัชนีความคาดหวังในอีก 6 เดือนข้างหน้า อยู่ที่ระดับ 64.0 ปรับตัวดีขึ้นจาก 54.4 ในไตรมาสที่สอง ปี 2552 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาที่อยู่อาศัยมีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นต่อสถานการณ์เศรษฐกิจและการเมืองในช่วง 6 เดือนข้างหน้า อย่างไรก็ตาม ปัจจัยลบที่อาจจะส่งผลถึงการขยายตัวของอสังหาริมทรัพย์ในปี 2553 ได้แก่ ราคาต้นทุนการก่อสร้างที่มีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งราคาน้ำมันและราคาวัสดุก่อสร้าง รวมถึงแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยนโยบายซึ่งมีผลต่อทั้งต้นทุนของผู้บริโภคและผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

- (4) สาขาบริการท่องเที่ยว จากการที่ภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2553 มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างชัดเจน การผ่อนคลายความกังวลเกี่ยวกับโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1) แนวโน้มสถานการณ์

ทางการเมืองภายในประเทศเริ่มเข้าสู่ภาวะปกติ รวมทั้งมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงรุก โดยกำหนดยุทธศาสตร์ในการรักษาส่วนแบ่งตลาดรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว และการกำหนดแผนงานการตลาด เช่น การร่วมมือกับโฮลเซลท่องเที่ยวนำบริษัทค้าปลีกท่องเที่ยวจาก 3 ภูมิภาคหลัก ประกอบด้วย เอเชียตะวันออก เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และโอเชียเนีย ซึ่งสามารถสร้างรายได้รวมกันมากกว่าร้อยละ 50 ของรายได้ทั้งหมด เข้ามาประชุมเชิงปฏิบัติการในไทย การทำแพ็คเกจร่วมกับโฮลเซลท่องเที่ยวหรือสายการบินนานาชาติในช่วงนอกฤดูท่องเที่ยว (low season) การพัฒนาตลาดกลุ่มสนใจเฉพาะ (niche market) ได้แก่ คู่แต่งงานและฮันนีมูน กลุ่มเยาวชน กลุ่มทำอาหาร รวมทั้งการพัฒนาตลาด ดาวรุ่ง กลุ่มใหม่ ได้แก่ จอร์แดน อิหร่าน ซีเรีย กลุ่มประเทศบอลติก ลัตเวีย ลิทัวเนีย และเอสโตเนีย เป็นต้น รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ในโครงการ 12 เดือน 7 ดาว 9 ตะวัน ดังนั้นจึงคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาประเทศไทยในปี 2553 มีจำนวนประมาณ 14.8 – 15.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ประมาณร้อยละ 10 อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยเสี่ยงของภาคการท่องเที่ยวในปี 2553 ได้แก่ การระบาดรอบใหม่ของโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ชนิด A (H1N1) สถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศและความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านที่ยังมีความอ่อนไหว เป็นต้น

4. ประเด็นการบริหารเศรษฐกิจในปี 2553

แม้ว่าเศรษฐกิจไทยเริ่มมีแนวโน้มการฟื้นตัวที่ชัดเจนขึ้นในปีนี้ และรัฐบาลสามารถดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างทันท่วงทีจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะที่ 1 เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ และแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ซึ่งเริ่มดำเนินการได้ในเดือนกันยายนก็ตาม แต่ปัจจัยสำคัญของการสร้างความมั่นใจของการฟื้นตัวเต็มที่ของเศรษฐกิจไทย คือ ความต่อเนื่องของการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลในปี 2553 ซึ่งควรให้ความสำคัญกับการดำเนินการใน 3 เรื่องดังนี้

4.1 ผลักดันและขับเคลื่อนการลงทุนของภาคเอกชนให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวม ภาวะการฟื้นตัวที่เริ่มชัดเจนขึ้นในขณะนี้มาจากภาคการส่งออกและภาคการท่องเที่ยว และการอัดฉีดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลในระยะที่ 1 ต่อเนื่องถึงแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2553-2555 ซึ่งเป็นการเข้ามาช่วยพยุงเศรษฐกิจโดยภาครัฐมากขึ้น ในระยะเร่งด่วนของปี 2553 ต่อเนื่องจากปี 2552 จำเป็นจะต้องขับเคลื่อนและผลักดันโครงการลงทุนของภาคเอกชนให้สามารถเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้าง ความชัดเจนของกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเปิดกิจการใหม่หรือขยายกิจการเดิม

4.2 ส่งเสริมให้ภาคเอกชนใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรี การเปิดเสรีทางการค้าของอาเซียนที่จะเพิ่มมากขึ้นในเดือนมกราคม 2553 เป็นต้นไป จะสร้างประโยชน์ต่อโอกาสขยายการค้าการลงทุนของผู้ประกอบการไทย จึงควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนใช้ประโยชน์จากการลดภาษีสินค้าในตลาดอาเซียน รวมทั้งจากข้อตกลงการค้าอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ข้อตกลงเขตการค้าเสรีไทย-เปรู และหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น เป็นต้น และควรเร่งรัดการพัฒนาความเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์กับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสขยายกำลังการผลิตและขยายตลาดให้เชื่อมโยงได้ระหว่างอาเซียนเดิมและอาเซียนใหม่

4.3 ประสานนโยบายการเงินและการคลังในการสร้างความมั่นใจให้เศรษฐกิจไทยสามารถฟื้นตัวได้อย่างเต็มที่และต่อเนื่อง โดยเฉพาะโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 อย่างไรก็ตามยังมีข้อจำกัดด้านรายได้ที่เป็นผลมาจากการลดภาษีภายใต้กรอบอาฟต้า แม้ว่าขณะนี้แนวโน้มการจัดเก็บภาษีจะปรับตัวดีขึ้นและลดภาวะการขาดดุลการคลังลงไปมากกว่าที่คาดการณ์ไว้เมื่อต้นปีก็ตาม รวมทั้งการดำเนินนโยบายการเงิน การบริหารสภาพคล่อง และการรักษาเสถียรภาพอัตราแลกเปลี่ยนในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนให้มีความมั่นใจให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้อย่างต่อเนื่อง

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2552 และแนวโน้มปี 2553

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ 23 พ.ย. 52	
	2549	2550	2551	2552_f	2553_f
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	7,850.2	8,529.8	9,075.5	8,712.5	9,017.4
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	121,070.2	129,239.6	135,454.6	129,650	133,591
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	206.9	245.8	273.4	254.0	277.5
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	3,190.9	3,724.2	4,080.6	3,779.9	4,110.5
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	5.1	4.9	2.5	-3.0	3.0 - 4.0
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	3.9	1.5	1.2	-8.6	3.8
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	4.1	0.6	3.2	-12.7	3.0
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	3.1	4.2	-4.6	4.4	6.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	3.0	2.8	3.0	-0.2	2.5
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	3.2	1.7	2.7	-1.2	2.7
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	2.2	9.7	4.6	5.7	1.6
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	9.1	7.8	5.1	-12.1	6.7
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	127.9	151.3	175.2	151.2	166.3
อัตราการขยายตัว (%)	17.0	18.2	15.9	-13.7	10.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	11.2	11.9	4.9	-13.2	6.5
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	3.3	4.4	8.5	-20.0	12.4
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	126.9	138.5	175.1	129.4	153.4
อัตราการขยายตัว (%)	7.9	9.1	26.5	-26.1	18.5
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	1.4	3.5	12.3	-22.8	14.0
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	1.0	12.8	0.1	21.8	13.0
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{1/}	2.3	15.7	1.6	22.3	14.6
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.1	6.3	0.5	8.8	5.3
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	4.7	2.3	5.5	-0.9	2.5 - 3.5
GDP Deflator	5.1	3.2	4.5	-0.9	2.5 - 3.5

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 23 พฤศจิกายน 2552

หมายเหตุ 1/ Reinvested earnings has been recorded as part of FDI in Financial account, and its contra entry recorded as income on equity in current account.

